

Özgür gelecek

1 - 15 KASIM 1993 SAYI:15 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

ÖZGÜR GÜNDEM'E PROTESTO	7. sayfa
TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLERDEN GUZMAN'A DESTEK	5. sayfa
PKK'NİN DERSİM ÇIKMAZI	5. sayfa
SIVAS KATLIAMI DAVASININ SONU BELLİ!	19. sayfa
DEVLETİN DAYATTIĞI SENDİKA YASASI GERİ TEPTİ	10. sayfa
DERSİM DOĞAN KÜYÜNDE PKK VAHŞETİ	11. sayfa
YARIŞMA PROGRAMLARI VE EZEN-EZİLEN İLİŞKİSİ	17. sayfa
ANKARA DDSB'DEN "SINIFLARIN TAHLİLİ" KONUSU SEMİNER	6. sayfa
ÖZELLEŞTİRME SORUNU, KADIN VE İŞSİZLİK	21. sayfa

ABD'nin sancılı işgal politikası

■ ABD, George Bush'la beraber yeni bir açılım yapma gereği duydu: Doğrudan askeri işgal. Emperyalist sistemin krizini aşmak için böyle bir "çare" bulunmuştu. Ama, Clinton'la beraber bu politika da miadını doldurdu. Somali halkının isyanı Clinton'u zor durumda bıraktı.

23. Sayfa

"PKK'yı uyarıyoruz"

■ "...Özellikle son bir kaç haftada yapılanlar halka karşı açık bir savaş ilanı ve karşı-devrime sayısız nimetler sunan provokasyonlardır..."

■ "PKK, devrimci örgütlere otoritesini dayatmaktan, kendi içinden çıkan ajanlardan dolayı uğradığı kayıp ve saldırılardan halkı ve devrimci örgütleri sorumlu tutmaktan, onlara karşı şiddet ve tasfiye hareketinden vazgeçmeli, zarar verdiği örgütlerden özür dilemelidir."

8. Sayfa

Partizan ve Özgür Gelecek'e kapatma

4. Sayfa

Neden Lice?..

■ Bütün bu tartışmaların oyalayıcılığı altında, "şimdilik sıkıyönetime hayır" diyen MGK ve hükümet, aslında belki de sıkıyönetim altında yapamayacakları ölçüde saldırgan kararlar almıştır.

■ Ortaya çıkan tablo şudur: Özel tim aracılığıyla şehirlerde de milislere ve devrimci-demokrat güçlere karşı vur-kaç eylemleri düzenlenecektir...

3. Sayfa Silahların gölgesinde kontra hukuku icra ediliyor.

Sağlıkçılar radikalleşiyor

■ Sağlık emekçilerinin eylemleri, gelir düzeylerine göre farklı tonlarda gerçekleşti. Hemşireler ve hastabakıcılar gürül gürül

çağlarken, doktorlar "hastaları rahatsız etmemek için" daha sessiz ve utangaç eylemler koydular.

19. Sayfa

4. Sayfa Sağlık emekçileri mücadele içinde öğreniyor.

Nergiz Gülmez tutuklandı

■ NEWROZ kitabının toplatılması nedeniyle İDGM'ce ifadeye çağrılan Nergiz Gülmez tutuklandı.

4. sayfa

Çağdışı sendikacılık

■ Ener-Sen yöneticileri "Çağdaş Sendikacılık" anlayışını savunuyor. Bu anlayışa göre sınıflar yok. Memurlar gül gibi demokratik bir ülkede yaşıyorlar. Üstelik parlamentoya girerek iktidarda söz sahibi olabiliyorlar. Tam bir "Uykudan Önce" programı.

6. sayfa

Okurdan

Ender Helvacıoğlu TIKKO gerillaları ve TKP-ML yöneticileri ile görüştü

1

DERSİM DAĞLARINDA BİR HAFTA

"Dersim Dağları'nda bir hafta"

Merhaba, Gazeteci Ender Helvacıoğlu'nun TKP/ML-TIKKO gerilları ve yetkilileriyle Dersim'de yaptığı görüşmeyi Aydınlik gazetesinden izledim.

14-22 Ekim tarihleri arasında "Dersim Dağlarında Bir Hafta" başlığı altında verilen yazı dizisi, yıllardır TKP/ML-TIKKO'nun bölgede verdiği devrimci mücadelenin nasıl gelişip, halkın arasında kök saldığını gözler önüne serdi. Tam da PKK'nın devrimcilere ve köylülere saldırarak öldürdüğü, evlerini yaktığı, eğitimcileri katlettiği bir süreçte yayına giren yazı dizisi TIKKO gerillalarının bölgedeki saygınlıklarını ve halkın gerçek öncüsünün MLM ışığında sınıf mücadelesi veren Komünist Partisi olduğunu bir kez daha gösterdi. Ve bunu kafalara bir kez daha kazıdı. "Devrimin nakış nakış işlenmesi buna denir" dedi. Kadar Dersim'in yoksul insanlarıyla bütünleşen TKP/ML, devletin oradaki etkisini zayıflatmakla kalmayıp, oradaki önderliğini de oturtmuştur. Yoksul köylülerin daha fazla ezilip sömürülmemeleri için, tüccarla olan peynir, tarla sürümü, hayvan alım satımlarından tutun, köylüler arasındaki anlaşmazlıkları halk mahkemeleriyle çözmeye dek varan kaynaşma, yaratılacak yeni toplumun inşasında temellerinin atıldığını Türkiye halklarına bir kere daha muştuladı.

Ama "demokrasi" havariliğini yapmayı elden bırakmayan faşist devletin, bu dizi boyunca Aydınlik gazetesini toplatması onun mezar kazıcısı TKP/ML-TIKKO'dan ne kadar korktuğunu göstermektedir.

Gerçekler bu kadar açık ve netken; Ender Helvacıoğlu'nun yazı dizisinin sonunda yaptığı yorumlarıyla gerçekleri baltalamaya çalışması, sadece onun artınlığını ortaya koymuştur. Kendisinin yazdığı röportaj yazısı, yine kendi yorumlarını fazlasıyla çürütmektedir. Sevgiyle, Dostlukla

Istanbul'dan Güzide

Özgür Gelecek andımız olacak

Dostlar, fazla bir bilgim olmamasına rağmen, sizlerle dayanışma içerisinde olmayı çok arzuluyorum. Nedenini sorarsanız; proleter bir

konumdayım. Bunun için kendimi devrimci-proletaryanın bilimiyle donatmak istiyorum. Elime geçen Özgür Gelecek'i defalarca okuyor, yine de doymuyorum. Çünkü adı gibi içeriği de geleceğimize ışık tutuyor.

Can dostlar, sizlere bazı sorunlarımı aktaracağım.

Candan sevdiğimiz kıraç toprağımızı ekerken aldığımız mahsulden bile vergi alıyorlar. Bu vergiler tekrar bizlere kurşun-cop-tank-top-tüfek olarak geri dönüyor. Artık şunun bilincine erişmişiz; bir avuç vurguncuya, aracıya, tefeciye, çapulcuya papuç bırakmayacağız. Bundan böyle biz Egeli demokratlar olarak, bunlara gereken cevabı vereceğiz.

Diyoruz ki; artık halk ordusunun saflarına katılıp sınıf mücadelesine katkıda bulunacağız. Yeterki halk ordusu bizleri bu halimizle kabul etsin. Çünkü kızıl şafakları yaratmak, Kızıl Siyasi Üsler kurmak, iktidarı almak perspektifine sahip, hamuru MLM ile mayalanıp yoğrulmuş, MLM silahını kuşanmış şerifin neferi olmak, bir şeref ve tarifi olmayan bir mutluluktur.

Türkiye'de faşist milliyetçilik propagandaları devlet tarafından yapılırken; çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halkının kurtuluşunun ancak ve ancak sınıfsal devrimle olacağını vurgulamak, Kürtçülük propagandası yapmakla nitelendiriliyor ve "yeriniz Kürdistan'dır" denilerek tepki gösteriliyor... Oysa biz Egeli demokratların gönül verdiği düşünce olan İ. Kaypakaya'nın siyasi görüşleri, Fırat'ın ötesi veya berisiyle sınırlı değildir.

Evet dostlar, artık, gelecek ellerimizdedir. Geleceğimizi ellerimizle kuracağız. Özgür gelecek, bundan böyle andımız olacak... Dostlukla...

Aydın-Söke'den bir Özgür Gelecek okuru

İçimi sızlatıyor...

Benim size bu mektubu yazmama sebep olan etken; son zamanlarda PKK ulusal burjuva hareketinin, Türkiye

coğrafyasında mücadele eden diğer devrimci hareketlere de saldırmasıdır. 1980'den önce de devrimci örgütler, istenmeyen bu olumsuz tavırlara düşüyorlardı. Daha önce de yaşanmış olan bu olumsuzlukların tekrar yenilenmesi daha da üzücü olmaktadır.

Ben PKK'lıların, 6 TDKP'liyi öldürmesini (ne tür gerekçe üretirlerse üretsinler) hiçbir şekilde kabul etmiyorum. Ve bu benim içimi sızlatıyor. Devrimciyim diyen kişi ya da örgüt, hangi sebeple olursa olsun karşı-devrimci olmayan bir insana kıyamaz.

Bunun yanı sıra, öğretmenlere yönelik saldırılar, istifaya zorlamalar, okulları kapatmalar ve TKP/ML TIKKO'nun 20 yıllık bir mücadeleyle kitleselleştiği Dersim bölgesinde PKK'nın kendisinden olmayan devrimci halka karşı uyguladığı şiddet, kendisine olumlu hiçbir şey kazandırmayacaktır.

Ben, hangi siyasi görüşten olursa olsun, devrimcilerin kardeşliğine ve birliğine inanıyorum. Türkiye de iktidar, ezilen sınıfların bu dostluğu ve birliğiyle alınacaktır.

PKK'nın, yaptığı bu son eylemleriyle halktan olumlu bir not aldığına inanmıyorum. Eğer böyle yapmaya devam ederse PKK, karşısında büyük bir halk kitlesini bulacaktır.

Giresun'dan

PKK ve devrimcilik

Proletaryanın geniş ufuklu sınıfsal bakış açısından yoksunluğunu ve ulusalcı yapısını zaman zaman açıklıkla ifade ettğimiz PKK, sonunda gerçek yüzünü gösterdi.

Devrimcilikle uzaktan yakından ilişkisi olmayan, devrimci kadrolarca yapılan uyarılara kulak asmayan ve devrimci katili kimliğini son günlerde sürekli gösteren PKK'yi ve ona destek veren tüm sahte devrimcileri kınyorum. Devrimci selamlarımla

11.10.1993 Yaşar Çiçek

O'nun tohumu

Hakların dostu olarak gördüğümüz PKK, Dersim'de kullandığı zora dayalı metodlardan vazgeçmiyor, halka baskı ve zor uyguluyor. Türkiye'deki devrimci hareketin gelişmesine ne kadar zarar verdiğini düşünmüyor. Devrimciler arasındaki çelişkiler eleştiri-özeleştiri metoduyla çözülür. Provokasyona açık eylemler, kendisine ilerici-devrimci-demokrat-yurtsever diyen kişi veya örgütlerce teşhir edilmezse, bundan TC ve kontrgerilla faydalanacaktır.

Dersim'de gelişen mücadele, şimdi daha ileri boyuta varmışsa mücadelenin sahibi Dersim halkıdır. Patron-ağa devletin Dersim'e yönelik tüm senaryoları, baskısı geri tepmiştir. Dersim isyanında, halk örgütsüzlükten ve devletin aldatmacalarından dolayı yenilmiştir.

Bugüne kadar devrimci-demokrat dediğim ve mücadelesine saygı duyduğum PKK, Dersim'e ne vermiştir? Ona bakmak lazım. PKK hazır ekmeğe konmayı çok iyi biliyor. Bununla da yetinmeyip, orada sağlam kitle tabanı oluşturan, kitlelere güven veren TKP/ML TIKKO'ya ve Dev-Sol, TDKP gibi örgütlere cephe almaya daha önce de çalışmıştı. Halka dayatmacı tutumundan vazgeçmeyip, son olarak siyasi körlüğünü TDKP'li arkadaşların kanına girmekle bir kez daha gösterdi. TDKP'li arkadaşların vurulduğu köyde bugüne kadar bir devrimcinin burnu kanamamıştır. Soruyorum bu baylara: Bugüne kadar o köye veya Dersim'e girmeniz, rahat hareket etmeniz kimin eseri? Yanıtlamak istiyorum: O yörede daha sizler yokken İbrahim'ler vardı. O'nun Tohum'u bıraktığı yerde yoldaşları filizlendirdi. Bu filizler TKP/ML TIKKO'nun 23 yıllık mücadelesi ve şehit kanlarıyla sulanmıştır.

Baskıcı ve dayatmacı tutumunuz yanlıştır. Sizler bu tutumdan vazgeçinceye kadar, doğruyu kavrayıncaya kadar sizleri teşhir edeceğiz. Ve bu tutumunuzun özeleştirisini vermeye ilke edinmelisiniz.

Sizlerden; halka zararlı, devlete faydalı bu tutumdan vazgeçmenizi, bu tür provokatif eylemler yapmamanızı, eleştiri-özeleştiri metodunu kullanmanızı, bu eylemleri gerçekleştirenlerin partiniz tarafından cezalandırılmasını istiyorum.

Özgür Gelecek'i Yaşasın Halkların Kardeşliği şiarıyla selamlıyorum.

Mersin'den Özgür Gelecek okuru İhsan

İdeoloji ve ahlak

13. sayınızda yer verdiğiniz TKP/ML-PKK Tartışması başlıklı yazının ardından PKK'nın devrimci örgütlerle karşı giriştiği eylemleri hepimiz görüyoruz.

ABD'nin, Almanya'nın ve diğer emperyalistlerin sonuç olarak emperyalizmin getirdiği sahte çözümlerle yoluna; suçsuz, günahsız insanları öldürerek, devrimcileri katlederek, halkların bilinçlenmesine katkıda bulunacak hizmetleri yok ederek ve halkın yaşama güçlüklerini bir ölçüde de olsa azaltan ulaşım araçlarını yakarak... devam eden PKK'nın devrimci ideoloji ve ahlaktan zerrece nasibini almadığı ortadadır. Türkiye Kürdistanı'nda özgürlük, ancak ve ancak proletarya önderliğindeki devrimlerle gerçekleşebilecektir. Bu gerçek, PKK'ya kabul ettirilene kadar, faşist TC.'ye karşı verilen savaş kadar, PKK ile de ideolojik-siyasi mücadele yürütmek, devrimcilüğümüzün gereğidir. Selamlar

Ankara Etlik'ten Omer Yeşil

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Yazışmaları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23. BÜROLAR: İSTANBUL KARTAL BÜROSU:İstasyon arkası Pınar Pasajı-İşhanı Kat:4 No:57 Kartal/İST. ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel: 419 309, ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Balarcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Tel-Faks: 22 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605. Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3, Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Baskıldığı Yer: AYDINLAR MATBAASI, Dağıtım: YAY-SAT

Kontrgerilla Cumhuriyetinde “hukukun üstünlüğü”

Emperyalizme bağımlı kimlik, ekonomik ve siyasi zaafiyet patron-ağaların bunalımdan kurtulmasına bir türlü olanak tanımıyor. Sık sık yeni kararların alınması, seçimlerin ve hükümet değişikliklerinin gündeme gelmesi bunun göstergesidir. Sorunlara getirilen çözüm yöntemlerinde netleşmemek de bu göstergelerden birisi oluyor.

Tansu Çiller “teröristler vur-kaç eylemleri yapıyorlar, biz de aynı yöntemle karşılık vereceğiz” diye açıkladı. Bugüne kadar, “devlet teröristle aynı şekilde davranamaz, hukuk içerisinde üstesinden geleceğiz” sahtekarlığı altına sığınan patron-ağa devleti artık maskeleyemeye gerek görmeden saldıracak. Ve tabii bu, “faili meçhul” (Faili belli) cinayet ve “yargısız infaz” (yargılı infaz)ların çok daha yoğunlaşacağı anlamına gelmektedir.

Devlet, uyguladığı ve koşulladığı şiddeti kâh “reformlarla” birleştirerek, kâh açıktan savunuyor. Böbrek hastasının diyalize bağımlılığı ne anlama geliyor- sa şiddet de patron-ağalar için o anlama geliyor. Yeni bir yöntem başvurmak ürkütüyor, korkutuyor. Yaşamının ya da yaşamını uzatmanın yolu olarak şiddetten ve aldatmaktan başka “denenmiş” bir araca sahip değiller. En ufak bir demokratik hak kırıntısını

bile “peşinden daha ileri boyutta demokratik talep geleceği” endişesiyle kabul etmemek için sonuna kadar direnmektedirler. Türkiye’de her yenilik, her değişim, “istemi arkadan gelir” sözüne uygun olarak kabul görmektedir. Üstelik, kabulde bile gerçekçi değil, fırsatçı, kandırmacı davranmaya çalışmaktadırlar. Bugün, Kürt sorununun çözümünde bir tikanıklık kendini göstermektedir. Geldikleri yol ayrımında, eninde-sonunda kabullenecekleri ve ABD’nin de “çözüm” olarak ortaya koyduğu “reformlar yoluyla halkı kazanırken, şiddet yoluyla radikalizmi ezme ya da uysallaştırarak sınır içine çekme” tavrıdır. Şimdi ise, yine, hemen erisinde aynı hızla tartışılan ve alternatifini her tartışmada biraz daha mesafe kaydeden “yeni” saldırı kararları, aynı heyecanla gündeme getirilmiştir. Halk güçlerine bazı zayıflıklar da verdirebilecek olan bu kararların uzun ömürlü olması mümkün değildir. Onikinci sayımızda “TC’nin acizliği ve yeni kararlar” başlığıyla değindiğimiz noktalar şimdi MGK’dan geçmiştir. Sansür-Sürgün (SS) kararnameleleri, defalarca uygulamaya konan “topyekün” saldırılar nasıl hükümsüzlükle sonuçlanmışsa bunlar da aynı akıbete uğrayacaklardır. Sıkıyönetim tartışmaları, kitleler üzerinde psikolojik etkisinden yararlanma dışında fazla da bir farklılık içermemektedir. İstedikleri gibi yasalar çıkarabildikleri, istedikleri gibi davranabildikleri bir konumdayken, sıkıyönetim vb. adlandırmaya giderek faşist TC ordusunu doğrudan teşhir etmeye zemin hazırlamalarının egemenler açısından bir anlamı yoktur. Bütün bu tartışmaların oyalayıcılığı altında, “şimdilik sıkıyönetime hayır” diyen MGK ve hükümet, aslında, belki de sıkıyönetim altında

yapamayacakları ölçüde saldırı kararları almıştır. Ülke dışındaki PKK liderlerinin öldürüleceği de açıkça ilan edilmektedir. 12 Eylül kapsamında ve hatta yer yer onu aşan kararlar 12 Mart darbesi kadar bile bir darbe görüntüsü çizmemiştir. Sivil darbe neredeyse bir reform olarak sunulabilmektedir.

“Askeri darbeler döneminin kapandığı”nı bu kadar rahat telaffuz eden Demirel’in güvendiği olgu; sivil idare altında askerlerin yönetebilmesi, en katı kararların alınabilmesi, en zorba tavırların uygulanabilmesidir.

Tansu Çiller’in bu zorbalığı maskeleyemekte kullanılan da fazla uzun sürmeyeceği benziyor. Çiller’e ABD “gezisinde” “rahatlatma” dışında hiçbir değer verilmemiştir. Hiçbir yetenek ve beceriye sahip olmadan, kitleleri aldatma ve korkutmanın deneyimsizliğiyle

hükümetin başına “gökten zembile” inen Tansu Çiller, kredisini tüketmek üzeredir. Hemen hiçbir konuda “özgün” programa ve anlayışa sahip olmayan Çiller, ABD’nin politikalarını uygulamada da egemenler için “isabetli seçim” olmuştur. Dün dediği bugünkünü tutmamakta ve adeta her sözü bir öncekini yadsıtmaktadır. Tek iyi yanı vardır; o da, Evrenvari ve Akbulut benzeri çıkışlarıdır. Politik kurnazlıkla “hukukun üstünlüğü” altında terörün üstesinden geleceğiz” deyip hukuku tepelemeyi sürdürmek varken, “devletle vur-kaç taktiğine başvuracaktır” şeklinde açıklama yapması, bunlardan birisidir. Özel tim’in ne işe yaradığını da çok gerçekçi bir şekilde, “özel tim’in milislere yöneleceği”ni belirterek açıklamıştır. Ortaya çıkan tablo şudur; özel tim aracılığıyla şehirlerde milislere ve devrimci-demokrat güçlere karşı vur-kaç

eylemleri düzenlenecektir. Daha da açıkçası, varolan bu uygulama yoğunlaştırılacak ve “terörist gazeteci” vs... açıklamamama sancısı yerine, milisti, örgüt destekçisiydi vb. açıklamalarla resmi, en kötüsüyle de yarı-resmi bir sahiplenme gösterilecektir. Zaten yeni kararların en önemli yanı da gerilla-ya karşı olan değil, “çevresine” karşı olan yanındır. Geçmişte uygulama şansı bulamayan SS kararnamesinin daha katı bir şekilde yürürlüğe konmak istenmesi de bu anlama geliyor. Yurtdışındaki PKK liderlerinin öldürülmek istenmesi de bu çerçeveye giriyor.

En son Lice’de yüzlerce insanı katleden devlet, kurban olarak seçtiği bir generalini de “yargısız infaz”a tabi tutarak saldırısına haklılık zemini yaratmaya çalışmıştır. Her yaştan ve cinsten insanı öldüren, köyleri-ormanları yakan devlet, propaganda da PKK’nin benzeri eylemlerini öne çıkartmakta ve kullanmaktadır. Ne kadar olabilirse o kadar alçalan bir şekilde, sanki devrimci-demokrat basına baskı uygulayan, çalışmasını engelleyen ve hatta kapatıp tüm mal varlığına el koymaya yönelen kendisi değilmiş gibi, PKK’nin aldığı kararı “demokrasi” adına eleştirmektedir.

Diğer yandan, PKK’nin uygulamaları ve propaganda yöntemi de pek farklılık arz etmemektedir. Her yaştan ve cinsten insanın öldürülmesinden tutulmuş, sosyalist basın da dahil, basının çalışmalarına yasak getirmiyor, hatta doğal kaynaklara saldırı düzenlemiyormuş gibi sadece devletin aynı nitelikteki eylemlerinden yaptıklarından söz etmesi, dürüst bir yöntem değildir. Ve de “onlar ne yaparsa aynı şekilde karşılığını görürler” anlayışı, iki tarafı da ister istemez aynı potaya sokacaktır. Türkiye Kürdistanı ormanlarının yakılması karşılığında Pendik ormanlarının ya da Ege’deki ormanların yakılması; sıradan ya da devrimci-demokrat köylülerin çocuk-kadın tüm ailesiyle katledilmesi karşılığında, PKK’nin söylediğini doğru kabul etmek bile-ki, doğru değildir. MHP’lilerin çocuk-kadın tüm ailesiyle öldürülmesi ya da alelaide cadde, sokak ve arabaların, turist mekanlarının bombalanması nasıl doğru bulunabilir, savunulabilir?

Bu durum karşısında diğer halklar da PKK gibi hareket edip, “benim alanıma saldırı var, saldırı yapan aynı şekilde karşılık görecektir” diyerek harekete geçerse, aynı mantıkta olanlar, buna nasıl karşı çıkacaktır? Dahası Türkiye Kürdistanı PKK’nınmış gibi, Kürt komünist ve devrimcilerinin yoğun şekilde içinde yer aldığı, Kürt, Türk ve diğer milliyetlerden emekçi halkların birliğinin ifadesi olan komünist ve devrimci örgütleri “misafir” olarak değerlendirip, “iradeleri” altına girmeye çağırın; 6 TDKP’linin öldürülmesini göz göre göre ve halkı aptal yerine koyup cahilce savunmaya çalışan, zorunlu askerlik, vergilendirme ve halka isteğini şiddetle yaptırma anlayış ve uygulamasını-sanki buna muhatap olanlar yokmuş ve bunu anlatmıyorlarmış gibi- inkara kalkışan hareket, ancak kendisini kandırabilir. Sözcüklerin neticede oncada önemi yoktur. Nasıki, devletin kendisi köyü bombalayıp “PKK yaptı” dediğinde, bilmeyenleri kandırma da olayı yaşayanları ve çevresini aldatma olanağı yoksa, PKK’nın da böyle bir olanağı yoktur. Yaptıkları halkın belleğinde ve tarihinde kayıtlıdır. Bu konularda ilkesiz ve korkak davranan aydın ve yazarların tavırları da halkın belleğinde yer etmiştir.

Korkuyla, tek yanlılıkla, güçlünün hegemonyası altına girmekle halka layık olmak mümkün değildir. Proletaryanın ve emekçilerin yararına düşünenler, daha cesur ve daha kararlı hareket etmek zorundadırlar. Devrimci-demokrat olma iddiasını sürdürenler kısa vadeli tarih yazmak adına değil, insanlığın kurtuluşu gibi yüce bir tarihe imza atmak için hareket etmeli ve buna layık olmaya çalışmalıdır.

Zulme karşı zulümle mücadele edilemez. Bu, şiddete karşı şiddetle aynı şey değildir. Halkın zulümle susturulmasıyla zulümle isyana kalkıştırılmaya çalışılması, kurtarıcılığa soyunanlardan da kurtulmak gerektiği gerçeğini ortaya çıkarır. Halka zorbalıkla istenileni yaptırınlar, halka güven veremeyecektir. Çünkü halk, kendisine özgürlükçü, serbest iradesi/gönül rızasıyla karar vereceği bir ilişkiler ağı ve yaşam biçimi istiyor. Ve bunu da kendi elleriyle mutlaka yaratacağıdır.

Kürt ulusunun gelişen mücadelesi karşısında acze düşen egemen sınıf sözcüleri Lice’de soykırımına girdiler.

Özgür Gelecek ve Yeni Demokrat Gençlik toplandı

Haber Merkezi- Gazetemiz Özgür Gelecek'in 14. sayısı DGM tarafından yasadışı TKP/ML örgütünün propagandasının yapıldığı, "Hatice Dilek'in mezarı açıldı" haberinde polis isimlerinin açıkça verildiği gerekçesiyle toplandı. Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 20 Ekim tarihli 13. sayısı toplandı. Söz konusu sayısının 5. sayfasındaki "Komünist gençliğin çalışmaları sürüyor", 14 ile 15. sayfalarındaki "Faşizme ve ırkçılığa karşı Yeni Demokratik Gençlik Kültür Festivali" ve 24-25. sayfalarındaki "PKK'ya: Halka ve devrimci komünist güçlere şiddet uygulamak çıkmazın ifadesidir" başlıklı yazılarda terör örgütlerinin propagandası yapıldığı iddia edilen dergi; Anayasa'nın 28. ve CMUK'un 86. maddeleri gereği toplandı.

PKK yine katletti

Haber Merkezi- Ovacık Ballıkaya köyünden olan Mehmet Yeşil'in cesedi 23 Ekim'de Pülümür yakınlarında bulundu. Döviz ticareti yapan Mehmet Yeşil, çevresinde TKP/ML TİKKO taraftarı olarak biliniyordu.

Daha önce de PKK tarafından kaçırlıp tehdit edilen Yeşil, evli ve iki çocuk babasıydı. 32 yaşındaki Mehmet Yeşil, cesedi bulunmadan bir gün önce PKK tarafından kaçırlmıştı.

Katliamda kimyasal silah

Haber Merkezi- Tüm Sağlık-Sen Genel Merkez İnsan Hakları Komisyonu, bir açıklama yaparak "Gerek basından gerekse yarıların vücutlarındaki yanık izleri, kaşıntı ve döküntüler Lice'de kimyasal silah kullanıldığı sonucuna götürmektedir" saptamasında bulundu.

Açıklamada toplumun teröriste edildiği, şovenizmin ordudan siyasi partilere, üniversitelerden basına kadar yoğun bir şekilde körlendiği, rejimin Kürt halkının özürlük haklarını topluma çarpıtarak duyurduğu belirtildi.

Öğrencilere gözaltı

İstanbul/Özgür Gelecek- 27 Eylül tarihinde Süleyman Nazif Lisesi'nde YDG özel sayısının dağıtılmasından sonra 28 öğrencinin kinama cezası ve bir öğrencinin de okuldan uzaklaştırma cezası almasını protesto etmek için 26 Ekim'de okul önünde 16 lisenin Öğrenci Birlikleri toplanarak basın açıklaması yapmak istediler. Mehmet adındaki öğrencinin kendisini gözaltına almak isteyen polisi dövmesi üzerine müdür başyardımcısı Ersin Yıldırım da polislerle birlikte öğrenciyi döverek polis otosuna attılar. Olayı görüntülemek isteyen Özgür Gelecek muhabirimiz de tartaklanarak gözaltına alındı. İnsa Lisesi'nden gelen Muhammet Nur Kutun, yanında taşıdığı silahla YDG okurunun kafasına vurarak yaralanmasına sebep oldu. İnsa Lisesi'nden gelen Yalçın Parlak, Tamer Unal, Behçet Tuncel, Eyüp Tokar ve öğrenci olmayan Melih adındaki bir kişinin devrimci-demokrat öğrencilere saldırmalarıyla olay çıktı. Olay sırasında Veli ve ismi belirlenemeyen bir kişi de polis tarafından gözaltına alındı.

Devlet neden Lice'yi seçti?

Haber Merkezi- Özgür Gündem muhabiri Cengiz Orhan soruyor: "PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan geçtiğimiz günlerde Özgür Gündem'e yaptığı bir açıklamada, demokratik bir ortamda geçmesi halinde seçimleri yaptırabileceklerini, aksi taktirde seçimlere müdahale edeceklerini açıklamıştı. Diğer partilerin kapatılmasıyla demokratik bir seçim yapılabilir mi?" PKK Dersim Eyalet Komutanı Dr. Baran yanıtıyor:

"Sayın Başkan'ın düşüncelerini destekliyoruz. Demokratik bir seçimin yapılmasına izin veririz. Ancak TC'nin bugünkü yaklaşımında demokrasinin zerresini göremiyoruz. Bugün bir DEP vardır. Çok yetersiz olmasına karşın üzerine nasıl gidiliyor. Milletvekilleri öldürülüyor; yöneticileri, üyeleri katlediliyor. Kürdistan'da şimdi yoğun tutuklamalar, halkı sindirme hareketleri vardır. Rejim bir yerde seçimlere böyle hazırlanıyor" (28 Ekim Perşembe)

Lice katliamını kavramanın önemli bir halkasını veriyor bu konuşmalar. Bu konuşmadan bir süre önce burjuva gazeteleri PKK tarafından uyarılmış ve kapatılmış. Daha sonra burjuva partileri de kovulmuş. PKK, Diyarbakır'da yapıyor bu yasaklamaları. Biraz daha geriye gitmek gerekiyor halkayı kavrayabilmek için..

Yer, Bar Elias. Abdullah Öcalan, Özgür Gündem muhabiri Erdem Anılan'a Sincar cinayetinin anlamını açıklıyor. HEP ve DEP deneyimlerini anlatıyor ve bunların yetersiz olduğunu vurguluyor. Ve ekliyor: "Demokratik yurtsever parti ve kişiler seçimlere sokulmazsa, hiçbir burjuva partisi de sokulmayacak, seçilseler de görev yapma fırsatı olmayacaktır". Anılan soruyor: "Sözünü ettiğiniz politik yaklaşımlar, tavırınızın yapılacak tüm seçimler için geçerli olacağını anlamını mı taşıyor?" Öcalan cevaplıyor: "Gayet tabii. Legal politik imkan verilmezse, özellikle etkili olduğumuz alanlarda burjuva partilerine politika yapmaları için fırsat verilmemesi yönünde bir misillemeyle karşılık verilecektir..." Bu

Devletin "şefkattli elleri" Lice'yi de kucakladı.

röportaj Özgür Gündem'de 5 Ekim'de yayınlanıyor. Ama röportaj bir hafta önce yapılmış.

19 Ekim, Hürriyet gazetesi. Ertuğrul Özkök ve Demirel "Politika" köşesindedir.

Özkök- Güneydoğu'da ne oluyor? Size gelen bilgi nedir?

Demirel- Olay şudur. Güneydoğu'da yaygın bir kalkışma var.

- Çözüm nedir?

- Meseleye güvenlik güçleri dışında bir çözüm aramak işi çözümez hale getirmektedir...

- Bu mücadele nasıl olacak? Hükümetin politikasını yeterli buluyor musunuz?

Demirel, devletin ahenk içinde çalışmasının kendi görevi olduğu-

nu söylüyor. Ve ekliyor: "Bu işi Ankara'da çözemezsiniz. Ülkenin ayağına diken batmıştır. Diken nerede battıysa orada çıkaracaksınız"

Tarırlar belirlenmiştir. PKK, parlamentoda demokratik yurtsever partiler istiyor. "Bu partilere seçim yasağı varsa biz de sizin partilerinize seçim yasağı koyarız" diyor.

TC ise özellikle Türkiye Kürdistan'ında gelişen mücadeleden rahatsız. Ulusal hareketin yanısıra proletarya partisi de güçleniyor, yayılıyor. TC için kiritik bir dönem. Parlamento'yu "tek sesli" hale getirmek gerekiyor. "TC demokrasisi" öyle "nazik bir durumda" ki DEP veya DEP tipi bir partiyi "ba-

rındırarak" durumu yok.

22 Ekim'de aniden bir general "şehit ediliyor". Olay Lice'de meydana geliyor ve "çatışma" çıkıyor. Hürriyet'e göre "PKK, daha önce Cizre ve Şırnak'ta denediği isyan provasını, bu kez Lice'de uygulamak istedi. 250 terörist, ilçeye bayrak dikmek için saldırdı". Evet burjuva basın tarafından o kadar aşağılık haberler veriliyor ki... Açıklamalar yapıyor yetkililer tarafından. Çatışmalar, çatışmalar... "Şu kadar terörist öldürüldü..." "Şu kadar asker şehit..." "Nasıl kıydınız?..." Oysa Lice halkı tarifi mümkün olmayan bir şerefsizlikle katlediliyor. Şırnak, Çukurca, Yüksekova, Doğu Beyazıt ve Cizre ile değil Halepçe ile kıyaslanacak bir katliam. Daha cesetler sokaktayken zararlı çığlıkları atılıyor burjuva gazeteleri aracılığıyla: "Dinle Zalim Apo" sekiz sütuna manşet oluyor. "Toplumsal seferberlik" çığırkanlığı yapılıyor. Çünkü "Katliamı yapan PKK" (!?)

Kan akıyor. Kürt'ün kanı... Kimyasal silahlar, lavlar deniyor çocukların üzerinde, kadınların, genç yaşlı herkesin... Duygu sömürsünü haykırıyor isterik çığlıklarla yazılanmış resimler. Kurşunlanmış bebek resimleri... Ağrı'da kaç bebek, Zilan'da kaç hamile kadın, on bir haklı isyanın onbirinde de kaç kişiyi süngülere taktınız? Sizin zulmünüz ve aşağılık "haklılık"ınıza kim inanır?

İlçeye gitmek isteyen CHP heyeti giremiyor. CHP milletvekili Doğan'a, askerler "Biz, sivil otoritede emir almıyoruz. Bu yüzden girişinize izin veremeyiz" diyor. Maske iniyor TC'nin suratından.

Zaten mesele bu "maske" meselesiydi. Hemen İçişleri ve Milli Savunma bakanları değiştiriliyor. Açık oynanıyor...

Lice bir dönem. Akan kan artacak. Soykırıma "mutabakat" tamam! Ama bu kan besleyecek demokratik halk iktidarını, bağımsızlığı.

"Kürt katliamını protesto et!"

Haber Merkezi- TKP/ML Yurtdışı Bürosu bir bildiri yayınlıyor, Lice katliamının protesto edilmesini istedi.

"Türk hakim sınıfları, demokrasi ve özgürlük isteklerine karşı iğrenç cinayet ve katliam politikasıyla cevap veriyor" sözleriyle başlayan bildiri; "Direnişler ve gerilla savaşı yükselip yaygınlaştıkça ve daha yüksek niteliğe doğru ilerledikçe, Türk hakim sınıflarının telaşlı çilgınca bir kudurganlığa dönüşüyor. Uzun süredir gevelenen 'reform', 'anayasa değişiklikleri ve demokratikleşme' safsatalarının yerini adım adım 'özel ordu', 'sıkıyönetim', 'kısmi seferberlik' ve 'topyekün savaş' geççeği aldı. Uzun süreden beridir, tek tek veya guruplar halinde öldürmelerden, köy köy bombalama, katliam ve

boşaltma hareketine doğru gelişen ve Şırnak, Çukurca, Yüksekova, Doğu Beyazıt ve Cizre örneği ile köyden ilçeye, ilçeden il çapına yükselen zulüm politikası yeni bir aşamaya gelmiş bulunuyor" saptaması yapıldı.

Devletin tercihi, bildiri; "Devlet cephesinde yapılan tartışmalarda, 'Kürt sorununda askeri çözüm'ün tercih edildiği ima ediliyor. Bu tercih ne yalnız 'Kürt sorunu'na karşı yapılan bir tercihtir ne de yendir. Bu tercih öteden beri çeşitli milliyetlerden halkın bütün demokratik hak ve isteklerine karşı benimsenen ve uygulanan bir tercihtir. Şimdiye kadar uygulanan politika 'askeri çözüm' dışındaki bir politika mıydı sanki, demokrasi mi uygulanıyordu Türkiye'de?" şeklinde açıklandı.

Askeri çözümlerle, olağanüstü halle, sıkıyönetimle, kısmi seferberlikle, korucu çeteleriyle, özel tim ve özel orduyla bastırma karşı, halkların uzun süredir silaha sarıldığı belirtilen bildiri, halkın kendi gerilla kuvvetlerine sahip olduğu vurgulanıyor ve "ulusal ağırlıklı gerilla savaşının sınıfsal ağırlıklı halk gerilla savaşına doğru ilerlemesi sömürücü güçleri ve emperyalist güçleri dehşete düşürmektedir. Bu yüzden azgın katliamlara başvuruyorlar" saptaması yapılıyor.

Bildiri "Katliamlara sessiz kalmak, yeni katliamları kolaylaştırır; yeni bir katliamı imkansız hale getirin ve eskisinin hesabını sorun" çağrısıyla bitiyor.

Yayınevimizin sahibi tutuklandı

Haber Merkezi- Yayınevimiz Umut Yayıncılık'ın sahibi Nergiz Gülmez hakkında, 14 Ekim 1993'te İstanbul 1 No'lu DGM tarafından tutuklama kararı verildi. İlkın Sağmalcılar Özel Tip Cezaevi'nde bir gece tutulan Gülmez, ertesi gün Sakarya Kapalı Cezaevi'ne sevk edildi.

Gülmez: "TC devletinin ülkesi ve milletle bölünmez bütünlüğünü hedef alan propaganda ve keza yasası PKK'nın gücünün propagandasını yapmakla suçlanarak iddia edilen

ve "Basın Yasası'na ek 1/2 maddeleri gereğince toplatılmasına" karar verilen Newroz kitabı hakkında ifade vermeye gittiğinde alelacele tutuklandı. Devrimci, demokrat, yurtsever insanları zindanlarda altıyarak yıllarca "karar veremeyen" DGM'nin, Gülmez'i bu şekilde tutuklaması dikkat çekiciydi.

Konuyla ilgili olarak aynı gün Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik dergileri ile Özgür Gelecek gazetesi tarafından yapılan basın açıklamasında, "Yayınevimize

karşı geliştirilen bu senaryolar, halka karşı topyekün savaşın yayınevimize yansıtış biçimlerinden biridir. Asıl bölücülüğü kimin yaptığının en büyük kanıtı; kimyasal silahlarla yakılmış, yıkılmış Kürdistan köyleri ve delik deşik edilmiş, gözleri oyulmuş, dilleri kesilmiş genç-çocuk-kadın-yaşlı Kürt bedenleridir. Son Sivas olaylarında Alevi-Sünni ayrımını halk arasına sokarak otuzyedü devrimci-demokrat insanı yaktıran ve katliamlarını besler onar serbest bırakılanlar da bedildir" denildi.

Gazetemize 15 gün kapatma kararı

Haber Merkezi- Gazetemiz Özgür Gelecek'e, 1. sayısından dolayı İDGM tarafından 15 gün kapatma cezası verildi.

Gazetemizin 1. sayısının: "Menzih'in cinayet şebekeleri İstanbul'u yine kana buladı haberi ile güvenlik güçlerini isim belirterek hedef gösterdiği", "TKP/ML bayrağı taşıyan birinin fotoğrafının basılması yoluyla TKP/ML'nin propagandasını yaptığı" saptanarak (!) 15 gün kapatılmasına karar verildi. Eski yazışları müdürümüz Kemal Boztaş da 6 ay hapis ve 75 milyon para cezası aldı. Kemal Boztaş Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 4. sayısından dolayı yine 6 ay hapis ve 75 milyon para cezası aldı. Kapatma ve para cezaları üzerine 28 Ekim günü bir basın açıklaması yapan yazışları müdürümüz Bülent Özdemir, "DGM bu kararla efendilerinin emirlerini harfi harfine yerine getirmiştir... Bizler; ne MGK'nın verdiği emirlerle ne de DGM'nin verdiği kararlarla korkup geri adım atacak kadar inancaz ve ruhsuz değiliz" dedi.

PKK'dan Tunceli Belediye Başkanı'na asılsız suçlamalar

Haber Merkezi-KURD-HA. 9 Ekim günü geçtiği bir haberde, ARGK Dersim Eyalet Komutanlığı'nın açıklamalarını duyurdu. Açıklamadaki iddialardan bir kısmı şöyleydi: "28 Eylül günü Milli köyüne yakın yerde, Mehmet Kocademir tarafından örgütlenilip saflarımıza gönderilen Hıdır Sarı adlı piyon üç yoldaşımızı; Sinan (İbrahim Halil Çiftçi), İbrahim (Gültekin Çelik) ve Sores'i (Ayhan Beyaztaş) katlettikten sonra efendisinin yanına koşmuş ve görevi yerine getirdiğini iletmıştır". Bu "efendi" kim mi? ARGK bu "efendi"nin Tunceli Bağımsız Belediye Başkanı Mehmet Kocademir olduğunu kamuoyuna "açıklıyor". Bununla da bitmiyor. Dersim Korta Sor köyünde Mehmet Yüksel (Cemil) adlı PKK militanının öldürülmesiyle ilgili olarak "Kamer Özkan ve Hasan Cengiz tarafından katledilmesinde Kocademir ve onun bağlı bulunduğu örgütün direk bağı var" tespiti yapılıyor. Böylece Kocademir'in "örgüt üyesi" olduğunu öğreniyoruz. Bu örgüt ARGK'ya göre "provokatör Halkın Kurtulu-

şu"dur ve Kocademir ise "aynı örgütün dolayısıyla provokatörlüğünün temsilciliğine dayanmaktadır". Böylece Kocademir "kontra" ilan ediliyor ve "yaşam hakkı tanımayan" yollu kararlar bildiriliyor. Herşeyden önce Mehmet Kocademir devrimci demokrat bir insandır. Bağımsız olması nedeniyle devletten, burjuva partilerinden, İller Bankası'ndan vb. yardım alamamaktadır. Kamu hizmetlerini ise kendi sınırlı olanaklarıyla yürütmeye çalışmaktadır. ARGK'nın iddiaları ise bağıcı dövmek için bahane uydurmaktan öteye değildir. ARGK açıklaması tam bir çelişkilere yumağıdır. Açıklamanın iç mantığı bile uyumsuzdur. Örneğin, Mehmet Kocademir PKK'ya göre "HK"lıdır. HK' da "provokatör bir örgüt" tür. Fakat bütün bunlara rağmen Kocademir, Hıdır Sarı isimli piyonu PKK için örgütleyebilmekte ve ARGK saflarına gönderebilmektedir (!). İkinci iddia daha da fazla çelişki taşımaktadır. Korta Sor'da, Mehmet Yüksel adlı PKK militanını Hasan Cengiz isimli ajanın vurdu-

ğu doğrudur. Hasan Cengiz'in taa 1980'lerden bu yana ajan olduğunu ve sözkonusu militanı öldürdüğünü bütün köy bilmektedir. Çünkü olay bütün köyün gözü önünde gerçekleşmiştir. ARGK'ya göre Hasan Cengiz'in "provokatör HK" ile bağı, oğlu Daimi Cengiz'in "HK'nın azılı militanı" olmasından kaynaklanmaktadır. PKK'nın mantığı şudur: "Babası ajansa oğlu da ajandır". Doğrusunu isterseniz Kocademir'in bu olayla ilgisi bu "açıklamada" bulamadım. Ama birşeyi kesinlikle buldum: ARGK burada aşiretçi mantığını ortaya koymuştur.

Tunceli Belediye Başkanı şu anda yurtdışındadır. Yardımcısı ise istifa etmiştir.

PKK asılsız suçlamaları hakkında Dersim halkının düşüncesi bellidir. PKK'nın, kendi ithamlarının asılsız olmadığını, gerçek olduğunu ispatlama hakkı bile yoktur. Çünkü Dersim halkına sormadan cinayet işlemiştir. Bu cinayetlerin ve asılsız iddiaların hesabı ise halka verilmelidir.

Türkiyeli İşçilerden Guzman'a destek

Ankara/Özgür Gelecek- Peru Komünist Partisi lideri Abimeal Guzman'ın hayatının korunması için Ankara'da 100. Yıl İsy Merkezi'nde çalışan 29 işçi 28 Ekim günü bir günlük iş bıraktılar.

İş bırakan işçiler Doktor Abimeal Guzman'ın hayatını korumak için Acil Enternasyonel Komiteye katkı olması bakımından ayrıca bir günlük yemiyelerini verdiler.

100. Yıl işçilerine ulusal düzeyde ve Almanya, Avusturalya, İngiltere, Amerika'dan çok sayıda faks ve telefonla destek mesajları geldi. 100. Yıl işçilerinin eylemleri sırasında ulusal ve uluslararası basına ve kamuoyuna mesajları temsilci Özcan Doğan tarafından okundu. İşçilerin Başkan Gonzalo'yu desteklerini dile getiren metin şöyle:

"Bugün Peru emekçi halkı üzerindeki ABD destekli Fujimori rejiminin baskı ve zulmü yaşanmaktadır. 31 Ekim 1993 tarihinde Emperyalist güdümlü Peru hükümetinin anayasa değişikliği uydurmacası altında halk kitlelerine imca cezasını onaylatmak için gerçekleştireceği referanduma karşı Peru emekçi halkının büyük önderi Guzman'ın hayatının güvence altına alınması mücadelesine katılmak ve tüm dünya halklarının omuzuna yüklenen bu acil göreve bizlerde üretimden gelen gücümüzü kullanarak bir günlük işi bırakıyor ve bir

günlük ücretimizi Guzman'ın hayatını güvence altına alma kampanyasına gönderiyoruz. Dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun insan haklarına sahip çıkma noktasında uluslararası kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz."

günlük ücretimizi Guzman'ın hayatını güvence altına alma kampanyasına gönderiyoruz. Dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun insan haklarına sahip çıkma noktasında uluslararası kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz."

Hasan Erdem serbest bırakıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- Demokratik Haklar Derneği, 14 Ekim günü Dernekler Masası'ndan gelen polisler tarafından herhangi bir gerekçe gösterilmeden kapatıldı. Dernekte arama yapan polisler Dernek Başkanı Hasan Erdem ile Zeynel Çiçek adında bir misafiri gözaltına aldılar. Birgün sonra Zeynel Çiçek serbest bırakılırken, Hasan Erdem 7 gün Gayrettepe'de sorguda tutulduktan sonra 20 Ekim'de çıkarıldığı DGM tarafından serbest bırakıldı.

Hasan Erdem'le yaptığımız görüşmede, polislerin "Şubede dosyan var" diyerek gözaltına aldığını belirterek "Evimde beni bulamadıkları gerekçesini öne sürüyorlardı. Bu yalan... Çünkü ben Dernek Masası'na sürekli gidiyor, telefon görüşmesi yapıyordum" diyor. İlk önce Ahmediye Polis Karakolu'na götürülüp, orada bir gün bekletildikten sonra savcılığa çıkarılan Erdem'e Savci İsa Geyik 15 gün gözaltı süresi vererek "Götürün 20 yıl yatsın. Polisin silahını gaspetmiş, fabrika soymuş, komiser yara-

lamış, seçim irtibat bürosunu kundaklamış, silahlı çete üyesi" diyor. Erdem'in avukatı Mihriban Kırdök müvekkilinin sağlığının gözaltında tutulmasına elverişli olmadığını belirtir itiraz edince, Savci İsa Geyik "Sağlığı beni ilgilendirmez. Sorgulaması var" sözleriyle savcı mı polis mi şüphesini düşürüyor insanı. Hasan Erdem'i 1991 yılında Haznedar'da polis kurşuna dizmiş, ardından götürdükleri Çapa Hastanesi'nde 9 saat müdahale edilmesini engelleyerek öldürmek istemişti. Geç müdahale sonunda Hasan Erdem'in sağ bacağı kangren oldu ve kesildi. Sürekli doktor gözetiminde tedavi gören Erdem'e, gözaltında 4 gün boyunca koltuk değnekleri ve ilaçları verilmediği gibi, işkence yapıldı.

Tutuksuz yargılandığı davası için yapılan teşhislerin hiçbirinin kendisi açısından suç teşkil etmediğinden serbest bırakılan Hasan Erdem "Alınan parmak izlerinden çatışmaya girdiğim iddiasının asılsız olduğu ortaya çıkmasına rağmen, Savci İsa Geyik tutuklama is-

temiyle hakime gönderdi ve hakim serbest bıraktı" dedi.

Hasan Erdem "Bu ülkede, daha önce gözaltına alınmam, Kürt olmam, dernekte çalışıyor olmam egemenlerce suç sayılıyor. Bunları işkence görmeye yeterli sebep olması egemenlerin ne kadar çaresiz olduğunun bir kanıtıdır. TKP/ML TMLGB'nin seçim irtibat bürosunu kundaklamasından sonra bu olayı yapanları ele geçiremediklerinden, fail bulma sevdasıyla, olayla ilgilmediği halde olayın zanlısı olarak kurşuna dizmeleri, "Türk polisinin" ne denli güçlü olduğunu gösteriyor. Ki kendilerinin de Gayrettepe 1. Şubede "Biz TIKKO'yla başademedik biz vurdukça güclendiler" demeleri bunu ispatlıyor" dedi.

Hasan Erdem gözaltında bulunduğu sırada ailesi ve Tüm Sağlık-Sen İnsan Hakları Komisyonu bir basın toplantısı düzenleyerek Erdem'in sağlık durumunun gözaltında bulunmasına müsait olmadığını belirterek, derhal serbest bırakılmasını istemişlerdi.

Dolaysızca

Ferhat Ali

PKK'nın Dersim çıkmazı

PKK, Dersim'de adamakıllı çıkmazda... Kimilerine garip gelebilir, ama gerçek budur. Son gelişmeleri bu çerçevede de tahlil etmede büyük yarar var. Öteden beri ulusalcı hareket bu bölgeye taşınmada fena halde zorlanan PKK, işi, artık mütefikklerini araması gereken kesime karşı sindirme ve şiddet politikasına dek varmıştır.

Türkiye-Kürdistan'ı penceresinden siyasal sorunlara bakmayan her yapılanmaya, her devrimci örgüte karşı adım adım tavır geliştiriyor PKK. Eğitim, Sen'in öğretmenleri kurşuna diziyor, 6 TDKP'li devrimciyi devrimci oldukları için bile katliyor, Ferhat Eren'i Özgür Gelecek muhabirliğinden vazgeçirmek için kaçıp tehdit ediyor, devrimci, demokrat ve sosyalist basının bu alana girmesini yasaklıyor (Özgür Gündem hariç) zorunlu askerlik ve zorunlu vergilendirme yoluyla, gönüllü olarak politikasına ortak edemediklerini -özellikle köylü- baskıyla, tehditle, namlunun gücüyle katmaya çalışıyor.

Bu, apaçık açmazdır. Dersim'de yeterli taban bulmada zorlananlar, fevkalade afallanmışlardır. Zorlananlar, zor'a care diye yapıyorlar. Nafile!

Dersim, devrimci ve komünist görüşlerle yoğrulmuş, ileri öğelere açık ulusal değil, sınıfsal temel alan bir yöredir. PKK bunu farkındadır. Türkiye-Kürdistan'ın başka alanlarında kolaylıkla yapabildiklerini burada kolay kolay yapamaz durumdadır ulusalci hareket. Dersim, ulusalci egik düzleme pek sempatiyle bakmaması özgünlüğüyle PKK'yı sikan bir alandır. PKK liderinin dönem dönem Dersimlilere yönelik suçlamaları boşuna olmasa gerektir. PKK, Dersim'i kendi ulusalci politikasının bir eklentisi haline getiremiyor. Dolayısıyla, gönüllü olarak politikasına ortak edemediklerini -özellikle köylü- baskıyla, tehditle, namlunun gücüyle katmaya çalışıyor.

Yıllardır bu bölgede oldukça etkili bir parti var: TKP/ML. Bu parti, her milliyetten Türkiye proletaryası ve komünistlerinin birliğinde direnmeyi ve kardeşçe sınıf dayanışmasını yüce tutmayı öteden beri başta edimmiştir. Köylüleri, proletaryanın kurmayının önderliğinde bu ruhla eğitmiş, bilgilendirmiş ve silahlandırmıştır. İşte Dersim'de PKK'nın Kürt-Burjuva ulusalci çizgisi, sınıf mücadelesini esas alan **Maocu güzergaha** "toslamış"tır. TKP/ML-TIKKO ile PKK iki farklı, iki taban tabana karşı güzergahlar. Birinin ideolojisi **Marxizm-Leninizm-Maoizm**dir; diğersinin **milliyetçilik**dir. Ve Dersim halkı seçimini birinciden yana yapmıştır.

Şimdilerde PKK Dersim'de çubuğun ucunu tersine bükme işi yapıyor. Bunu ikna, eğitim, dönüştürme yöntemiyle değil, zorla, devrimci kanına girmekle, halkın sesine kulak vermeden yapmak istiyor. PKK'nın Dersim'deki çıkmazıdır bu. Bilinmezmi ki, otoriteyi, egemenliği sağlamanın yolu zor olsaydı anlı-şanlı dik-tatörler hala ayakta olurlardı.

Kürt burjuva ulusal hareketinin muhtemel mütefikkileri ve dostlarına karşı PKK'nın aldığı tavır, ve de özellikle devrimci katline varılan çizgi amansızca ve döngü döne mahkum edilmesinin gerektirir. Yalnızca yörede öğretmenlik yaptıkları için silahsız ve savunmasız öğretmenlerin öldürülmesi hiçbir mantığa sığmaz. Sınıf savaşımını denize atmış bir mantığa. Burjuva eğitim kurumunda olsa, bilime ve uygarlığa adımlamanın bir aracı işlevi gören okulların yakılması asla tasvip görmez.

Emekçi köylü yığınlarını baskı ve tehditle sindirip ulusalci egik düzlemin güzergahına sokabileceklerini sananlar yalnızca kendilerini aldatırlar.

Devrimci ve komünist örgütlerin köylüleri eğitime, bilgilendirme, örgütlenme çalışması önüne zor'u çıkaranlar, yayınladıkları bildiride 6 devrimcinin öldürülmesini üstlenip bunun savunusunu "kanıtlarıyla"(!) yapanlar, ulusal-devrimci hareket çizgisinden adım adım, ama fena halde uzaklaştıklarının farkında olsalar gerek. PKK boş yere öğretmenlerin öldürülmesi, Kamer Özkan'ın kurşuna dizilmesi ve 6 TDKP'linin katledilmesi olaylarını destekleyici "kanıtlar" ileri sürme çabasına girmemelidir. Bunlar beyhude çabadır. Tıpkı kendi içindeki muhalefeti kan ve barutla temizlemesi sürecinde ileri sürdüğü "kanıtlar" gibi bunlarda çürüktür.

Kaldı ki, Hegel'in de çok haklı olarak açıkladığı gibi, neyi olursa olsun desteklemek için "kanıtlar" bulunabilir. PKK çizgisinde bu "kanıtlar" "ajan", "kontra", "Kemalist" vb. suçlamalarla rahatlıkla ifadesini bulabilir. Son olayların tümünde olduğu gibi.

İnsan bu "kanıtlarla" kargaları kendisine güdümlü. Sağ'a ve "sol'a" sırayla harmanlanan PKK çizgisi, şimdilerde, açık bir şekilde sağ'a adımlamayla kendine yer açma uğraşında. Özellikle son dönemlerde, bu çizginin uluslararası ve ulusal çerçevesi iyiden iyiyeye belirginleşmeye başlıyor.

Bir yandan, uluslararası arenada bir ucu Birleşmiş Milletler kaplarına dayanan, Batılı emperyalistlerle diplomasi oyunlarına girilen bu çizgi öte yandan, içte gerici, dincilik, milliyetçiliğe daha fazla vurgu niteliğiyle öteki ucu Menderes ve Yazıcıoğlu ile bile ittifak yoluna sempati duyabilmektedir.

Pek doğaldır ki, böylesi bir hat, enternasyonalizm/milliyetçilik ayrım noktasında kendini enternasyonalizme kapalı tutacak, dinci gericiliğin etkilerine çulu sermede bir sakınca görmeyecektir.

Bunun sonucu olarak, Kamer Özkan'da, Eğitim-Sen'in öğretmenlerde, 6 devrimci de katledilebilecektir. Bu çizginin vardığı yerde, bunlar yalnızca başlangıçtır. Bu çizgi gelecekte çeşitli gerekçelerle daha çok devrimci kanı dökeceği benzer.

Bu politikanın gelip dayandığı yer budur. Tarih merdivenlerinde PKK'nın sağ'a doğru attığı her kulaç, sol'a cebelleşmenin bir nedeni işleviyle yaşam buluyor. Ama **Ali Firat** hala kalkıp "**Bir Adım Daha İleri**" köşesini "sosyalizme biçilen yeni özellikler en çok PKK'de ifadesini bulacaktır" diyebiliyor.

Evet, böyle diyor... İnanılmaz ama gerçek bul. Özellikle, PKK giderek bir çıkmazın girdabına sürükleniyor. Başlangıç halindeki hatalar, yanlışlar ve açmazlar, büyük bir yanlışlar, açmazlar sistemi haline almadan, sistematik bir çizgiye ulaşmadan halkın ve devrimcilerin sesine kulak vermek ve özelleştirel olarak doğruyu yakalamak için henüz hiçbir şey yapılmış değildir.

PKK'nın Dersim çıkmazı şu an tutunulan dinci, milliyetçi, halk karşı hatla değil, şiddete dayalı otorite ile değil, halkın gelen doğrudan zorlamasını sağ'a adımlamaya kurban ederek "yukarıdan" burjuva-emperyalist "çözüm" yoluyla diplomasi koridorlarında boğmaya değil, dostlar sofrasında enternasyonalist ruhla aşılabilir.

Bunun yolu, emperyalizme, orta-doğu gericiliğine ve faşist Türk devletine karşı kararlı bir politika yürütmekle olmalıdır.

Çukurovalı Çiftçiler Dolandırıldı

Adana/Özgür Gelecek- Adana ve Tarsus'ta mısır üreticiliği yapan çiftçiler ürettikleri mısır karşılığında çekleri tahsil etmeye gittiklerinde, çeklerin karşılıksız olduğunu öğrenince neye uğradıklarını yaşırdılar. Dolandırıldıklarını anlayan çiftçiler savcılığa suç duyurusunda bulundular. Ayrıca kendi aralarında ekipler oluşturarak kendilerini dolandıran Süleyman Yüzerçetin adındaki tüccarı il il aramaya başladılar. Bereketliler Tarım Şirketi adıyla paravan bir şirket kuran Süleyman Yüzerçetin yaklaşık 100 milyar tutarındaki mısırı çek karşılığında üreticilerden almış ve ortadan kaybolmuş. Bunun üzerine kendi aralarında ekipler oluşturan çiftçiler "Biz geçen yıl aynı kişiye buğdayımızı verip paramızı almıştık. Buna güvenerek bu yıl mısırımızı verdik. Böyle birşey yapacağımızı hiç düşünmedik. Hasat dönemine kadar hepimiz borçlanıyoruz. Şimdide borçlarımızı ödemek zorundayız. Nasıl olsa biz onu bulacağız ve bu yaptıklarının hesabını soracağız" diyorlar.

Yüreğir Ziraat Odası Başkanı Hüseyin Soyubelli, çiftçilerin bu tür kişilere karşı uyanık olmasını isterken, Yüzerçetin'in 50'den fazla çiftçiyi dolandırdığını, bu sayının da gittikçe arttığını belirterek, çiftçilerin ürünlerini güvenilir tüccarlara Çukobirlik'e, Toprak Mahsulleri Ofisi'ne vermelerini istedi.

Oysa çiftçiler daha önceki yıllarda ürünlerini TMO ve Çukobirlik'e veriyorlar ve alacaklarını bir türlü alamıyorlardı.

Özelleştirmeye kapalı onay

Ankara/Özgür Gelecek- İşçi konfederasyonları, sınıfsı oyalama politikalarına elbirliği ile devam ediyor. Her konuda olduğu gibi sıra özelleştirmeye gelince de mangalda küll bırakmayan Türk-İş, DISK ve Hak-İş ağaları, konu somut eylemler olunca koltuklarına gömülüp susmayı tercih ettiler.

23 Ekim'de Türk-İş Genel Merkezi'nde yapılan ve üç işçi konfederasyonu ile Kamu Çalışanları Platformu (KÇP), meslek odaları ve DKO'lerin katıldığı özelleştirmeye karşı tedbirler toplantısı, diğerleri gibi sonuçsuz bitti. Basına kapalı olarak yapılan toplantıda ortak bir sekreteryaya oluşturuldu. Bu sekreteryanın çalışmalarla ilgili bir rapor hazırlayarak Kasım ayının ilk yarısında Hak-İş'te yapılacak üçüncü toplantıya bu raporu sunması kararlaştırıldı. Yapılan toplantıda Türk-İş'in DISK'le ortak çalışıp çalışamayacağı konusunun Türk-İş Başkanlar Kurulu'nda tartışılacağı söylendi. Toplantıya katılan diğer sendika temsilcilerinden bazıları, Hak-İş Genel Başkan Vekili Hüseyin Tanrıverdi'ye, Hak-İş'in özelleştirmeye karşı düşüncelerini sordu. Yem Sanayi, SEK ve EBK gibi kuruluşların özelleştirilmesine karşı çıkmayıp "Mutlaka özelleştirilecekse biz de talibiz" diyen Öz Gıda-İş Sendikası'nın örgütlü bulunduğu Hak-İş, bu soruya net cevaplar veremeyip konuyu değiştirmeye çalıştı.

Yaptığı çağrıyla Ankara'da iki toplantı yapıp Türk-İş'deki bu toplantının sonucunu bekleyen KÇP Ankara şubeleri, DKO'ler ve meslek odalarının toplantıya yükledikleri anlamlar boşla çıktı. Her üç konfederasyonun bir eylem kararı almamakla birlikte sonuçsuz toplantılara devam edeceği kesin gibi...

Ener-Sen yöneticilerinden çağdışı sendikal anlayış

Ankara/Özgür Gelecek- 23-24 Ekim tarihinde Ankara'da DSİ salonundan yapılan Ener-Sen kongresini, "Çağdaş Sendikacılık" yapacaklarını söyleyen ve kendilerini "Çağdaş Sendikacılar" diye adlandıran, liderliğini Medar Kalkan'ın yaptığı liste kazandı.

Kongre açılışında Kongre Divanı'nın yaptığı çağrı ile "Ulu Önder Atatürk" için saygı duruşu ve "Ulu Önder" in kabrine çelenk konulmasına karar verildi. Saygı duruşunun ardından tesbit edilen komite Anıtkabir'e çelenk koymaya gitti.

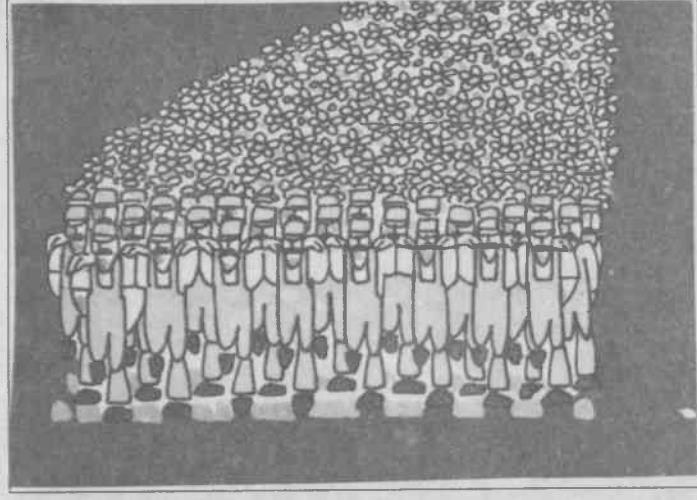
93 Nisan ayında birleşen Genel Enerji-Sen, Enerji-Sen ve Tüm Enerji-Sen'in yeni çatısı olan Ener-Sen; TEK, DSİ gibi enerji işkollarında örgütlü. Bu işkollandaki memurların %65-70'ini ifade eden 16.500 üyesi bulunan Ener-Sen, Nisan ayındaki birleşmeden beri Geçici Yönetim Kurulu ile yönetiliyordu. Bu yapılan yeni sendikaların ilk genel kurulu idi.

Kongrede iki liste yarıştı. Birincisi kendilerini Demokratik Mücadele Platformu olarak adlandıran ve "Sendikaların sadece mide dolurucu ekonomik örgütler değil, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin bir organı" olduğunu savunan liste, ikincisi ise, "işyerlerinde verimliliği artırılması ve liyakatın sağlanmasını" savunan "Çağdaş Sendikacılar".

Her iki listenin adaylarının konuşmaları, bildirileri ve tarafını belirlemiş delegelerin konuşmaları çok kesin çizgilerle birbirlerinden ayrılıyordu.

Demokratik Mücadele Platformu delegelere sunduğu çalışma programında tüm emekçilerin birliği, sermaye cephesinin saldırılarına karşı tüm emekçilerin birliği, ortak cephe için mücadele, demokratik ve özlük haklarının alınması için mücadele, sendikaların sadece karın doyuran ekonomik bir örgüt değil, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin bir aracı olması ve hak verilmez alınır, hak alınmaz yolu mücadele etmekte ilkelere bulunuyor.

24 Ekim günü yapılan seçimlerde 219'a 236 oy aralarak 17 farkla yönetimi kazanan "Çağdaş Sendikacılar" ise çağdaş sendikacılığın "ışığında" kendilerine rotada, işyerlerinde verimliliği artırılmasını, işyerlerinde yönetime katılımını, liyakatın (sivil benzeri puanlama) sağlanması ve özelleştiril-

Ener-Sen yöneticileri, artık kapitalist yöneticilerin de dahil olduğu bir işçi sınıfını sınıfsız topluma götürerek (!)

meye karşı alternatif programlar hazırlanmasını çizdiler.

ÇAĞDAŞ SENDİKACILIK SINIFA SALDIRIDIR

Marksizmin günümüz üretim ilişkilerini açıklamada yetersiz kaldığını iddia eden Andre Groz'un fikir babalığını yaptığı Çağdaş Sendikacılık anlayışı, DISK'in Ören tezleri sonrası Türkiye gündemine girerek, burjuvazi cephesinde yeni bir ideolojik silah oldu.

Sınıf mücadelesine sendikal alanda darbe indirmeyi amaçlayan Çağdaş Sendikacılık, sınıf vurgusunun anlam yitirdiğini ve artık sınıf perspektifiyle hareket edilemeyeceğini savunuyor. Kapitalizmin bunalımından ortaya çıkan, aynı zamanda bu bunalımı aşmada düzen içi bir araç haline getirilmeye çalışılan Çağdaş Sendikacılık tezlerine göre, bilimsel-teknik alanda ulaşılan bu seviyede işçiler marjinal bir grup haline gelmiştir. Bunların yerini konularında uzmanlaşmış teknokratlar almıştır. Dolayısıyla sınıf hareketinin yerini, bütün insanlığın (sınıf farkı gözetmeden) çıkarını savunan yeni sosyal hareketin ve bunların başını çeken sosyal grupların (yeşiller, feministler.....vs.) aldığıdır.

Ener-Sen'in yeni yönetimi dağıttığı bildiride "memurların belediye meclislerinde, parlamentoda temsil

edilmeli, başta toplu sözleşme olmak üzere diğer sendikal haklarımızı almayı kolaylaştırıcaktır" diyerek çağdaş sendikacılığın düzen içi, burjuvazi yanlısı konumunu sahiplenmektedir. Şu anda o kurumlarda mücadele etmek yerine, aynı yerlere bir iki kişi de biz sokalım mantığındaki Ener-Sen yeni yönetimi, bu zihniyetle, çalışanların sömürücü burjuva düzeni ile olan bağlarını daha da güçlendirmeyi hedeflemektedir.

İnsanların sınıfsız topluma özlüklerine de kendince bir çare bulan Çağdaş Sendikacılık'ın teorisyenleri, bilek gücünden başka sermayesi olmayan bir işçi sınıfının yok olduğunu belirterek, diğer yandan da kapitalist yöneticilerin de dahil olduğu bir işçi sınıfının tanımlanmasını yapıyorlar ve bu tanımlamada da kapitalizm içinde bir sınıfsız topluma kadar işi götürüyorlar!

Yeni Dünya Düzeni'nin sendikal alanda bir versiyonu olan "Çağdaş Sendikacılık"; YDD'de sistemler, bloklar arası olan yumuşama-kaynaşmanın sendikal alanda sınıflar arası kaynaşma-uzlaşma-bütünleşme olarak ortaya getirilmesidir. Sınıfın sınıf bilincinden uzaklaştırılmasıdır. Sendikaların sadece toplu sözleşme zamanı işçilere önderlik(!) etmesidir.

Ener-Sen yeni yönetimi, ilan ettikleri çalışma programı ile çağdaş sendikacılık ilkelerine ne kadar

bağlı olduklarını gösterdiler.

Programlarına demokratikleşme mücadelesi adına tek bir madde koymayan "Çağdaş Sendikacılar", söylemlerinde de siyasetin sendikaların işi olmadığını tekrar tekrar belirttiler. Sadece kendi sendikalarını siyasetten uzaklaştırmakla da yetinmeyen Ener-Sen yeni yönetimi "KÇP (Kamu Çalışanları Platformu) içerisinde görülen, siyasi partilerin işlevini sendikalara yükleyen, kamuoyunda yanlış izlenimlere neden olan çarpık sendikal anlayışla da mücadele edeceklerini" sıkça söylüyor.

KÇP içerisinde, KÇP'yi ilerletecek bir mücadele vermeleri beklenmeyen Ener-Sen'in "Çağdaş Sendikacıları'nın, tersine KÇP'den kopabileceği ihtimali de pek uzak bir olasılık olarak görülüyor.

ENER-SEN ÇEKİŞMELERE GEBE

Çağdaş sendikacılığın, çalışanların sendikal mücadelesine bir saldırı olduğunu kabul eden Demokratik Mücadele Platformu, kongrede yönetimi kazanamamış olmalarına rağmen, sendika içinde bu anlayışa karşı mücadele edeceklerini söyleyerek etkin bir muhalefet olacaklarını belirttiler.

Sendikayı bir araç değil amaç olarak gören, Ener-Sen'in "Çağdaş Sendikacıları'nın ortak bir listeye girmeleri söz konusu olana kadar birbirleri ile tartışmalarda küfürleşecek kadar ayrı çizgilerde oldukları, fakat birleşmeden koltuk doğaçlığının belirtileri gelince tereddüt etmeden aynı listeden, ortak mücadeleye başladıkları biliniyor.

Görünen o ki, özelleştirmeye karşı aktif eylemlerin tartışıldığı bu süreç ve daha sonrasında, Ener-Sen'in mücadeledeki yeri sendika içerisinde tartışılacak. Bu süreçte, sendika içinde güçlü bir muhalefet konumunda olan Demokratik Mücadele Platformu'nun da ne kadar etkili olabileceği görülecektir. Kılıpayı farklı kazanılan seçim sonuçlarına bakarak, sendikaya bağlı memurların da yönetimdeki "Çağdaş Sendikacıları"ı yakından izleyeceklerini tahmin ediyoruz.

Ankara DDSB'den "Sınıfların Tahlili" konulu seminer

Ankara/Özgür Gelecek- Ankara DDSB geçtiğimiz Ocak ayında "Çağdaş Sendikacılık" konulu bir panel düzenlemişti. Çalışmalarını devam ettiren DDSB'iler 16 Ekim'de de "Sınıfların Tahlili" konulu bir seminer gerçekleştirdiler.

Bilindiği gibi, "Kitle Sendikacılığı", "Sınıf ve Kitle Sendikacılığı", "Çağdaş Sendikacılık" gibi farklı isimlerle ortaya çıkan birçok sarı sendika var. İşte DDSB, bu isimleri farklı ama özleri aynı sarı sendikaların cirit attığı bir dönemde esas olarak iki şeyi hedefliyor: Birincisi bunların maskelerini yırtıp gerçekleri ortaya çıkarmak, ikincisi ise sarı sendikacılığın yerine koyduğu sınıf sendikacılığı anlayışıyla yeni bir yapılanmanın gerektirdiği bir çalışmayı ortaya koymak.

DDSB öncelikle, bundan sonraki seminerleri, güncel olan bazı sorunların tartışılması, konuşulması şeklinde yapmak istediklerini açıkladı. Bunu yaparken de kendi sendikal anlayışlarının dışındaki kişilerle birlikte tartışarak, doğruyu hep birlikte bulmayı amaçladıklarını özellikle vurguladı.

Yaklaşık 40 kişinin katıldığı seminerde, seminerlere katılmayan, duyarlı olmayan emekçiler eleştirildi. Bu günlerde, devlet tarafından işçi-memur ayrımının çok yapıldığı ve bu soruna, konuşulup tartışılarak doğru yaklaşımın bulunacağı dile getirildi.

DDSB'li konuşmacı, sınıfların tahlili konusu oldukça geniş olduğu için anlatmaktan çok okumak zorunda kalacağını söyledi. Konuşmacı, "üretim araçları, üretim ilişkileri,

üretici güçler, ilkel komünal toplum, köleci, feodal ve kapitalist toplum bunlardan ziyade bugünlerde güncel bir konu olan işçi-memur ayrımı... Bunları tek tek anlatmaya çalışacağım" diyerek, yalnız kendisinin anlatıp diğerlerinin dinlemesi şeklinde değil, konuşun sonunda tartışılması gerektiğini vurguladı. Sınıfları, ait oldukları toplumlara beraber tek tek irdelleyen konuşmacı, proletarya diktatörlüğü ve komünizm kavramlarına da değindi. Konuşmacı, "Proletarya diktatörlüğü, sınıf mücadelesinin sonu değil, bu mücadelenin başka araçlarla sürdürülmesidir. Proletarya diktatörlüğüne üç türlü geçiş vardır. Birincisi doğrudan geçiş, ikincisi dolaylı geçiş olan işçi

köylü diktatörlüğü ve üçüncüsü de yine dolaylı bir geçiş olan demokratik halk diktatörlüğüdür. Komünizmin ilkesi herkesten yeteneğine göre çalışıp, ihtiyacı kadar karşılık almaz" diyerek konuyu noktaladı ve tartışmalarda geçildi. Tartışmalarda, dinleyicilerin sadece konuşmacıya değil birbirlerine de soru yöneltilmeleri, tartışmayı çok yönlü hale getirdi. Bir dinleyicinin, sarı sendikal anlayışlar ile DDSB'nin anlayışı arasındaki farkı sorması üzerine bir DDSB'li " ...Sendikaların hedefi yalnızca ekonomik talepler olmamalıdır. Ekonomik mücadeleyle birlikte iktidarı ele geçirmedeki araçlardan biri görevini de yerine getirmektedir. Yani siyasi talepleri de olmalıdır.

Bizim anlayışımız budur. Sarı sendikalar ise, çalışanları ekonomik taleplerle kısır döngüler içerisine hapsedmek istiyorlar" yanıtı verdi. Bir başka çalışanın "Memurlara biraz fazla ücret verilerse, memurlar sınıf mücadelesinden kopar mı?" sorusuna da, "Bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde böyle birşey olmaz. Çünkü ABD'nin başını çektiği emperyalist sömürü özellikle bizim gibi ülkelerde yoğunlaşmıştır. Bizden fazlasıyla aldıklarını kendi ülkelerindeki işçilerin bir kısmına sunu payı olarak verirler. Zayıf yapılarından dolayı Türk egemen sınıflarının memurlara sunu payı verecek ekonomik gücü yoktur" yanıtı verildi. Bir başka dikkat çekilen konu şu oldu: Kamu çalışanları sendikaları ile eşgüdümlü sendikalar egemen sınıflar tarafından sanki karşıt gruplanmış gibi gösterilmeye çalışılıyordu. Bu senaryolara karşı da uyanık olunması gerektiği vurgulandı.

İZLENİM

İlk etapta, metnin okunması sıkıcı gibi geldiyse de, konuşun incelemesi gösterilen titizlik dikkat çekiyordu. Daha sonraki tartışmalar seminerde apayrı bir canlılık getirdi. Yeni toplumun her zaman eski toplumun bağrından devrimci şiddet yoluyla çıktığını vurgulandı. Ayrıca toplumlarda sınıflar ayrı ayrı ele alınırken, tarihe damgasını vuran şeyin sınıf mücadelesi olduğunun söylenemeyerek üretici güçlerin belirleyici olarak ele alınması göze çarpan ciddi olumsuzluklardı.

Özgür Gündem'e protesto

Değerli basın mensupları;

17.10.1993

Gündemimizin ana maddeleri şunlardır:
 1- Dersim bölgesinde son zamanlarda gelişen PKK'nın tutumu
 2- Devrimci güçlere saldırı ve operasyon
 3- Bölgede gelişen olaylarla ilgili Özgür Gündem gazetesinin habercilik anlayışı
 4- Bizzat olayları yaşayan arkadaşların düşünce ve tepkilerinin alınması

1- Biz halkız. Bizim özgürlüğümü savunana, bizim adımla hareket eden örgütlerin yanlışlarından hesap sorarız ve hesabın mutlaka kamuoyu önünde verilmesini isteriz. Sosyalist değerlerden bizla uzaklaşmaya başlayan PKK'nın Dersim örgütü, sosyalist değerlerin ve fikirlerin etkisi altında bulunan biz Dersim halkına hiç de hak etmediği ve devlete taş çıkartmasına baskı ve zulümü her nedense reva görmektedir. Bu bizi günbegün tedirgin etmekte ve derinden düşündürmektedir. Ağır vergilendirmeler belimizi büküştür. Sıradan vatandaştan 3 ile 7 milyon vergi alınmaktadır. Çocuklarımızı zorla dağa götürmeyi son zamanlarda gelenek haline getirdi. Kaçanların ise evleri tamamen yakılmaktadır. Hatta bazı yerlerde (Doğan köyü-Çemişgezek) ev halkı kurşuna dizilmiş ve bu olayı Özgür Gündem gazetesi "Kontra yapmıştır" diye lanse etmiştir. Biz Dersim halkı olarak tarihin her döneminde haksızlık ve zulüm nereden gelirse gelsin, kim adına yapılsa yapılsın karşı çıkmışızdır. Direnerek tarihimize şanlı destanlar katmışızdır. Zulüm altında her gün ölmektense şereflice ölmeyi göze almışızdır. Bir an önce PKK'nın Dersim örgütü halka hesap vermek ve özleştirmesini vermek zorundadır.

2- Diğer konulardan biri ise, artık dostla düşman birbirine karışmıştır. PKK, Dersim'de faaliyet yürüten diğer sol güçleri silmeyi, o bölgeden atmayı hedeflemiştir. Bunu halkımız özellikle çok iyi bilir. Zaten bütün sürüşmeler bu vahim ve korkunç politikadan kaynaklandığı için, devrimci kanı aktulmuş, devrimcilerle yönelik özellikle TKP/ML TIKKO taraftarlarına bir operasyon düzenlenmiştir. Savunmasız insanlar zorla dağa kaldırılmıştır. Özgür Gündem dışındaki sol sosyalist basın dahil yayınları bölgeye girmesine yasağı kaldırılmış ve engellenmiştir. Özgür Gelecek gazetesinin muhabirini birkaç kez tehdit etmiş ve dağa kaçırıp işkence etmiştir, bize katil diye. Katledilen bazı devrimciler hakkında ise düzmece senaryolar uydurulmuş "kontra" ve "provokator" denilmiştir.

"Güçlü olduğum yerde kimseyi yaşıtamam, yarı olanları da yokederim" anlayışı ve bu tür hakaretlerin kime hizmet edeceği bellidir. Zaten egemen güçlerin istediği de budur. Böl, parçala ve yönet.

Tüm devrimci-demokratları, yurtseverleri ve halktan yanayım diyen güçleri, sosyalist basını bu soruna karşı duyurularına, provokasyon ortamı yaratılmamasına dikkat ederek tavır almaya çağırıyoruz.

3- Bu açıklamaları burada yapmamızın sebebi ise; Gündem'in okuyucuları ve dostları olarak çok üzgünüz. Üzgünüz çünkü, gerek bu olaylar, gerekse bölgedeki haberlerin yanlış verilmesi, tamamen çarpıtılmış olması yalan ve gerçek dışı taraflı habercilik anlayışıdır. Gidin, halkınız orada, bakalım ne diyecek sizlere!

Devrimci demokrat basın olduğunuzu iddia ediyorsunuz. Bu önemli olaylar karşısında tam bir ölü sessizliğine bürünüyorsunuz. Aynı zamanda yalan haber verdiğiniz. Bu tavır, Türk ve Kürt halklarımızın özgürlük mücadelesine verdikleri ya da desteklediğini iddia eden basının tavır değildir. Bu tavrınızdan dolayı şiddetle protesto ediyor, tavrınızı düzeltip, devrimci basın olma işlevini yerine getireceğinizi umuyor ve bekliyoruz.

NOT: Dersim'deki bu olaylara karşı protesto ve yürüyüşler yapılmış, şu an PKK Dersim örgütü bu protesto ve yürüyüşü yapanlar hakkında ölüm kararı almıştır. Duyunular.

İstanbul/Özgür Gelecek- 17 Ekim günü Demokratik Haklar Derneği, Tunceliler Derneği üyelerinden ve Tunceli'den gelen insanlardan oluşan 50 kişilik bir grup Özgür Gündem'in haber anlayışını protesto etmek için gazete binasına gittiler. Yukarıdaki basın açıklaması yapılırken, Gündem yetkililerinden hiçkimsenin olmadığının görüldü. Ancak okunduktan sonra Dr. Genel Yayın Yönetmeni (GYY) Gürbetelli Ersöz ve Yayın Koordinatörü (YK) Mehmet Oğuz geldiler. Konuşmaları aynen yayınıyoruz:

GYY-Neden geldiniz? Gündem okurları-Dersim'le ilgili üzücü olayları dile getirmeye geldik.

GYY-Bizi neden muhatap alıyorsunuz?

-Biz Gündem'i devrimci-demokrat biliyoruz. Bölgeden gelen haberlerde sessiz kaima ve çarpıtılmalar var. Bölgeye gidip insanlarla konuşuyoruz.

-Zaten daha önceden de böyleydi. Gündem hep değişik yazıyor.

GYY-Korkunç bir savaş var. Son olarak gelişen olaylar elbette üzücüdür. Ancak biz açıklamaları yansıtıyoruz. "Niye böyle yayın yapıyorsunuz?" yaklaşımı yanlıştır. Her iki tarafın açıklaması yapılmış. Biz olduğu gibi yazdık. Bir ajan örgütlenmeyi hedef aldıklarını söylüyorlar. Biz yanlış birsey yapmadık.

YK-Devrimci bir gazete böyle bir ziyaretin hakettiği. Böyle habersiz gelmeniz yanlış. Dersim'de haberler izleniyor. Gerçek de ikna edici haberler veremiyor, öldürülenlerin sayısını bile net değil. Dersim'de hareketler suskun. Birşeyler net değilken bizi suçlamak olmaz. Mesela kepenk kapatılıyor ama neden belli değil.

Özgür Gelecek Muhabiri- Her iki tarafın, TDKP'nin ve PKK'nın bildirişleri ortadadır. TDKP, öldürülenlerin kendi militanları olduğunu söylüyorlar. Sizce öldürülenler TDKP'li değil midir?

GYY-Biz iki tarafın da açıklamalarını kabul etmeyiz. Biz gerçeği açıklamakla yükümlüydük.

-Biz DHD olarak çeşitli açıklamalar yaptık. İnsanların gözaltında kaybedilmeleri olayı vardır. Yayınlamadınız. Gündem işlevini yerine getirmede. Gündem'de olaylar yazılmıyor. Dersim olayının üzerine gidilmedi, küçük yer verdi. Bir Guzman olayı nasıl ele alınmaktadır? DHD Guzman'ı ve PKP'yi konu alan bir gösterim yaptı. Gazetenizde yoktur. Bir Aydınlık çok çok farklı. Mecbur Aydınlık'tan takip ediyorsun ki burjuva basındır. Gündem yanıfta da tarafı.

GYY-Guzman ve açıklamaları örnek verdiniz. Gözden kaçmıştır. Kasit değildir. Yani 12 sayfalık bir gazete

-Haber ulaştırıldı ve 4 ya da 5 kez tekrar edildi. Yazışlarını çağırırım.

GYY-Bizim böyle bir kastımız

veya hesap verme gibi bir sorunu-muz yok.

-Bence hesap vermelisiniz. Yazışlarındaki arkadaşları görmek ve açıklama istiyoruz.

GYY-Gözden kaçmıştır. Guzman'a veya Aydınlık Yol'a artıynetli baksaydık yarım sayfa ilan almazdık.

-Sizin belli bir çevreye karşı tavrınız var. Bu konuda taraf tutuyorsunuz.

GYY-Biz tarafı değiliz. Mücadele ve Devrimci Çözüm'e tavır koyduk. Bunu kendilerine bildirdik. Onlara karşı tarafız.

-Gündem siyasi anlamda taraf-tır. Yani misyonu vardır, bunu kastetmiyoruz. Yorumlarını kastetmiyoruz.

Gerçek Muhabiri-Hozat gelişmelerini kendimizce doğru verdik. İlan almadınız.

GYY-Biz olayı net görmüyoruz. Onlar açıklama yapıyor ve biz ajan vurduk diyorlar. Olay net değil.

Gerçek Muhabiri-Ama o açıklama dün geldi. İki tarafın açıklamalarını verdiniz ama Gerçek ilanı neden verilmeyi?

GYY-Biz net bulmuyoruz o yüzden verilmeyi.

-Bölgede araştırma yapılmasını istiyoruz. Halkın görüşlerini alın.

YK-Biz zaten böyle bir çalışma yapıyoruz. Dersim zaten aktüalitesi olan bir bölge değildi. Muhabirimiz yoktu, oraya şimdi muhabir gönderdik.

-Dersim'de PKK'nın yapmadığı bir eylemi neden "PKK yaptı" diyorsunuz? Neden böyle yanlış politikalara gidiyorsunuz?

YK-Gündem 2-3 yıllık bir gazete. Neyi savunduğunuz çok iyi biliyorsunuz. Biz subjektif ve gayriciddi bir gazete değiliz. Bizim PKK hakkında kaynaklarımız var. Günde 100 karakol basılıyorsa orada, bunun 99'unu o güç basıyor.

GYY-Biz ancak o kadar yer verebiliyoruz.

Özgür Gündem yetkilileri eleştirilen partiyanaya yakıştılar.

Özgürce

İsmail Yıldız

Burada gazetecilik yasak

PKK'nın Türkiye Kürdistan'daki basın (gazete ve TV.) yasağı ne anlama geliyor? (Radyo dinlemek de yasak değil mi acaba?) Bu yasaklar ve uygulamalar neyi gösteriyor?

Bu tavır, birincisi, devletin aczini göstermiştir. Devletin "her yerde hakim olduğu" safasatasını yıkmıştır. İkincisi, toplumsal olaylara en yakından tanık olan ve devletçi söylemlerle yazan düzen gazetecilerinin bile (her türlü koruma güvencesini verilmesine rağmen devlete güvenmediklerini göstermiştir. Üçüncüsü, basın özgürlüğü konusunda sol/sosyalist basına bugüne kadar (ve bugün artarak) süren baskı ve engellemeleri görmezden gelen burjuva basıncılarının ikiyüzlülüğünü göstermiştir. Dördüncüsü, gazetelerde T. Kürdistan'ıyla ilgili devletçi haberlerin çıkmasını engelleyememiştir. Devlet yönlendir-meli brifing görmüş yayıncılık, devlet çıkışlı haberler yayınlanıyor, yayınlanacak. Yurt dışına aynı kaynaklı haberler geçilecek. Türkiye Kürdistan'ından haberler, daha da güvenilmez şekilde alınacaktır. Beşincisi, devletin katliamları karşısında Türkiye ve dünya kamuoyunun ilgisinin bir ifadesi olarak basının oralarda bulunması avantajı kaybedilmiştir. Artık buralarda "köy yakıp yıkıyorlar, dünyayı ayağa kaldıran" çığılığı, kamuoyunda yankısını bulmakta zorlanacaktır. Deniz Baykal'ın Lice katliamı sonrası Lice'ye sokulmamasının yarattığı etkiyi gözönüne getirin. Konunun bu yönü, PKK'yı yakında en fazla zorlayacak yön olacaktır. Pratik pragmatizmi zorlayacaktır. Apo'nun Bekaa'daki "medyatik atakları" ihtiyaç olarak hep PKK'nın önünde durmaktadır. Altıncısı, bu yasak Kürt halkının Türkiye'nin diğer alanları ve dünyadan haberleri alamayacağından (bunlar burjuva mantığıyla yazılsa da, haber olarak alamadığından) halkı "dünyadan bihaber" konuma getirmiştir. Halkın "haber alma" hakkı ne olacaktır? Yedincisi, aynı şekilde halk, kültür iletişiminden yalıtılmıştır. Sekizincisi, bu yasak, diğer bölgelerdeki PKK'lılar için de geçerli midir? İhlal edenlere ne yapılacaktır? Dokuzuncusu, PKK bu yasağı, sadece burjuva basına getirmiş gibi kamuoyuna yansıtıp propagandasını yapmakla iki yüzlü davranmaktadır. Yasak sadece patron-ağa basınına değil, kendi dışındaki tüm basın-yayın kuruluşlarındadır. Bu da PKK'nın yasağın zihniyetini göstermektedir. Onuncusu, günlük çıkarıcı yaklaşımla hareket eden PKK, bu kararı alırken öyle enine-boyuna da düşünmemiştir. Bunun geri tepen bir silah olduğu, PKK tarafından çok kısa bir zamanda anlaşılacaktır umarım.

Basın yasağının bu süreçteki olumlu ve olumsuz başka yönleri de sayılabilir. Ancak özet olarak, söyleyecek olursak; getirilen yaklaşım kendi dışındaki basının zapturapt altına alınması, baskı ve yasaklarla idare edilmesi anlayışına dayandığından kabul edilebilir bir yaklaşım değildir. "Burada gazetecilik yasak" anlayışı, devlet ile PKK'nın karşıt gibi görünen ama paralel kararlarıdır. Devlet, sosyalist ve yurtsever basını "demokratik" ikiyüzlülük içinde yasaklıyor. PKK'da sosyalist ve burjuva basını "halkçı" özgürlük adına yasaklıyor. İkisinin ortak olan yanları ise, sosyalist basına getirilen, yasaklamadır. "Aynı yolun yolcusu ama zıt yönlerde" ve ikisinin tepelediği değerlerden ortak olanı da sosyalist basın ve sosyalist değerlerdir.

Sosyalist basına uygulanan yasakları açtığımızda; patron-ağa devleti, faili "meçhul" cinayetlerden tutun da, devlet zoruyla tutuklama, yayını toplatmaya, on yıllarca hapis ve yüz milyonlarca para cezasıyla cezalandırmaya yöneliyor. PKK ise, ölümle cezalandırıyor. Üstelik, kontrol ajanslık vb. suçlamalarıyla...

Kendisi de yurtsever, bir basın olan Özgür Gündem'in bu yasak karşısındaki tutumu nedir? Tek tek (genelde örgütsüz, "bağımsız", herkese-özellikle de güçlenmiş olana- dost, eski "solculuk" ortak noktasına sahip olan) köşe yazarlarının tutumu nedir? Tek kelimeyle kem küm! En iyileri, devletin sol/sosyalist basın ve Özgür Gündem üzerindeki baskılarını altı çizili cümlelerle anlatır, şimdiki yasaklama karşısındaki demokrasi söylemlerinin sahteliğini vurgular ve ne dediği anlaşılmasız şekilde PKK'dan bu tutumunu gözden geçirmesi temennisinde bulunur... Sosyalist basına uygulanan yasak, neden hiç sözkonusu edilmez?! Örneğin, Özgür Gelecek gazetesinin Ovacık muhabiri Ferhat Eren'in iki kez kaçırılıp sorgulanması, öldürülen kılıpayı kurtulması üzerinde hiç durmazlar. Peki, faşist egemen sınıfların demokrasi söylemleri ikiyüzlü oluyor da, Özgür Gündem yazarlarının kaç yüzlü oluyor acaba?.. Baylar! Baylar! Şöyle yürekli "bu yapılan yanlıştır. Sosyalist basına özgürlük!" deseniye. Neden korkuyorsunuz?!

Kimden korkarsanız onun kölesi olursunuz!

GAZETEMİZE FAKSLANAN EKİM 1993 TARİHLİ TKP/ML YDB (TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ-MARKSİST-LENİNİST YURTDIŞI BÜROSU) İMZALI BİLDİRİYİ, KONUNUN GÜNCELİĞİNDEN DOLAYI OKURLARIMIZA SUNUYORUZ:

'PKK'yı uyarıyoruz!'

Mazlum bir ulusun özgürlüğü halksız başarılamaz. Dersim'de komünistlere, devrimcilere ve halka karşı PKK'nın giriştiği eylemler provokatif, karşı-devrimci eylemlerdir!

Derhal vazgeçmeye ve halktan özür dilemeye davet ediyoruz!

PKK Dersim'de uzun süredir akıl almaz işler yapıyor. Partimizin kendilerini dostça uyarılmasından kısa süre sonra, bu kez işi devrimcileri toplu katliamdan geçirmeye kadar vardırdı. En son 30 Eylül'de Kamer Özkan, onun ardından bazı Eğitim-Sen'li öğretmenler, 9 Ekim'de 6 TDKP militanı ve son olarak da Çemişgezek'in Doğan köyünde zorla ARGK'ya katmak istedikleri bir taraftarımızın bulunmaması üzerine ailesinden Veli Kahraman, Zeynep Kahraman ve Meral Kahraman katledilmiştir. Ne yazık ki bu manzara PKK'nın, faşist güçlerden çok halkla savaşmaya başladığını gösteriyor!

PKK, Dersim'e daha ilk güçlerini aktardığı zaman, Mazgirt'in Bağın köyünde üç aileyi bazı bireylerinin "ihbarcılık" yaptığı iddiasıyla tümüyle katletmiştir. Bu eylemi herkes devletin yaptığını sandı ve PKK uzun süre üstlenmeye cesaret edemedi. Çünkü Dersim halkı iyi bir demokratik ruhla eğitilmiş, büyük çoğunluğu devrime gönül vermiş bir halktır; birilerinin "suç"undan bütün soyunu sorumlu tutan bir soykırımına asla razı olamaz! Bu dehşet verici feodal ve burjuva intikam ve kan davası düşüncesi çoktandır Dersim halkının hayatından dışlanmıştı. Ama çok geçmeden bu zalimce eylemi PKK'nın yaptığı ortaya çıktı. Bunu irili ufaklı yenileri izledi. Sivas Katliamı'ndan sonra bu kez aynı dehşet verici manzara Erzincan'ın İliç ilçesinin Başbağlar köyünde sergilendi; 28 köylü aynın gözaltı meksizin katledildi ve köy ateşe verildi. Bunu da uzun süre üstlenmeye cesaret edemedi. Herkes bu eylemin de kontr-gerilla tarafından gerçekleştirildiğini düşündü. Ama çok geçmeden önce el altından sözde "Sivas katliamının öcünü almak" gerekçesiyle, sonra da açık açık "oradan geçenler pusuya düşürüldükleri" için yaptıklarını söylediler.

Bütün bunlarla birlikte halkı gerçekten haraca kesen bir "vergi" talebi, "zorunlu askerlik" adı altında gençleri dağa kaldırma, eşkiyalık ve zorbalığı, kendi işlerini devrimci örgütlerin sempatiyanlarına ve halka zorla yaptırma, isteklerine direnen köylülere tokat, dipçik ve küfürle karşılık verme, ulaşım ve iş araçlarının yakılması, zaten boşalmış ıssız topraklardan direnenleri sürgün etme, halkın canına yetmiş ve uzun süredir yakınmalar ayuka çıkmıştı.

Partimiz 21 yıldır bu halka önderlik yapmaktadır; Dersim halkı haksızlıklara karşı çıkmayı ve zorbalardan hesap sormayı iyi bilmektedir. Hatırlanacağı gibi bu yüzden Partimizin önderliğinde kitlelerin önünde PKK'nın temsilcileri ile

bütün bu yanlış davranışları üzerinde konuşmuş ve halkın yakınmalarını doğrudan duymalarını sağlamıştır. Aynı zamanda hemen orada kendilerine eylem birliği teklifi tekrarlanmış ve bu eylem birliğinin genel hatları sunulmuştur. Ama PKK bütün bu dostça istekleri "kendisinden hesap sorulamayacağı" kibriyle oyalamış, geçiştirmiş ve daha sonra da halka karşı şiddeti akıl almaz bir devrimci katliamı ve gençleri zorla silah altına almaya dönüştürmüştür. 30 Eylül'de "Tekosin" adlı örgütün önderlerinden Kamer Özkan'ı, peş peşe bazı Eğitim-Sen'li öğretmenleri öldürmeye, arkasından Unceci Belediye Başkanı'nı "hain" ilan ederek öldürülmesini istemeye, 9 Ekim'de ise 10 TDKP'liyi pusuya düşürerek 6'sını öldürüp, ikisini yaralamaya ve ikisini "esir" almaya kadar varmıştır. İş Partimizin tabanına saldırmaya kadar götürmüştü, 20'ye yakın sempatiyanımızı dağa kaçırması, Özgür Gelecek muhabirini kontr-gerilla elemanları gibi kaçırp tehdit etmiş ve son olarak da bir yoldaşımızı kaçırması giderken kendisini bulamayınca Çemişgezek'in Doğan köyündeki ailesini hunharca katletmiştir. Bütün bunların Partimizin yaptığı uyanlardan sonra yoğunluk kazanması anlamlıdır ve adeta meydan okuma tavrıdır. Özellikle son birkaç haftada yapılanlar halka karşı açık bir savaş ilanı ve karşı-devrimci sayısız nimetler sunan provokasyonlardır. Oylesine ki, devletin karanlık güçleri bundan yararlanarak kaynağı belirsiz provokatif haberler yaymış, PKK adına bildiriler yayınlamış ve PKK'nın başlattığı bu tahrike gerilla kuvvetlerimizi de sürüklemeye çalışmıştır. MIT'in Dersim'de "PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi" adına "Yurtsever Dersim Halkına; "Sol Maskeli Eşkiyalı İyî Taniyin" başlığıyla dağıttığı söylenen bildiri buna örnekler.

PKK, bunun kendilerine ait olmadığını açıklamıştır, fakat ne yazık ki kendilerine ait ve MIT'in olmayan bildirilerin içeriği de bundan pek farklı değildir. Tek başına bu, PKK'nın giriştiği eylemlerin karşı-devrimci ne kadar yaradığını göstermeye yetmektedir. Eğer olaylar bugün daha fazla büyümüşse, bu; Partimizin onun önderliğindeki ordumuzun ve bütün örgütlerimizin, provokasyon ve tahriklerle karşı uyanık, bilinçli ve yüksek devrimci sorumluluğundan dolayıdır. Bunu bütün devrimci çevrelerin ve halkımızın çok iyi bilmesi gerekir.

Kuşkusuz halk "PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi"nin devrimcilikle bağdaşmayan eylem, emir ve bildirilerine değil, Partimizin halkçı-devrimci politikasına ve önderliğine inanıp uymaktadır. Dolayısıyla PKK'nın son dönemde giderek artırdığı yanlış ve karşı-devrimci eylemlerine karşı boykot, yürüyüş, kepenk ve kontak kapatma gibi büyük protesto eylemlerine girişti. Buna karşılık "PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi" halkı tehdit etmeye ve halka karşı savaş na-

raları atmaya devam etti. Özgür Gündem'de bu sözde "Dersim Eyaleti Askeri Konseyi"nin yayınlanan bir bildirisinde, bu toplukıyımları basit bir "uyan" eylemleri gibi göstererek yapılan protestoları "kepenk ve kontak kapatma" eylemlerini "polis ve işbirlikçi katliamıyla", "zorla" yaptırıldığını iddia ederek, "İznimiz ve onayımız dışında kepenk ve kontak kapatmak suçtur" diyebilecek kadar halka meydan okumaktan kaçınmamıştır. O kadar ki, öğretmenlerin, kendilerini protesto maksadıyla okulları terkmesini bile, kendi vahim politikalarına "destek" sunma olarak gösterebilmektedir!

PKK, Dersim'de ve başka yerlerde milliyetçi burjuva politikasını dehşet ve korku salarak halka kabul ettirme çabasındadır. Bu, halka söyleyecek şeyleri giderek azalan burjuva düşünce ufkunu ve politikasını acze düşmesinden başka ne olabilir? Halka kendi düşüncelerini şiddet uygulayarak kabul ettirme noktasına gelen, korku ve dehşete bel bağlayan herkes, ideolojik ve politik iflasın eşliğine geldiğini düşünmüyorsa bataklıkta boğulup yok olmaya razı olmuş demektir? Giderik tukanan milliyetçi politikaların açmazını emperyalistlerle diplomasi ve devletle uzlaşmada bulmaya çalışan PKK, bir yandan da şaşkınlık içinde halka ve devrimcilere saldırmaktadır. Kürt ulusunun gerçek kurtuluşu ve özgürlüğünün en iyi dostları olan komünistlere, devrimcilere ve herseyden önemlisi Kürt ulusunun sınıf bilinçli, sağlam anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-şövenist kesimlerine saldırmak göze girmeye çalışması tam bir galletir.

PKK'nın bu saldırılarını "devletin bazı örgütlere sızdırdığı kontraları temizleme" veya "MIT tarafından kurulan örgütler" safatasıyla maskeleyememesi kimsesi kandıramaz. Bu PKK ideolojisinin başından beri taşıdığı melankolik bir hastalıktır. Bir örgütün MIT tarafından kurulup-kurulmadığını insanlar sadece PKK'dan mı öğrenmek zorunda? Devrimci örgütlerin "içindeki kontraları" temizlemek PKK'ya mı düştü? Örneğin öteden beri PKK içinde yer alan Hıdır Sarı'yı "kontradır" diye başka bir örgüt onu PKK içindeki temizlemeye kalkışsaydı PKK kabul eder miydi? Asla kabul etmez ve etmemesi gerekir! PKK böyle safatalara sarılacağına kendi içinde kadrolarını katleden hainleri kontrol etmeye bakmalıdır. Kendi iç zaaflarından dolayı diğer devrimci örgütleri ve halkı sorumlu tutmaya hele hele onları "cezalandırmaya" hakkı asla yoktur!

Gerçek odur ki bunlar PKK'nın halkı sindirme planıdır, silah zoruyla halk üzerinde otorite kurma planıdır. Bu tamamen burjuva politikasıdır ve halka düşman bir içerik taşımaktadır.

Bu politika Türkiye-Kürdistanı'nın henüz işçi ve köylülerinin sınıf örgütlerinin yeterince gelişmediği başka yerlerde, belki geçici "başarılar" kazanmış olabilir, ama Dersim ve çevresinde asla başarı

kazanamaz ve halka karşı şiddet ters tepen bir silaha dönüşecektir!. Çünkü burdakın Kürt halkı burjuva bayrağı altında onun çıkarları için değil, proletaryanın bayrağı altında kendi sınıf çıkarları için savaşmaya ve bütün milletlerden emekçi kardeşlerini o bayrak altında toplamaya kararlıdır. PKK "Kürt Halkı ve PKK gerçeği" dediği, kendi burjuva gerçeğinin yanında Kürt emekçilerinin bu sınıfsal devrimci gerçeğini de görmez ve anlayamazsa gerici pozisyona ilerlemekten kurtulamayacaktır.

Dünya halkları, Türk hakim sınıflarının baskısından kurtulmak için Kürt ulusunun gösterdiği çabalara büyük sempati beslemektedir, ama Kürt burjuvazisinin Kürt halkına ve Türk halkına karşı giriştiği şiddet hareketini asla desteklemez, böyle bir harekete girişen Kürt burjuva örgütleri Kürt ulusu adına söz söyleme iddia ve meşru iyetini de tümüyle kaybederler. Çünkü ezilen bir ulusun temel güçlerini köylüler ve işçiler oluşturur; kendi işçilerine, köylülerine, halkına karşı düşmanca tutum alan bir parti o halde özgürlüğü kiminle kazanacak ve kime güvenecektir?

Kendi ulusunun emekçilerine siyaseti yasaklayan ve halkın tepkilerini silah zoruyla bastırmaya kalkışan bir partinin gücünü nereden aldığı ve kime dayandığı konusunda herkesi haklı bir kuşkuya düşürmez mi? "Onay" ve "İzne" dayanan politik "Özgürlük" sahtedir, yok demektir, yasak demektir. "Ulusal özgürlük" halkın özgürlüğünü PKK'nın veya başka bir partinin "onay" ve "izni"ne bağlıyorsa on para değer ifade etmez. PKK halklarımızın devrimci eylemini birleştirme çalışmaya yerine onu provoke etmek ve kendi egemenliğini dayatmak çabasındadır. Böylece PKK'nın heveslendiği şeyin halk demokrasisi değil, baskıcı bir burjuva diktatörlüğü olduğu şimdiden belli olmaktadır. Bu eylemlerin partimizin güçlenip atığa geçtiği ve halk savaşını yükselttiği ve bu yükselişle birlikte bazı gazetelerde TIKKO'yla ilgili yazı dizilerinin başladığı bir dönemde Dersim'de meydana gelmesi, kimsenin dikkatinden kaçmamaktadır. Böylece PKK'nın Kürt ulusal özgürlüğünden çok, kendi burjuva sınıf egemenliği peşinde olduğu ve bunun için Kürt ulusunun özgürlük mücadelesini tehlikeye düşürmekten kaygılanmadığı belli olmaktadır.

Öteden beri PKK liderlerinin konuşmalarında ve yayın organlarında üzüntüyle izlemekteyiz ki, Türkiye-Kürdistanı'nın bu bölgesinde proletarya bayrağının dalgalandığından büyük kaygı ve haset duymaktadırlar. Bunlar komünist bir partiye karşı iyi olmayan burjuva duygularıdır. Partimizin esas olarak tek yanlı özveri bir çabayla ayakta tutmaya çalıştığı dostluk "PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi"nin halka karşı adeta savaş ilan etmesi, Partimize yönelik tahrik ve provokasyonlarla son derece ciddi bir tehlikeye karşı karşıya gelmiştir. Sözde "PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi"nin, son olarak

"Ne TDKP ve ne de diğer sol örgütlerle karşılıklı anlayış temelinde çözemeyeceğimiz hiçbir sorun yoktur" demesi, yaptığı işi "6 kontra" safatası altında savunması karşısında hiçbir samimiyet taşımamaktadır. Herseyden önce PKK liderliği hala suskunluğunu bilinçli olarak korumaktadır. Bütün bu işleri, bazı ARGK elemanlarının "MK'nın emirlerine yerine getirmek üzere" geldiklerinin sağda solda propaganda etmesi PKK liderliğinin bu olaylar karşısında bir açıklama yapmasını daha da zorunlu hale getirmektedir.

Bütün bunlar elbette çok vahim hatalardır ve halklarımızın kurtuluş mücadelesine büyük zararlar verir. Ama hatalardan dönmek imkansız değildir, yeter ki PKK devrimci niteliğini koruyarak ona uygun onarıcı bir tutum takınılsın. Partimizin içtenlikle istediği ve önerdiği budur. Bu olayları ilişkilermizde yarattığı tahribatları onarmamızın somut ve gerçekçi adımları koşulları şunlardır:

1- Halka karşı şiddet, tehdit, zorla silah altına almaya, zorla vergi toplamaya ve kendi işlerini yaptırmaya, halka hakaret ve zorbalık yapmaya derhal son verilmelidir.

2- PKK, devrimci örgütlere otoritesini dayatmaktan, kendi içinden çıkan ajanlardan dolayı uğradığı kayıp ve saldırılardan halkı ve devrimci örgütleri sorumlu tutmaktan, onlara karşı şiddet ve tasfiye hareketinden vazgeçmeli, zarar verdiği örgütlerden özür dilemelidir.

3- Dersim halkının onurunu kıran söz ve davranışlara son verilmelidir, aşırı "ajan" ve "kontra" fobisiyle herkesi suçlamaktan ve çamur atmaktan ve kanıtız suçlamalardan vazgeçmelidir. Bundan böyle "suçları" kanıtlanmadıkça halktan insanların suçlanıp öldürülmesini "halkı sindirme amacıyla" işlenen cinayetler olarak kabul edeceğiz.

4- Başbağlar, Bağın vb. eylemlerde olduğu gibi silahlı sivil halkın toplu kıyımına son verilmelidir, aksi takdirde soykırım suçlamasını teşhir ve tecriti hak eder.

5- Devletin şöven eğitimi politikasından okullar ve öğretmenler sorumlu değildir. Çözüm okulları kapatmak değil, iktidarı ele geçirecek eğitim içeriğini değiştirmektir. Okullar ve öğretmenlere karşı yapılan eylemler Türk şöven eğitiminden çok halkın okul ve öğrenme isteğine karşı bir harekettir ve kesinlikle vazgeçilmelidir.

6- Yalnız Dersim'de değil, her yerde, tek taraflı örgüt emirleri yayılmaktan kaçınmalı ve bütün bu işler halkın görüşünü almayı da içeren karşılıklı görüşme ve ortak kararlar üretmek yürütülmelidir. Buna Partimizin, PKK'nın ve diğer devrimci güçleri etkinlik kazandırdığı bütün bölgeler dahil edilmelidir.

PKK liderliğini bütün konuları görüşmeye ve halklarımızın yararı için devrimci dostluk ve dayanışmayı güçlendirmeye davet ediyoruz.

kişiliğini... Kendilerinden olmayan devrimci kişi ve örgütleri kontra ile suçlayıp yok etme taktikleri, Dersim'de sağlanamayan otorite olanaklarını açmak, tikanıklığı gidermek, kişi ve toplumun tarih bilincini saptırmak, devrimci-demokratik muhalefeti yok edip dikensiz gülbahçesi yaratma kampanyalarının birer parçalarıdır. Bu Dersim'de karşılaşılan çözümsüzlüğün kaçınılmaz ruh halidir.

Ö. Gelecek Ovacık Muhabiri Ferhat EREN: PKK tarafından iki kez kaçırıldım ve "kontra-gerilla yayını muhabirliği" yapılmakla suçlandım. Kontralık nedir? Halka doğruları iletmek midir? PKK, halka karşı zor kullanmayı terk etmelidir. Aksi halde halk onları terk edecektir.

Tunceli Belediye Başkanı Mehmet KOCADİMER: Haklımda iddia edilen olaylarla ve örgütlerle hiçbir ilğim yoktur. Tamamen bir yanlış anlamadan

"Kontralar" PKK'yı yanıtlıyor

suçsuz olduğum, iddia sahipleri ve halkım tarafından süreç içinde anlaşılacaktır.

Gerçek Dergisi Dersim Muhabiri Hıdır GÜYILDAR: PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi'nin bildiri yayınları arak benim de içinde olduğu birkaç insanı

devrimci öldürmek, kendileri gibi düşünmedikleri için insanları kontra ilan etmek, sahte senaryolarla insanları, örgütleri karalamak provokasyondur. Eğer bunları ben yapıyorsam söylediklerinde haklılar! Ama ben bunları yapmıyorsam, bu sıfatları bana takanlar yapıyor. O halde devletçilik, otorite

mesleğidir.

Müzişyen ve Halkbilimci Daimi CENGİZ: Devrimci kişilik; psikolojik baskı, karalama, iftira ve zora yenik düşseydi, tarihin hep tekrerr ederdi. Dolayısıyla iş bir çirpik kalem darbesi, ne de on barutluk çakım yok edemedi, insan onurunu ve

PKK ne dedi ?

11 Ekim 1993, KURD-HA tarafından geçilen haber: Olayın "ARGK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi tarafından Tunceli Belediye Başkanı Mehmet Kocademir hakkında dağıtılan bir bildiri üzerine; TDKP'lerin belediye başkanına sahip çıkarak, gerilla birliğine saldırmaya başladığı" bildirildi.

13 Ekim 1993 tarihinde ERNK Avrupa Örgütü tarafından yapılan açıklama: Bizim ne TDKP ne de başka bir sol örgüte karşı özel bir tavrımız yoktur. Bunu tasvip etmiyoruz. Ancak biz kan ateş içinde tarihin en zorlu savaşlarından birini veriyoruz. Savaş koşullarının bilinmesi ve anlaşılması gerekir. Savaş alanında, devrimi ve gerillayı zorlayan koşullara, bu yönlü pratiğe, gerillayı takibe karşı tavrı konmuştur. Unutulmamalıdır ki bu savaş aynı zamanda onların savaşlarıdır. Kürt halkının olduğu kadar Türk halkının da özgürlük mücadelesidir... Sanki öğretmenlere karşı bir tavrımız varmış biçimindeki düşman propagandası da temelsiz ve yalandır. Biz Kürdistan'da, düşmanın iritab noktası haline getirilmeye çalışılan eğitim kurumlarına, onların asimilasyoncu ve eritici faaliyetlerine karşı tavrı geliştireyoruz. Ne Eğitim-Sen isimli öğretmen kuruluşu ve ne de ilerici öğretmenler bir sorunumuz vardır. Ama devletin maaşlı ajanı konumundaki biri cezalandırıldığında, bunu çarpıtmak da kimseye yarar getirmez.

14 Ekim 1993 tarihli PKK Dersim Eyaleti Askeri Konseyi bildirisi: Yaşananlar sol içi çatışma değil, sadece bir uyarıdır. Bilindiği gibi düşman sadece askeri ve polisiye üzerimize gelmiyor. Alanların koşullarına ve sosyal yapısına göre çeşitli güçleri örgütleyip bir başka cepheden saldırmaktadır. Botan ve Behdinan'da KDP gerillaları, Batman'da Hizb-i Kontra ve köy koruculuğu ile yapmak istediğini Dersim'de başka güçler eliyle yapmaktadır. Çünkü Dersim'de KDP gerillaları tutmaz. Hizb-i Kontra ve köy koruculuğunun da yaşama şansı yoktur. KDP, Hizb-i Kontra ve köy koruculuğu misyonunu bugün sol maskesi takan bazı güçler üstlenmiştir. Bu nedenle sert bir uyarı yapılmıştır. Aynı yolda ısrar ederlerse tavrımızın daha da sertleşeceği bilinmelidir. Uyarı eylemlerinin ardından polis ve bazı işbirlikçilerin katılımıyla kepenk ve kontaklar zorla kapatılıp kitle provokasyona çekilmek istenmiştir. İznimiz ve onayımız dışında kepenk kapatmak suçtur.

15 Ekim 1993, ARGK Basın Bürosu'nun KURD-HA'ya yaptığı açıklama:... Son günlerde çok sık gündeme getirilen ve bir karşı-devrim saldırısına dönüştürülmek istenen altı kontrogerilla elemanının öldürülmesi olayı, bu çerçevede gelişen bir durumdur. Basın-yayın organlarında ısrarla, "PKK-TDKP Çatışması", "Sol İçi Çatışma" diye kamuoyu gündemine çarpıtılarak sokulmaya çalışılan bu durum; gerçekte ne PKK-TDKP çatışması, ne de sol içi bir çatışmadır. Tam aksine, TC'nin alana dayattığı kontrogerilla faaliyetlerinin PKK tarafından önlenmesi ve bu anlamda devrimcilerin, yurtseverlerin halk kitlelerinin özel savaşın bu kirli ve sinsiy oyunlarından kurtarılması amaçlıdır. Alanda bu ve başka isimler altında uzun süreden beri karşı-devrim faaliyeti yürüten, halka baskı, göç ettirme ve ajanlaştırmayı dayatan bu tür grupların kullandıkları isimleri temsil etmedikleri, aksine bu isimler altında faaliyet yürütmeye devlet tarafından görevli kılınmış kontrogerilla oldukları inancındayız. TDKP mensubu olmayan bu öldürülen altı kişinin devrimcilikle, halkın kurtuluşu için uzaktan yakından ilişkileri yoktur. Bunlar tamamen devletin ajan-kontrogerilla faaliyeti içinde bulunan kişi ve kişilerden oluşan gruplardır.

ler...tepkiler...tepkiler...te

DEVİRİMCİ SOSYALİST BASIN PLATFORMU: (Devrimci Mücadele, Ekimler, Emegün Bayrağı, Emek, İşçinin Yolu, Komün, Newroz Ateşi, Odak, Özgür Gelecek, Parti Yolunda Teori Pratik, Partizan, Serketin, Yeni Dünya İçin): Dersim'de, son günlerde devrimciler ve emekçi halklar açısından son derece kaygı verici gelişmeler yaşanmaktadır. 9 Ekim 1993 tarihinde Dersim-Hozat ilçesi Tavuk Köyü mıntıkasında; Yunus Aydar, İbrahim Dışkaya, Hidayet Dumru ve Düzzün Çakmak isimli 4 TDKP gerillası PKK tarafından öldürülmüş 2'si ağır yaralanmış ve 2'side kaçarılmıştır. Yine PKK tarafından 15-20 kadar TKP/ML-TIKKO taraftarının kaçırıldığı ve Özgür Gelecek gazetesinin Ovacık muhabiri Ferhat Eren'in muhabirlik yapmaması için kaçırılıp tehdit edildiğini öğrenmiş bulunmaktayız. Böylece son günlerde Dersim'de yaşanan olaylar Türkiye devrimine ve Kürdistan özgürlük mücadelesine darbeler vuracak niteliğe ve endişe verici boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.

Olaylardaki mantıkta, "tek doğru benim, benim gibi düşün, yoksa yok ederim" şeklinde işledikten sonra "ajan-provokatör-hain" vs. ile gerekçelendirmek güçleşmeyecektir. Bilinmelidir ki devrimcilere yönelik olarak uygulanan şiddet ve bu tarz karalamalar özgürlük mücadelesinin saygınlığını gölgeleyecek ve düşmanı eline bulunmaz bir fırsat verecektir. Bu tür eylemler devrimciler arasında düşmanlık tohumları serpmekte, burjuvaziyi sevindirmekte, emekçileri şaşkırtmakta, devrime ve devrimci adalete olan güvenlerini sarsmaktadır.

Bu nedenle, devrime zarar verecek ve burjuvaziyi sevindirecek davranışlar terk edilmeli, endişe verici boyutlara ulaşan bu tür olaylara bir an önce son verilmeli, çıkan sorunlar eleştiri-özeleştiri yöntemiyle çözümlenmelidir.

Tüm devrimci-yurtsever-demokratları ve halktan yanayım diyen güçleri bu soruna karşı duyarlı olmaya provakasyon ortamı yaratılmamasına dikkat ederek tavrı almaya çağırıyoruz.

EMEĞİN BAYRAĞI - İŞÇİNİN YOLU: PKK'nin 6 TDKP gerillasını öldürmesi, TKP/ML-TIKKO taraftarlarını kaçırması, yurtsever Kamer Ozkan'ı öldürmesi, devrimci ve komünist harekete karşı 12 Eylül öncesine benzer saldırıların başlatılacağına önemi işaretlerini veriyor. 12 Eylül öncesi ortak örgütlenmeyi savunan komünist ve devrimci örgütleri sömürgecilerin uzantıları diye tanımlayarak saldıran mantıkla, bugün Kürdistan'da kendisinden başkasına hayat hakkı tanımayan mantık arasında bir tarihsel bağ vardır. Bir dönem geçici olarak terkedilen devrimci ve komünist hareket saldırı tavrı bugün yine devreye sokulmuş bulunmaktadır. Bu tavrın en kısa zamanda özeleştirisi yapılarak terk edilmemesi durumunda faşist diktatörlüğün işçi sınıfı davası ve ulusal özgürlük mücadelesi arasındaki bağ koparma taktiğine hizmet edecek, diktatörlüğün planlarına daha rahat uygulama alanları yaratmasına hizmet edecektir.

Bütün yurtsever ve devrimci kamuoyunu, sorun karşısında duyarlı olmaya, gerekçesi ne olursa olsun devrimci ve komünist hareketlere yönelik saldırılara karşı tavır almaya çağırıyor ve saldırıyı lanetliyoruz.

EĞİT-SEN GENEL MERKEZ YONETİM KURULU: Son olarak Tunceli bölgesinde dağıtılan bildiriyle öğretmenler istifaya çağırılmış, gerekleri yerine getirilmediği takdirde "savaş kanunlarının" uygulanacağı bildirilmiştir.

Devletin her türlü askeri ve politik amaçlarından ve örgütlenmesinden bağımsız, gerici, asimilasyoncu ve cinsayırıcı eğitime karşı demokratik ve bilimsel eğitimden yana olan Tunceli halkını ve çocuklarını aydınlatmayı amaçlayan, devletin savaş politikalarını benimsemeyen, savaştan yana olmayan eğitimci öğretmenlerin yaşam hakkını koruyan bir platform oluştur-

lik kararlar ve Kürtler ne de Türklerle bir yarar sağlamayacaktır.

Bu kararlar barışa hizmet etmeyecek, halklar arasında kin ve nefret duygularının gelişmesine dolayısıyla savaşın acımasızca sürdürülmesine hizmet edecektir. Kaldı ki bu savaşın yaratıcısı ve sürdürücüsü eğitim emekçileri ve kamu çalışanları değildir.

Yaratılan bu kaos ortamında Tunceli'de son iki günde 6 öğretmenin öldürülmesine ve Eğitim-Sen tüzel kişiliği ile yüzlerine yönelik saldırılara kimden gelirse gelsin şiddetle karşı çıkıyoruz.

KOMÜN - NEWROZ ATEŞİ: 30 Eylül 1993 günü Tekoşına Sosyalist adlı örgütün kadrosu Kamer Ozkan adlı devrimci ARGK gerillaları tarafından katledildi.

Olayların geldiği nokta kritiktir. Oluşum ve gelişim itibarıyla Dersim bölgesinde devrimci güçlere yönelik sistemli bir baskı kurma ve yoketme hareketi PKK tarafından sürdürülmektedir. Yapılan eylemlerdeki temel mantık, kendi düşüncesi dışındaki düşünce ve yaklaşımları düşman görme, eleştiriyi ajanlık ve hainlik olarak nitelendirme yaklaşımıdır. Bu mantık yerleştikten sonra gerek örgüt içinde, gerekse örgüt dışında birçok ajan-provokatör, hain vs. bulmak basitleşir. Devrim ve Sosyalizm davasına yaşamını adanmış değerler bir çırpıda gözden düşürülüp, öldürülebilir.

Hozat Mezarlığı'nda yüzlerce yumruk katliamı lanetlerken.

EMEKCİ KADINLAR BİRLİĞİ ÖRGÜTLENME KOMİSYONU: Biz Emekçi Kadınlar Birliği Örgütlenme Komisyonu olarak Ferhat Tepe'nin, diğer devrimcilerin ve Kürt ulusunun katledilmesine duyduğumuz tepkiyi Dersim'de 4 TDKP militanının katledilmesinde de göstermek istiyoruz. Dersim'de yaşanan tüm devrimci güçlere yönelik bu tavır, devletin tarafından ayırt edilemeyecektir. Yurtsever, devrimci ve demokratlar çok dikkatli olmalıdırlar.

Gün Kürt ve Türk halklarının sınıfsal mücadelesini birlikte yükseltme gündür.

TUNCELİLİLER SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ: Tarihi olaylar bize göstermiştir ki, halk arasındaki çelişkileri şiddet yoluyla çözmeye gereksiniminde bulunanlar tarihe hesap vermektен kendilerini kurtaramamışlardır.

Tarihi boyunca her türlü baskı, zulüm ve zorbalığa karşı boyun eğmeyen Dersim halkı, hak etmediği bu zorbalığa da boyun eğmeyecektir.

SUSER VE İGDAŞ İŞÇİLERİ: Yaşanan bu katliamı tüm devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyu nefretle kinamalı ve lanetlemelidir.

Bizler işçi sınıfının birer üyesi olarak biliyoruz ki; ulusal kurtuluş mücadelesi, sınıf mücadelesinden ayrı düşünülemez. Kürdistan'da sürdürülen ulusal kurtuluş mücadelesinin nihai başarısı ancak sınıf mücadelesi ile birleştiği anda gerçekleşecektir. Kürdistan'ın ulusal kurtuluş mücade-

sinde önderlik gibi bir misyon yükleyen PKK, yaptığı bu olayın hesabını Kürt ve Türk halklarına vermek zorundadır.

Cevher Tosun (Tüm Maliye-Sen Ankara Şube Başkanı): PKK'nın bu yaptığı küçük burjuva hareketinin devrimci hareketlere vurduğu kalıplaşmış bir darbedir. PKK'nın çıkış noktası sadece ulusal mücadeledir. Kendisini ne kadar Marksist-Leninist olarak nitelendirse de, sadece ulusal mücadele vermektedir. Böylesi bir hareketten de bu tür olaylar beklenebilir. Bu olayda, onaylanacak, tasvip edilecek veya bir kılıf bulunarak haklı gösterilebilecek bir nokta göremiyoruz.

Devrimcilerin birbirlerini böyle kalıplaşmış noktalarına kadar gelmeleri, kıyım noktasına kadar gelmeleri yanlış bir olay, ben bunu hiç bir devrimci örgüte yakıştırmadığım için PKK'ya devrimci bir örgüt diyemiyorum.

Şenal Sarıhan (CHD Genel Başkanı): PKK, özellikle basına karşı gösterdiği tutumla, kimi insanların kaçınılmasına, kimi öğretmenlerin öldürülmesine kadar uzayan tutumuyla yanlış bir çizgi dedir.

Burada Türk Solu ile de kendi arasına barikatlar kurmaya başlıyor ve destek kaybediyor. Verdiği mücadelenin doğruluğu ayrıca tartışılabilir ama yapılan şeyler kesinlikle yanlıştır.

KAMU ÇALIŞANLARI SOKAKLARDA

Devletin dayattığı sendika yasası geri tepti

Istanbul-Ankara-Adana-Kayseri-İzmir Özgür Gelecek/15 Ekim'de bütün Türkiye'de memurlar yürüdü. Yüzbinlerin katıldığı topluvizite yürüyüşü, kamu çalışanlarından devlete bir uyarı olarak gerçekleştirildi. Yüzde 12'lik ücret artışını protesto etmek için sokaklara dökülen memurlar, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını dile getiren slogan ve pankartlarla İstanbul ve diğer şehirlerde seslerini duyurdular.

"Kötü yönetilen devlet dairelerinde, bürokrasinin dallanıp budaklandığı, çıkar ilişkilerinin kök saldığı kamu alanında, yıllardır hiç söz hakları olmadan çalıştırılan memurlar, TC tarafından ücretlerinin tek tarafı belirlenmesini değil, sendikaları tarafından toplu pazarlık sistemiyle belirlenmesini" istediklerini, bu hakkın da verilmeyeceğini, zorla "Alınacağını" biliyorlardı. Ancak hükümet yetkilileri, memurların bu haklarını değil vermek, engellemek için seferber oldular. Ki, SHP-DYP koalisyonunda, seçim gezilerindeki konuşmalarında memurlara sendikal hakların tanınacağını söylüyor ve bol keseden vaatler sarılıyordu. Süreç içinde net bir biçimde ortaya çıkan aldatmacalar ve oyalamalar karşısında yapılacak tek şey vardı ve bu uygulamaya kondu. "Grev hakkı grev yaparak alınır"

Burjuva basın sık sık vurguladığı ve hedefi şaşırtmak istediği bir şey vardı. "Memurlar zam" için mücadele ediyor" şeklinde kamuoyunu "bilgilendirmeye" çalışan basın yanıyordu. Oysa kamu emekçileri halka dağıttığı bildirilerde de vurguladıkları gibi; aynı zamanda yargısız infazlara dur demek için, T. Kürdistanı'nda Kürt halkının katledilmesine dur demek için, yaygın insan hakları ihlallerine dur demek için, işkencenin önlenmesi için de yürüyorlardı. İnsanca yaşamak için istedikleri ücreti talep ederken, bunları da istediklerini söylüyorlardı. Çünkü ikisi birbirinden ayrılmıyordu.

Belediyelerde, vergi dairelerinde, adliyelerde, SSK'larda, okullarda "hastalanarak" viziteye çıkan kamu emekçileri "sessizliklerini" kırdılar. Öğrenciler "tatil" deyken 15 Ekim, öğretmenler, 12 Eylül'den sonraki ilk "Grevleri" oldu. Binlerce öğretmen derslere girmeyerek, yürüyüşe

geldi. Bazı öğrencilerin de öğretmenleriyle birlikte gelmesi yürüyüşün dikkat çeken noktalarından biriydi. İstanbul, Ankara, İzmir, Iskenderun, Adana, Soma, Mersin, Sivas, Bursa, Eskişehir, Kırıkkale, Denizli ve bir çok şehirde gerçekleşen eylemlilikler, sonbahar için bir başlangıç oldu. Kamu sendikaları, bu eylemlilikleri, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını alıncaya kadar sürdüreceklerini açıkladılar.

Kamu sendikaları platformu İstanbul'da iki ana bölge saptadı. Anadolu ve Rumeli yakası. İstanbul'daki Kamu Sendikaları Şubelerinin, eylem öncesi yaptıkları toplantıda, güçleri bölmek için, iki ana bölgede toplanmayı planlamışlardı.

İSTANBUL-(ÇAPA HASTANESİ)

15 Ekim günü bütün kamu çalışanları, sabah vizite kağıdını alıp işyerlerini terk etmeye başladı. Çapa Kızılay Kan Merkezi önünde toplanan kamu emekçileri, sendikalarının pankartları arkasına geçerek bir yürüyüş kolu oluşturdular. Çapa'nın önüne işyerlerinden yürüyerek gelenler de vardı.

Yürüyüş "İşçi memur elele genel greve" sloganları ile başladı. Polis bütün güçlerini çapa'ya yığdığı gözleniyordu. Daha çok "Memur, kılığında çok sayıda sivil de yürüyüş alanında idi.

Kamu Sendikaları Platformu dönem sözcülüğünü Eğitim-Sen üstlenmişti. Bu nedenle yürüyüşün en önünde Eğitim-Sen pankartı yer aldı. Büyük bir coşku ile başlayan yürüyüş burjuva basını rağbet etti. İşin ilginç yanı olay yerinde "Yakın takip" adlı TV programı yapımcılarının da bulunmasıydı. Aynı şekilde polis kamerası da "Yakın takip"te idi.

Büyük bir coşku ile başlayan yürüyüş, hastane bahçesinde devam etti. "Devlet güdümlü sendikaya hayır" sloganları hastane bahçesine çınlatıldı. Memurların yürüyüş kolunun en arkasında gördüğümüz manzara, gerçekten memur mücadelesinin, işçi mücadelesinden ayrılmayacağı kanıtıydı. Küçükçekmece ve Eminönü belediyeleri işçileri de pankartları ile yürüyüşteydi. Aylardır maşalarını alamayan ve bu nedenle iş bırakan belediye işçileri, memurlarla mücadeleyi birleştirmişlerdi.

KADIKÖY YAKASI

15 Ekim günü, Anadolu Yakası'nda Kamu çalışanları sabah saat 11.30'dan itibaren Kadıköy Suser'in önünde toplanmaya başladılar. Saat 12.00'de başlayan yürüyüş polis engel olmak istedi, ama sayıları bin aşan yürüyüşçüler kararlıydı. Üsküdar Emniyet Amir'i'nin emriyle yolun başında oluşturulan çevik kuvvet engeli aşıldı. "Memuruz, haklıyız kazanacağız", "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganlarıyla yürümeye başladılar. Çevik kuvvetten duvar oluşturarak bu kezde eylemcileri yolun kaldırımında yürümeye zorladı. Yol boyunca kordon oluşturarak yürüyüşçülerin yola taşmasını engelleyen çevik kuvvetle, sendika yöneticileri arasında sık sık tartışma çıktığı gözlemlendi. "Yaşasın demokrasi mücadelemiz", "İşçi memur elele genel greve", "Devlet güdümlü sendikaya hayır", "Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız", "Yaşasın onurlu mücadelemiz", "Sadaka değil, toplu sözleşme" sloganlarıyla yürüyerek Haydarpaşa Numane Hastanesi'ne gelen memurlar, Dahiliye Polikliniği'nin önünde toplandılar.

Burada Tüm Bel-Sen 3 No'lu şube yönetiminden Mazlum Arı, kamu emekçilerine seslendi. Bu konuşma

sırasında "Toplusözleşme hakkımız grev silahımız", "Özelleştirmeye hayır" diye bağırıyorlardı. Türküler söyleyerek halay çeken memurlar, daha sonra vizite kağıtlarını topluğünelerle birbirine ekleyip polikliniğe verdiler. Memurlar daha sonra parça parça dağıldılar.

KARTAL

15 Ekim'de Kartal'da olağanüstü bir durum yaşanıyor. Kartal Milli Eğitim Müdürü Recep Karabulut, eylemleri engellemek için büyük bir çaba harcadı! Karabulut İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu'ndan direktif almıştı. Kozakçıoğlu bir gün önce bütün milli eğitim müdürleri ile bir toplantı yapmış ve bu eylemlere önlemlerini istemişti. Eylemlere öğrencilerin de destek vermesi kaçınılmazdı. Kartal Lisesi Müdürü LOB'un(Liseli Öğrenciler Birliği) desteğini engellemek için ek ders koydu. Eğitim-Sen'li eğitim emekçileri bu tutumu alkışlı tempo ile protesto ettiler.

Eğit-Sen 5 No'lu şube basına ve kamuoyuna yaptığı basın açıklamasında Eğitim emekçilerine ve demokrasi güçlerine yönelik katliam ve saldırılar bir kez daha kınandı. Bildiride bu tür saldırıların halkların kardeşliğine zarar vereceği ve düşman güçlerin işine yarayacağı belirtildi.

DİĞER İLLER

Adana'da vizite eylemi gerçekleştirilen yaklaşık 450 memur Devlet Hastanesi önünde toplandılar. "Eylemde Yaşasın Halkların Kardeşliği", "İşçi Memur Elele Genel Greve", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni" sloganları atıldı. Burada okunan basın bildirisinde şu görüşlere yer verildi:

Ceyhan'da da Tüm Bel-Sen ve Eğitim-Sen üyesi yaklaşık 130 memur vizite eylemine katıldılar. Buradaki vizite eylemi, memurların işyerlerinden Devlet Hastanesi'ne yürümleri ve hastane önünde basın açıklamasının okunmasıyla sona erdirildi.

Ankara'da Belediye Hastanesi önünde toplanan memurlar "Ne kat sayı ne gösterge, yaşasın toplu sözleşme", "Kırlı Savaşa Son", "Devlet Personel Yasasına Hayır" sloganları ile devleti protesto etti. Büyük bir katılımın gözlemlendiği topluvizite eylemine çok sayıda polislin izlediği görüldü. Sıhhiye'de yoğun aramalar yapıldı.

Kayseri'de Devlet Hastanesi önünde toplanan yaklaşık 700 memur "Sendika hakkımız grev silahımız", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz" sloganlarını haykırdılar. Eyleme DISK işçileri ve yöneticileri ile Belediye-İş'te örgütlü işçilerde destek verdiler. Okunan bildiride; Devletten, memurların ekonomik ve demokratik taleplerinin derhal yaşama geçirilmesini istedikleri. Polislin müdahale etmediği gözlenen eylem başarıyla sona erdi.

İzmir'de yaklaşık 2 bin kamu çalışanı yürüdü.

İskenderun'da yapılan memur eylemine bazı işçiler de katıldı.

Bursa da kamu çalışanlarının yürüyüşüne polis müdahale etti. Devrimci Proleterya muhabiri gözaltına alındı.

Kırıkkale'de, valinin sevk vermemesi yönünde direktiflerine rağmen eylem gerçekleşti.

Gürkanat, Temizlik İşleri'ni taşeronlaştırıyor

Istanbul/Özgür Gelecek-7 aydır maaşlarını alamayan Küçükçekmece Belediye işçileri uzun süredir eylemlerle, Bilindiği gibi 7 aylık maaşlarıyla birlikte iki yıllık toplu sözleşme farkları ile diğer sosyal haklarını da alamayan işçiler, 4 Ekim günü iş bıraktılar. O günden bu yana çeşitli eylemlilikler gerçekleştiren belediye emekçileri eylemlerine 27 Ekim günü bir yenisini daha eklediler.

27 Ekim günü Temizlik İşleri ile Yol Bakım ve Onarım Müdürlüklerinin önlerinde toplanarak, iki koldan yürüten işçiler Sefaköy'de "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganı eşliğinde alkışlarla birleşerek belediye binasına doğru yürüdüler. Bir süredir eyleme olan Eminönü Belediyesi işçilerinin de 300 kişiyle katıldığı yürüyüşte, "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız", "İşçi-Memur Elele Genel Greve", "İşçi Hakları Gasp Edilemez", "İşçiler Burada, Hırslılar Nerede", "Suskun Toplum İstemiyoruz", "Mafya Defolsun İşçi Halk Kurtulsun", "Halkımız Saflara" sloganlarını haykırıyorlardı! Emekçileri izleyen halka Belediye-İş Sendikası'nın Basın-Yayın Sekreteri Ali Özgül şöyle sesleniyordu. "Toplanmayan çöplerin sorumlusu 7 aydır maaşlarımızı ödemeyen, sizin oylarınızla işbaşına gelen belediye başkanıdır. Bunun hesabını sorun"

Belediye emekçileri bu eyleme eşleri, çocuklarıyla gelmişlerdi.

Yaklaşık 2500 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen eylemde işçiler "İşçiyiz Ücret Halka Hizmet", "Üreten Biziz Yönetende Biz Olacağız", "Biz Halkın Gelecek Ellerimizdedir", "Özelleştirmeye Hayır", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Açlık Burada İnsanlık Nerede?", "Yaşasın İşçi Sınıfı Birliği", "Angaryaya son", "Baskılar Bizleri Yıldıramaz", "Okul+İçra+Kıra= İşte Halimiz" pankartlarını taşıyorlardı. "Küçükçekmece İşçisi Yalnız Doğrudur" pankartıyla İkitelli halkı da emekçilerin eylemine destek verdi.

Temizlik İşleri'nde işyeri temsilcisi Ali Dirim'in Belediye binasının önüne toplanan işçilere yaşadıkları süreci anlatarak "Bugün bu insanlara haklarını vermeyenler halkın oylarıyla gittikleri mecliste nasıl haklarını savunacaklar" sözlerine işçiler "yönetim istifa" yanıtını verdiler.

Eşleri belediye işçisi olan iki kadının ile bir işçinin çocuğu; "parasızlıktan zor günler yaşadıklarını, sokaklarda biriken çöplerin sağlığa zararlı olduğunu vurgulayarak; Her gelen aynı vaatlerle geliyor ama arada fark yok. İşçisinin hakkını vermeyen, başkasını düşünmez" dediler.

Genel-İş Bölge Temsilcisi Şükrü Ercan ile Belediye-İş sendikasının Basın-yayın, Halkla İlişkiler Genel Sekreteri Ali Özgül birer basın açıklaması yaptılar. Bu eylemlerin düzenleyicisi ve örgütleyicisi olan Be-

lediye-İş 2 No'lu Şube dağıttığı bildiride; sokaklarda çöp yığınlarının oluşmasından kendilerinin zevk almadığını, çünkü halkın sağlığını onları direkt ilgilendirdiğini, ama belediye yönetiminin bu durum karşısında maaşlarının ödenmesini ve

sorunlarının çözülmesinde olumlu bir adım atmadığını belirtiyor. Toplu sözleşmeden doğan haklarıyla birlikte 7 aylık maaşlarını ödemediği için Belediye yönetiminin, bu kadar sorumsuzluk içinde "çöpler halkın sağlığını tehdit ediyor" deme hakkına sahip olmadığını ifade ederek, eylemlerinin meşru ve haklı olduğunu vurguluyorlardı.

SENDİKAL REKABET ALEYHİMİZE

Bu eylemde bir nokta dikkati çekiyordu. Daha önce aktif eylemlere karşı çıkan DISK Genel-İş yöneticilerine rağmen Belediye-İş 2 No'lu Şube yöneticilerinin önderliğinde gerçekleşen eyleme Genel-İş'te örgütlü işçiler de katılmışlardı. Sendikalar arasındaki rekabetin eylemlere zarar verdiğini öğrenmiş işçiler. Sendikal rekabet bizim aleyhimize. Biz birlikte ve tabanı oluşturduk". Şimdi yetki Belediye-İş'te. Kasım ayının sonunda yeni dönemdeki yetkili sendika belli olacak. "Hangi sendika yetki alırsa onda birleşeceğiz" diyor bir işçi. Artık işçi tabanında birlik var. Sendikal rekabet yok...

TEMİZLİK İŞLERİ TAŞERONLAŞACAK

İşçilerin belediye binasını önünde gerçekleştirdikleri eylem sona erdi-

ğinde Belediye Başkanı Ali Rıza Gürkanat basını görüşmeye çağırdı. Görüşmede Temizlik işlerini ihaleyle vermek için belediye meclisinden karar çıkarttığını ve 1080 işçiden sadece 600'ünü bırakacağını, diğerlerini işten çıkaracağını belirtti. "Taşeronlaşmaktan yana değilim ama 700 bin kişiye karşı sorumsuzluk yaparak taşeronlaşmamakta Don Kişotluktur. Ben Don Kişotluk yapamam" demogojileriyle işçi kıyımını yaparak temizlik işlerini taşeronlaştıracağını anlattı. Belediye emekçileri "Çöpün ihaleye verilmesi ekmeğimizin elimizden alınmasıdır" diyorlar. Sosyal demokrat olmakla övünen, "solcu" olarak geçinen Gürkanat, işçi düşmanlığıyla nasıl "solcu" olduğunu da kanıtladı. Bir avuç insan daha da zenginleşecek, işsizler ordusuna yeni insanlar katılacak. Belediye başkanının yeniliği bu... Daha sonra sendika yöneticileriyle görüşen Gürkanat, "500 işçiyi işten atacağımı, işçilerin parasını ödeyeceğimi söyleyerek eylemi bırakmalarını istedi. Yöneticiler; işçilerin maaşları ödenmeden eylemlerini bırakmayacaklarını açıkladılar.

Küçükçekmece Belediye işçileri haklarını almakta kararlılar. Hak alma mücadelesi devam ediyor/edecek...

Dersim Doğan köyünde PKK vahşeti

Istanbul/Özgür Gelecek- PKK, 10 Ekim günü Tunceli ilinin Çemişgezek ilçesinde Kahraman ailesinden 3 kişiyi öldürdü, evlerini yaktı. Bu olayın tanığı olan K.N. ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Özgür Gelecek: Bu olayın başlama tarihini ve nerede olduğunu bize anlatır mısınız?

K.N: Çemişgezek'e bağlı merkez köylerden Doğan köyünde bu olay gerçekleşti. Ekim ayının 3'ünde akşam saat 9-10 sıralarında PKK gerillaları Kahraman ailesinin evine gelmişlerdi. Kahraman ailesinin bir oğlu, Murat, benim okul arkadaşım. Onu görmeye gittiğimde PKK gerillaları arkadaşımın babası Veli amcayla konuşuyorlardı. Selam verip oturdum. Bir gerilla "Ceza olarak bize 25 milyon vereceksin. Dört gün içinde vermezsen, sizi ailece imha edeceğiz" diyordu. Veli amca parayı vereceğini ama dört gün içinde temin edemeyeceğini söylüyordu. O sırada diğer odada yatan arkadaşım uyanarak geldi ve onlara karşı koydu.

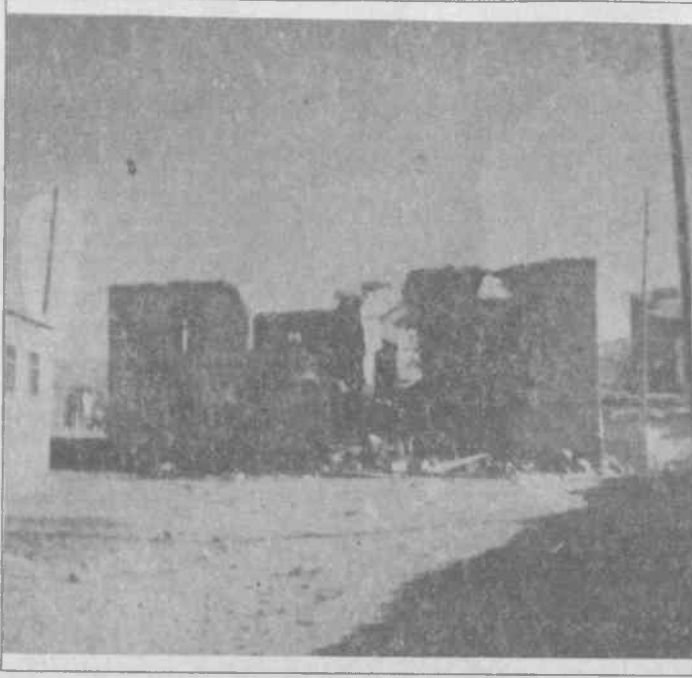
Zorunlu verginin yanlış olduğunu, yapılan tehdidin de çirkin birşey olduğunu ve bunun devrimci ahlaka sığmadığını anlattı. Onlar da bunun üzerine "seninle farklı hesaplarımız var" diyerek Murat'ı zorla almak istediler. Bu kez ben karşı çıktım ve "buradan kimseyi zorla alamazsınız" dedim. Bunun üzerine diğer gerilla silahını bana doğrultarak "Alçak herifler burada Partizan faaliyetini yürütüyorsunuz, bir de bize karşı geliyorsunuz. Burada Partizan martizan kalmayacak, kökünü kurutacağız!" dedi. Bize silahlarını doğrultarak ikimizi de dışarı çıkardılar. Bu arada arkadaşımın ailesi karşı çıkınca biz kaygılanmalarını söyleyerek "düşman nasıl alıyorsa, bunlar da bizi aynı şekilde alıyolar" dedik. Bizi köyün dışına çıkarıyorlardı. Komutanlar kendi aralarında görüşerek beni bıraktılar. Beni bıraktıklarında tekrar alacaklarını hesaplayarak evden ayrıldım. Daha sonra, beni tekrar almak için geri dönmek istiyorlar. Bunun üzerine Murat, köydeki askerin köpek havlamalarıyla harekete geçebileceğini, çatışma çıkmaması için köye girmemek gerektiğini söylüyor. Onları, köye geri dönmeme noktasında ikna ettiğinden köye geri dönmediler.

— Murat PKK gerillalarının elinde kaç gün kaldı ve bu süreçte ne tür muamelelerle karşılaşmış, anlatır mısın?

— Murat, PKK gerillalarının elinde yedi gün kaldı. Yedi gün boyunca sürekli işkence yapmışlar.

— Peki, ne istiyorlar?

— Tek sordukları, tek istedikleri şeyde "örgütsel ilişkileri". Bu arada şunu da belirtirim: Olayın 3. günü Murat'ın babası 25 milyon götürüp verdiği halde arkadaşımı bırakmadıkları gibi işkenceye devam etmişler. PKK gerillaları sorgulama sırasında TKP/ML TIKKO taraftarları için "çingene soyu" diyorlar. Arkadaşımın suçuda "çingene soyu"ndan olmak. Onu götürdüklerinde komutanları benim için "o çingene soyunu niye getirdiniz" diyor. Ve PKK'nın yetkili insanları arkadaşına sürekli küfürler yağıdırıyorlar. "Siz devletin Dersim'deki ajanlarıdır, hepimizin kökünü kazıyacağız" diyorlar. "Bir ulus tümünden aşağılanamaz. Bu ulusa hakaret etmeye hakkınız yok" diyen Murat'a okkalı bir küfür savurarak, konuşmanın suç ve yasak olduğunu söylüyorlar. Bu arada "merak etme, diğer alçağı da ele geçireceğiz. İkinizi de öldüreceğiz" diyerek tehdit savurmayı da ihmal etmiyorlar. Yapılan işkence-eyet

Kahraman ailesinin PKK'lılar tarafından yakılan evi.

şışmayın-ışkence sonucu sağ kolu omuzundan çıkan arkadaşımızı bırakın tedavi etmeyi, kollarını arkadan bağlıyorlar.

Arkadaşın "eğer bana TKP/ML taraftarı olduğum için işkence yapıyorsanız, bu uygulamalara son verip siyasi statümü tanımalısınız. Yok eğer statümüzü kabul etmiyorsanız, savaş yasalarını uygulamalısınız. Yaptığımız devrimci tutum ve davranışlar değil!" sözlerini muhatap almayıp, dalga geçerek hakaret ediyorlar. Murat bu uygulamaların haksızlık olduğunu söylüyor, bunu protesto ederek açlık grevi yapıyor. -Bunu söylemek suç, hem de büyük suç(!). Hele bir de ekmeğini yemeyip açlık grevine girmişsen. "PKK karşısında direniyorsunuz ha! Niye düşmana direnmiyorsunuz, orospu çocukları. Ananızı s....." diyorlar. "Çingene soyuna bak" "Alçak" vs. gibi hakaretler sürekli oluyor. Ve diğer taraftan komutanlıklarından gelen telsiz anonslarından arkadaşı rehin tutmaları söyleniyor. "Onun için görüşmeye gelecek olan TIKKO gerillalarına pusu atıp hepsini öldürün" diyor anonslar. Telsiz anonslarında TKP/ML'den sürekli "çingene soyu" olarak bahsediyorlar.

— Yalnızca TIKKO'yu mu kendilerine muhalif olarak görüyorlar? Diğer Devrimci örgütlere nasıl bakıyorlar?

— Tabi yalnız TIKKO değil. Diğerleri de onlara göre TC. nin ajanı.... TDKP'liler için "TDKP'liler kontradır. Aslında hepsi T.C.'nin Dersim'deki birer versiyonudur" diyorlar. Ve "Onlar şu anda güçsüzlükler. DS'liler isteklerimizde boyun eğdikleri için önce TDKP'lileri hizaya getirmek lazım" diyorlar. Onlar için de "faşistler" tabirini kullandıkları gibi, onlara da pusu atıp öldürülmeleri emri veriliyor telsizden.

Zaten sizinde bildiğiniz gibi, bu olayın ardından 6 TDKP'liyi pusuya düşürüp öldürdüler.

— Murat'la birlikte PKK'nın elinde başka tutuklu var mı?

— Arkadaş, kampta zorunlu askerlik yaptırmak için getirilen 20 kadar tutuklunun bulunduğunu belirtti. Kendisi oradayken zorunlu askerlik için getirilenlerden 3'ü PKK'nın elinden kaçıyor. Sonra arkadaşını çözmek için, daha önce zorunlu askerlik için getirdikleri gençlerden kaçan ve tekrar ele geçirilen bir kişiyi arkadaşın önüne getirerek kurşuna diziyorlar. Bu arada çevre köylerden getirdikleri keçileri şişiyorlar. "Bunlar çingene soyunun keçileri!" diyerek gü-lüyorlar. Bu vahşet insanları

Bir köylü anlatıyor

9 Ekim akşamı saat 10.00 civarında PKK gerillaları köye geliyorlar. Veli Kahraman'ın evine.... İçeride yatan Meral ile Zeynep kapıyı çalan PKK'lılara kapıyı açmak istemeyince, "açın size kardeşinizi getirdik" diyerek kapıyı açıyorlar.

Meral 16 yaşında, Zeynep de 22. Her ikisinin ellerini arkadan bağlıyorlar. Dışarıda yatan baba Veli Kahraman'a "Oğlun elimizden kurtuldu. Tüm sülaleni öldüreceğiz" diyorlar. "Çocuklarımızı ellemeyin, beni öldürün" diyerek kendini öne atıyor yaşlı adam. Bedenine tam 24 kurşun sayılıyor.

Kızların elleri bağlanırken sarkıntılık yapıyorlar. Evet, evet devrimci (!) sarkıntılık yapıyor. Kızlar bağınıyor, itiraz ediyorlar. Dinleyen kim? Tüp açılıyor, içeri molotoflanıyor. Cayır cayır yanacaklar. Kızlar uğraşır ellerindeki ipleri çözerek yangın içinden telaşa kendilerini dışarı atıyorlar. Meral'ın ismini "çingeneler" taktığı için kafasına kurşun sıkılarak öldürülüyor (Meral Yakar TKP/ML TIKKO'nun ilk savaşçılarında. TIKKO gerillaları, Meral Kahraman doğduğunda ona atfen bu ismi takmışlar.). Zeynep ise acı çeksin diye yaralı bırakılıyor. Emir, Ekrem denilen PKK'lıdan geliyor. İnfazcılar ise Koçer, Berdan ve Yıldırım kod adlı sefil yaratıklar... Zeynep yaralı kaldığı 8 saatlik süre zarfında bu kendilerine yapılan ve kimler olduklarını köylülere anlatıyor. Veli Kahraman'ın üzerindeki yüzük, saat ve parasına da el koyuyorlar. Sonra köyden çekilerek "Kimse kızı doktora götürmeyecek araba çalışmayacak. Dışarı çıkmanı vuraacağız" gibi tehditler savurarak Zeynep'in köylüler tarafından doktora götürülmesini engellediler. Suçu ne bu insanların? Neden öldürüldüler? Oğlu "çingene soyundan" ve kaçtığı için ailesi diyetini böyle ödeyecek (!) "Gelsinler TIKKO'cular kurtarınlar. Neredeler? Gelsinler de onları da haklayalım" diyerek gidiyorlar. Tabi meydan boş. Meydan sizin, yoksul ve savunmasız insanlar karşısında. Bir de giderken sürülerimize el koyarak "bunları bundan sonra biz kesip yiyeceğiz" diyorlar.

Vahşet bu kadarla kalmadı. Mezarlara mayın döşediler. Köyün dışından ve içinden mezara gidenlere imha planı. Amaç mezarın üstüne gidenlerin de patlayan mayınla ölmelerini sağlamak. İnsanlar mezarlarının başına gidip ölümlerine dahi sarılmıyorlar. Nerede bu devrimci adalet? Nerede değer yargıları? Nerede devrimci ahlak? Yapılan bırakın devrimciliği ne adına yapılırsa yapılsın insanlığın yüzkarası...

gesidir. Dersim'deki toplumsal olay ve olgular; siğ, bilimsellikten uzak kendi milliyetçi tekdüze mantıklarıyla çözülemez. Bugüne dek Dersim'de komünistler olmasaydı, komünistler köylüleri dönüştürmeseydi, Dersim'liler PKK'nın bu yaptıkları karşısında tümüyle korucu olurlardı. Ama devrimcilerin olması onların dost güçlerle omuz omuza mücadele etmesini getirmiş.

— Köylüler PKK'ya nasıl bakıyor?

— Köylüler bugüne dek tanıdıkları devrimcilerle PKK arasında hiçbir benzerliğin bulunmadığını, tek benzerliklerinin silahları sırtında kırdı dolaşıyor olmaları olduğunu söylüyorlar. Köylüler, PKK'yı; günlük yaşamından, kitle ilişkilerinden tutun da siyasi çizgisine kadar tümüyle çok geri ve kaba buluyorlar. Ayrıca TIKKO olmasaydı, PKK'ya kapılarını açmayacaklardı. TKP/ML TIKKO'nun sahip olduğu tabana PKK sahip olsaydı, bir tane TKP/ML taraftarını orada barındırmayacağını da söylüyor köylü-

ler.

— Köylülerin TKP/ML'ye bakış açısı nasıl? Bu olaylar karşısındaki tavrını nasıl buluyorlar?

— Dersim'liler gerçek kurtuluşlarının TKP/ML'nin programı ışığında olacağını biliyorlar. Ama TKP/ML'nin PKK'nın bu uygulamaları karşısında yeterli tavır almadığını söylüyorlar. Dersim'liler TIKKO'dan silah talep ediyor: "Bize silah verin onları buradan kovalım" diyorlar. Buna rağmen, TKP/ML frenleyici durumda. Köylülerin aceleci davranışını belirterek, onların hala dost güç olduklarını söylüyor. Dersim'liler "TIKKO olmasaydı bunlar bize kimbilir neler yaparlardı" diyorlar.

Gazeteniz aracılığıyla PKK'ya şunu önermek istiyorum. "Yüz çiçek açsın, yüz fikir yarışsın" sözleriyle Mao'nun formüle ettiği görüşü 72 gün düşünsünler. Devrimciliği öğrenmek istiyorlarsa gidip Dersim'lilere, ihanetçi olarak niteledikleri insanlara sorsunlar.

Terlikler katledilen Meral ve Zeynep'e ait. Hemen yanında sarı-kırmızı-yeşil renklerden örülmüş bir bağcık. PKK gerillaları, kızları öldürmeden önce bu bağcıkla bağlamışlar. Eli silahlı gölge ise katliamın ardından köye keşfe gelen TIKKO gerillalarından birine ait.

Başkan Mao'nun 100. doğum

Pratiğin süzgecinden geçmeyen hiçbir "bilgi" gerçek anlamda bilgi değildir. Salt düşünel olarak yaşanmış ve yaşanan fenomenlerin tahlili doğruyu veya doğruya en yakın olanı bulabilir. Fakat her halükarda bir varsayım olmaktan öteye geçemez. Nesnel olabilmesi pratikte sınırlanmış olmasıyla birebir koşuttur. Nitekim sosyalizm öğretisi bile, Paris Komünü'ne kadar ütöpik bir öğreti olmaktan öteye geçememiştir.

BAZAN SINIRI AŞMAK GEREKİR!

Mao, nesnel süreçte olagelen şeylerin bilimsel bir tahlilini yaparak Çin devrimini çok yakından ilgilendiren önemli kararlar vermiştir. Mao Zedung'un 1927 yılında yazdığı Hunan Köylü Hareketi Üzerine Rapor'unda şöyle ilginç bir belirlemeye rastlarız. "Bir yanlış düzeltilemek için olağan sınırları aşmak gerekir, yoksa yanlış düzeltilemez."

Aslında, "Bir yanlış düzeltilemek için olağan sınırları aşmamak gerekir" şeklindeki bir Çin deyimini Mao Zedung tam tersine çeviriyor. Mao Zedung'un kişiliği de Çin Devrimi ile birlikte ele alındığında formülasyonunun, yani, bir yanlış düzeltmek için sınırı aşmak gerekir anlayışının çok önemli bir yeri olduğunu görürüz.

Mao Zedung bunu, 1927'de formüle ediyor ama çocukluk ve gençlik dönemindeki davranışlarında da bunu görebiliriz. Henüz çocukken babasının yasaklarına karşı koyuyor, yoksul köylülerle aynı safta babasına karşı yer alıyor ve cezalandırılma pahasına da olsa, babasının tahıl ambarını yoksullara açıyor. Hunan Köylü Ayaklanmasında diğer bölgelerde egemen sınıfların yaydığı ayaklanma aleyhtarı söylentilerin aydın-entelektüeller ve hatta kimi ÇKP üyeleri üzerinde de etki yaparak karşılık bulduğunu görünce "sınırları aşmak gerekir" sloganını ortaya atıyor.

Belirli zaman ve zeminlerde toplumsal kurumlar, gelenekler ya da politik programlar şeklinde hazırlanan statükonun artık bir noktada aşılması gerektiğinin canlı

örneklerini görürüz Mao Zedung'un kişiliğinde. Bunun başlıca örneklerini şöyle sıralayabiliriz.

- Hiç kimsenin Kızıl Ordunun başaracağına umut etmediği binlerce kilometrelik Uzun Yürüyüşe başlama ve devam ettirme kararlılığı,

- Komintern'in karar ve tavsiyelerine ve bundan cesaretle parti içinde başgösteren ve ÇKP'ye ağır yenilgiler tattıran darbeci eğilimlere rağmen Halk Savaşı Stratejisi'ndeki ısrarlılığı,

- Parti içinde iki çizgi mücadelesinin kaçınılmaz olduğunu kavrayarak buna karşı mücadelede gösterdiği ideolojik-siyasi uyanıklık özgün taktikler üretmesi,

- Politik taktisyenliğini göstererek on yıllardan beridir Çin halkının ve Çinli komünistlerin kanına giren Çan Kay-Şek şeytanıyla aynı masaya oturma cesareti,

- Sosyalizmin bir ülkede geriye dönüş yaparak sosyalist maskeli bir emperyalist ülkeye dönüşebileceğini belirlemesi,

- Proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi teorisi ve Büyük Proleter Kültür Devrimi pratiği vb. vb.

Başta da belirttiğimiz gibi, sürecin ortaya çıkardığı sonuçlar üzerinde gösteriyor Mao Zedung. Hep önünde zengin bir pratik birikimi vardır Mao Zedung'un. Bu; yenilgileri, gerilemeleri, iniş ve çıkışlarıyla ve sonuçtaki muhteşem zaferiyle bir Halk savaşı ve yine sıkıntılarıyla sınırsız mücadelesiyle ve BPKD deneyimiyle bir sosyalizm birikimidir.

DİYALEKTİK MADDENİN HAREKETİNDEN ÖTE MUTLAK TANIMAZ!

Mao Zedung'un ML bilimine yaptığı en önemli katkılardan biri de çelişki konusundadır. MLM düşmanlarının Mao Zedung'a saldırdıkları alanlardan biri de budur. Mao'nun bir takım yönlerini kabul etseler de felsefi Marksizme yaptığı katkılarını özellikle hazmedemiyorlar. Zira O, bir köylü çocuğudur, bir köylü çocuğunun de-ğil felsefi katkılarda bulunması, felsefe tartışması bile mümkün değildir. Oyle ya fel-

sefe yapan birinin yazdığı yazılar kolay kolay anlaşılabilir. Oysa Mao'nun yazılarını sıradan işçiler, cahil köylüler bile anlayabiliyorlar. Sıradan halkın anlayıp kavrayabileceği felsefe mi olurmuş? Ama Mao'nun dilinden marabalar bile anlıyor. Her şey bir yana, bu bile, Mao'nun felsefe yapmadığının en büyük kanıtıdır!!!

ler birbirlerine içten bağlıdır ve bunlar, belirli koşullar altında, bir varlıkta, yalnızca birarada bulunmazlar, aynı zamanda, belirli koşullar altında birbirlerine dönüşürler. İşte çelişkilerin özdeşliğinin tam anlamı budur."

Şöyle soruyor Mao Zedung "Niçin yalnız yumurta civcive dönüşür de taş dönüşmez?" Ve devam ediyor, "Niçin savaş ile barış arasında özdeşlik vardır da savaş ile taş arasında yoktur?" Ve cevabını şöyle verir Mao Zedung: "Karşıtların özdeşliği, yalnız bazı gerekli koşullar altında vardır da ondan. Bu belirli ve gerekli koşullar olmaksızın özdeşlik olmaz."

Özellikle bu son belirleme, bazı Mao çarpıtcıları tarafından atlanarak, Mao'nun her koşul altında karşıtlar arasındaki özdeşliğin kaçınılmaz ve mutlak olduğunu savunduğu şeklinde yorumlanır ki bu, Mao Zedung'u karalamaktan öte bir şey değildir.

Aksine, Mao hiçbir zaman karşıtlar arasındaki özdeşliği mutlaklaştırmamıştır. Bunun göreceli ve geçici bir durum olduğunu ve hareketin, yani çelişmenin çatışkının, mücadelenin esas ve birincil olduğunu vurgulamıştır. Özdeşliğin sadece "belirli koşullar altında" ortaya çıkabileceğini ve sürecin yeni bir niteliğe dönüşeceğini vurgular.

Yakın tarihten bir örnek vermek gerekirse buna Körfez Savaşını gösterebiliriz. 1991 yılının birinci ayına kadar emperyalistlerle (özellikle ABD emperyalizmi) arasındaki çelişmeler uzlaşır olan Irak despotizmi, bu tarihten sonra emperyalistlere karşı (özellikle ABD emperyalizmi) kanlı ve büyük çapta bir savaşa girişmiştir. Aralarındaki çelişmeler belirli bir döneme kadar uzlaşırken, gene "belirli koşullar altında" uzlaşmazlığa dönüşüyor.

Başka bir cepheden baktığımızda gene çarpıcı bir durumla karşı karşıya geliyoruz. Proletarya partisinin dönem itibarıyla ortaya koyduğu politika oldukça öğreticidir. Irak proletaryasına düşen görevleri sıralarken (Irak'ta bir MLM partinin olmaması, bölge ve dünya MLM'leri için politikasızlığı veya nemelazımcılığı haklı göstermez) belirli koşullar altında ABD işgaline karşı proletarya partisinin Irak Baas'ıyla geçici bir ittifak yapabileceğini söylüyordu.

Irak Baas rejimine karşı ABD işgaline kadar savaşan bir proletarya partisini varsayarsak (Irak'ta çelişmenin iki kutbu, proletarya ile burjuvazi arasındaki karşıtlığın uzlaşmaz olduğunu belirtmemize gerek yok) ABD işgal koşullarında belli şartlarda anlaşma sağlanırsa çelişmenin uzlaşabilir hale gelebileceğini bilince çıkarırız. Bu tabiki sürekli değil, geçici, savaş ve işgal koşullarına özgü bir durumdur. İşte çelişmenin özdeşlik ilkesinin belirli koşullar altında ortaya çıkması budur.

Bakınız Mao Zedung bu ilkeye Çin'den nasıl bir örnek veriyor. "Çin ile Japonya arasındaki ulusal çelişkilerin şiddetlenmesiyle ve Komünist Partisi'nin ulusal birlik cephesi siyaseti gütmesiyle (koşullar bunlardı) Japonlara karşı kovmak konusunda (Koumintang bn.) bizimle anlaşmak zorunda kaldı. Çelişik şeyler birbirlerine dönüşür ve aralarında belirli bir özdeşlik vardır." (abç)

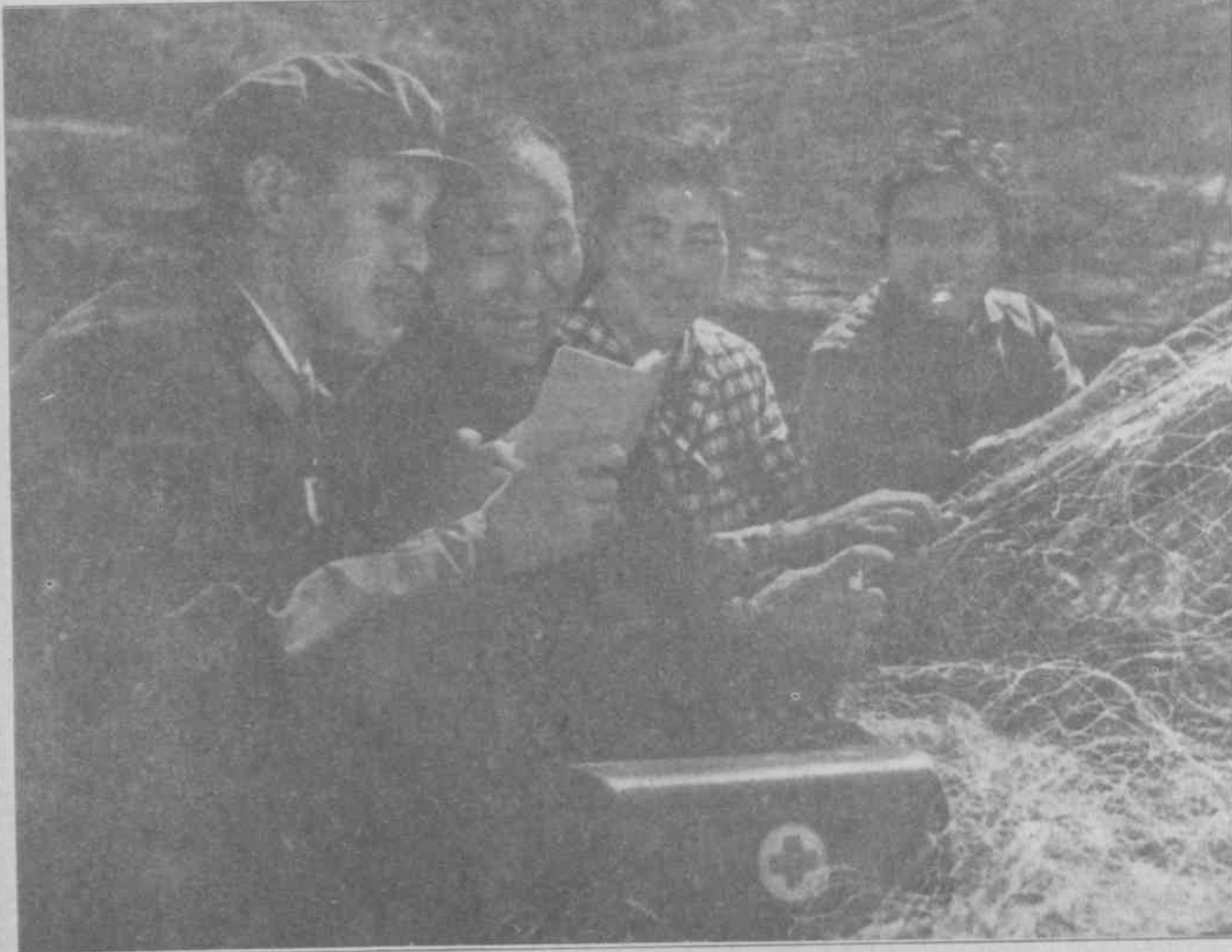
ÇELİŞMENİN EVRENSELLİĞİ VE ÖZGÜLLÜĞÜ!

Proletaryanın bilimi statik bir bilim değildir!

Sürekli gelişen, büyüyen yeni alanlarda somut biçimde ortaya çıkan bir bilimdir. Komünistlerin görevi bilimi bir tabu yerine koyarak ona tapmak değildir!

Komünistler MLM'i sadece anlayıp kavramakla ve anlatıp kavratmakla yetinmezler! Komünistler bilimi geliştirmek zorundadırlar. Bilime katkı yapmak durumundadırlar.

Komünistler yalnız çürüyeneye karşı sa-

Halk Kurtuluş Ordusu doktoru bir balıkçı köyünden kadınlarla Maoizmi inceliyor.

1937 yılında yaşasın Maoizm!-3

vaşmakla değil, giderayak eskileşenin yerine yenisini büyük bir yaratıcılıkla koymak yükümlülüğündedirler.

Komünistler yalnız düzene karşı değil, kendilerine, önderlerine, partilerine, (varsa) sosyalist ülkeye veya sisteme karşı da cesur olmakla yükümlüdürler. Çünkü proletaryanın bilimi olan MLM, komünistlerde zayıf, silik, öndere muhtaç, robot, yaltakçı, vb. kişiliği rededer.

Evrensel olarak komünistlerin görevi ileriye, ileriye, daima ileriyedir.

Örnek komünist kişilik Mao Zedung, dünyanın bütün komünistlerinin hedefi olmalıdır.

1937 yılında Mao Zedung Teori ve Pratik'i kaleme alırken çelişmeler konusunda Sovyet Deborin Felsefe okulunun iler sürdüğü anlayışa karşı çıkıyor ve onu metafiziklikle eleştiriyordu. Sürecin belirli bir aşamasında çelişkinin ortaya çıktığını öne süren Deborin okulunun aksine O, çelişkinin sürecin başından beri mevcut olduğunu savunuyor ve çelişmenin evrenselliği ve özgülüğü başlıkları altında çelişmenin özgülüklerini açıklıyordu.

"Çelişkinin evrenselliğinin ya da mutlak olmasının iki anlamı vardır: Bunlardan ilki, çelişkinin, bütün şeylerin gelişme sürecinde bulunduğu; ikincisi, her şeyin gelişme sürecinde baştan sona kadar bir karşıt hareketinin var olduğudur" der Mao Zedung. Diyalektik Materyalist felsefeden bir nebze payını almış kimin önüne koyarsak koyalım şu yukardaki önermeyi, bize bunun doğru bir önerme olduğunu söyleyecektir.

Ama bunun üzerinde biraz düşünmek, buna biraz kafa yormak, kaçınılmaz olarak kişiyi Maoizm denizinde yüzdürecektir. Sözgelimi Mao, yukardaki önermeden hareketle sosyalizmde çelişkilerin bitmeyeceğinden bahsediyor. Bundan kuşkusuz proletarya biliminin diğer öğretmenleri de bahsetmiştir.

Ama Mao, seleflerinin yaşayamadığı zengin bir pratik yaşıyor ve bunu özümleyiyor. Sonuçta bu çelişmelerin sosyalizm çatısı altında uzlaşmaz hale geldiğini ve tedrici olarak, yani azar ya da yavaş yavaş ya da dereceli dereceli ya da büyük patlamalar yaratmadan çelişmenin zayıf yönündeki kutbunun güçlendiğini ve sürece egemen olarak ona niteliğini verdiğini söylüyor.

Mao'dan önceki ustalar komünizmi yorumlarken, orada sınıfların ortadan kalkacağını, dolayısıyla insanlar arasındaki çelişkilerin biteceğini söylerler.

Oysa diyalektik materyalizm, bize hiçbir sürecin çelişmesiz olmadığını öğretmektedir. Çünkü gelişmenin, ilerlemenin anahtarıdır çelişme. Sosyalist toplum ve sonrasında da komünist toplum, kapitalist toplumdan sonra ortaya çıkan yeni bir toplumsal süreçtir. Pekiyi diyalektikçe göre bütün süreçleri kendilerine özgü çelişmeler de beraberinde doğurmuyor mu? Yoksa diyalektik komünizme işlemiyor mu? Komünizmde diyalektik, mezara mı gömülüyor?

Komünizmde çelişmelere kuşkusuz kendinden bir önceki toplumun çelişmelerine benzemeyecektir. Ama diyalektik kendine yöntem bilimi olarak seçmiş herkes, en azından eski ile yeni arasında bir çelişmenin olacağı bilincine varabilir. Çünkü çelişme evrenseldir. Çünkü hareketin, diğer bir deyişle, gelişme ve ilerlemenin olduğu her yerde bunu yaratan çelişmelerdir.

"Nicelik niteliğe, nitelik niceliğe dönüşür. Komünizmin milyonlarca yıl hiç değişmeden, nitelik bakımından hep tamamen aynı kalabileceğine inanmıyorum. Diyalektik ışığında böyle bir şey düşünülemez. (...) Eğer öyle olsaydı... diyalektik ölmüş olurdu".

Bu alıntı, Mao Zedung yoldaşın bir konuşmasından. Maocu cesaret işte budur! Bilimin klasiklerini, önünde secde edilen birer totem haline getirmeden, yine aynı bilimin bayrağı altında korkusuzca yürümek!

Burada bütün devrim çevrelerinin eğitimde kullandığı bir kitaptan, Felsefenin Temel İlkeleri'nden söz etmeden geçemeyeceğiz. Fransız Marksist filozof George Politzer'in bir kaç öğrencisinin kaleme aldığı kitabın çelişmeler bölümünde Mao Zedung'tan bolca alıntı yapılmış. Maocu, Mao, yanlış yorumlanmakta ve insan toplumunda 150 yıllık bir tarihi olan emek-sermaye çelişmesi, diğer bütün çelişmelerle

Mao, 1937-1949 arası kaldığı Yen'an'da, kitlelerden kitlelere siyasetini daha iyi uygulayarak fırsatını buldu. 12 yıllık bu süreçte partiyi ve orduyu ideolojik-politik-örgütsel olarak geliştirmenin yanı sıra, eserlerinin önemli bir kısmını burada yazdı.

rin özünde yatıyor gösterilerek çelişmenin evrenselliğine örnek olarak verilmektedir. (Oysa bu belirli bir sürecin değişik aşamalarında çelişkinin genelliğidir.)

Çelişmenin özgülüğüne gelince, Mao Zedung şöyle der: "Maddenin hareketinin her biçimi gözden geçirilirken, hareketin diğer biçimleriyle olan ortak noktaları dikkate alınmalıdır. Ama asıl önemli olan ve şeyler üzerinde bilginin temelini oluşturan, maddenin hareketinin özel noktalarını hesaba katmamızın gereği, yani hareketin bir biçimi ile öteki biçimleri arasındaki nitelik farkıdır. Ancak bunu hesaba katarak, şeyler arasındaki nitelik farkları farkedebiliriz. Hareketin herhangi bir biçimi, içinde, kendi özel çelişkisini taşır. Bu özel çelişki, o şeyi, bütün öteki şeylerden ayıran özel niteliğini oluşturur..."

Mao Zedung incelemesinde çelişmenin özgülüğünün doğada ve toplumlarda nasıl analiz edileceğini detaylı olarak açıkladığından sonra Çin ve Çin gibi ülkelerde nasıl bir hal aldığı gösterir. Örneğin ezilen sınıflarla emperyalizm arasındaki çelişki, fe-

odalizm ile halk yığınları arasındaki çelişki, komprador burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişki, köylülük ve şehir küçük burjuvazisi ile büyük burjuvazi arasındaki çelişki vb.

Böylesi bir karmaşık çelişkiler yumağının çözümü için, her çelişmenin ayrı ayrı analiz edilmesini salık verir Mao Zedung. Ve bu çelişmelerden birinin varlığının ve gelişmesinin, diğer çelişmelerin varlığını ve gelişmesini belirlediğine veya onlar üzerinde etkide bulunduğu işaret eder. İşte, bu sürece damgasını vuran çelişme baş çelişmedir. Bu baş çelişme çözülmeyene kadar süreç miadını dolduramaz ve yeni bir süreç başlayamaz. Bunun Türkiye somutundaki anahtarı, Yeni Demokratik Devrim ve onu izleyen yeni demokrasidir. MLM'lerin Mao Zedung'un Yeni Demokrasi tezini özellikle incelemeleri gerekir.

Baş çelişme, süreç kapanmadan önce de bazı özel hallerde diğer bütün çelişmelerle birlikte tali duruma düşebilir. Sözgelimi emperyalist bir işgale emperyalizm ile

çeşitli sınıflar arasındaki çelişme yoğunlaşmış doruk noktaya varır ve baş çelişme haline gelir. Bu durumda proletarya partisi yeni bir programla, ittifaklar ve cephe politikası anlayışını değiştirerek, ulusa önderlik etmek durumundadır.

Mao Zedung öncesi ustalar, bizim gibi ülkelerde yaşamadıkları için bu çelişmeleri yeterince tahlil edememişlerdi. Zira Marx'ın dediği gibi ülkenin sosyo-ekonomik yapısını kimse o ülkenin komünistleri kadar sağlıklı tahlil edemez.

Lenin, savaş veya işgal durumunda her ülkenin komünist partilerinin kendi ülkelerinin tekeli burjuvazisine karşı savaşmasını salık verir. Oysa bu tanı, sadece dünyanın dörtte birini bile oluşturmayan kapitalist-emperyalist ülkeler için geçerlidir.

Mao Zedung'dan son bir alıntı daha yapmadan noktalamayacağız. "Marx ve Engels, (...) sömürücü sınıf ile sömürülen sınıf arasındaki ve ekonomik altyapı ile onun üstyapısı (...) arasındaki çelişkiyi farketmişler ve bu çelişkilerin farklı sınıflı toplumlarda kaçınılmaz olarak, farklı toplumsal devrimlere neden olduğunu anlamışlardır." (abc)

Mao Zedung, bu yazıyı yazdığı dönemde henüz iki yıldır ÇKP'nin bir numaralı önderi konumundadır. Ve yukarıdaki açıklamada, olduğu gibi, mütevazî eleştirilerle Komünist Enternasyonal'in bazı hatalarını hedef almakta ve aşağıda belirteceğimiz gibi, bu görüşleri savunanların Çin Devrimi hakkında aldıkları kararları doğmalar yığını olarak ve o anlayışı savunan Vang Ming gibi ÇKP önderlerini de doğmacılar olarak değerlendirmektedir.

"Rusya'daki Şubat ve Ekim devrimlerinin çözemediği çelişkiler arasında temel bir farklılık olduğu gibi, bunları çözümlene yöntemleri arasında da farklılık vardır. Farklı çelişmeleri çözümlenmek için farklı yöntemler kullanmak: marksistlerin sıkı sıkıya gözetmek zorunda oldukları bir ilkedir. Doğmacılar bu ilkeyi gözetmemektedirler. Onlar çeşitli devrimler arasındaki farkı anlayamadıklarından, farklı çelişkileri çözümlenmek için farklı yöntemler kullanılması gerektiğini de anlamamakta, tam tersine, her yerde, hiç değişmeden kullanabileceklerini sandıkları tek bir formül kabul etmektedirler." (abc)

SBKP ve ÇKP arasındaki dostluk, eleştirisiz değildi. Revizyonistlerin iddialarının aksine 1960 Deklarasyonu'ndan bu yana tarihin mahkum ettiği Mao ve Stalin değil, Kruşçev, Deng ve Hoca'nın takipçileri olmuştur.

Birinci dönemde sendikaların kurulması yönündeki çalışmalarında kitlenin ruh halindeki heyecan, eylemselliklerdeki coşku ikinci dönem sendikaların kurulması ile sönmeye yüz tutuyor, ancak özellikle 16-22 Haziran yürüyüşü bunu aşmada bir kaldıraç oluyor. Fakat üçüncü dönem Ankara kaynaklı sendikaların katılımı ile birlikte genel bir bekle-yiş sürecine giriliyordu.

3. dönemin bir özelliği ise koalisyonun dağıttığı umut ve bunun yanı sıra yasal düzenleme beklentileri dönemi. Özellikle Ankara merkezli sendikaların bürokrasinin merkezinde olmalarından kaynaklanan ve zaten sendikal anlayışlarında da büyük ölçüde bürokratinin egemen olması gibi nedenler platformu da etkiliyordu. Yasal düzenleme konularındaki çalışmalarda bir kaç sendika dışında eylemsellikler geri plana itilerek olayın salt yasa düzenleme çalışmaları boyutu ön plana çıkıyordu.

Ankara merkezli sendikalar, başını Eğitim-İş'in çektiği sendikal anlayış çerçevesinde kümeleşiyorlardı. Eğitim-İş'in gerek genel anlamdaki Ankara bürokrasisi ile olan ilişkileri ve gerekse Türk-İş, Hak-İş genel merkezleri ile olan ilişkilerindeki olumlu yan Ankara merkezli diğer sendikaları da etkiliyor ve bu sendikaların çalışmaları diğer sendikalarca hemen kabul görüyordu. Buradaki en önemli sorun Ankara kaynaklı sendikaların gerek kuruluş aşamalarında gerekse sonra İstanbul platformunun ilk evresine denk düşen işyeri örgütlenmeleri anlayışını kabullenmeyip buna göre örgütlenmemeleri ve görece İstanbul merkezli sendikalara göre sendikaları ekonomik (salt ekonomik) yanlı örgütler olarak algılamalarının dand.

Özellikle yasa hazırlama çalışmaları sırasında platform içindeki (bir bütün halinde) platform Ankara-İstanbul dahil) anlayış farklılıkları iyice su yüzüne çıkıyordu. Ankara merkezli sendikalar ayrı bir memur sendikaları yasasından, İstanbul kaynaklı sendikalara tüm çalışanları kapsayan bir yasadaki yana tavır alıyorlardı.

Ancak böyle görünmesine karşın İst. merkezli sendikalar kendilerini uzunca bir dönem (ki bu dönem hala sürmektedir) yasa hazırlama çalışmalarını ile sınırlanıyorlardı. Platformun ilk dönemindeki "ilke"leri giderek salanmaya başlıyor, ve adeta yok oluyordu. Kala kala sadece "hak verilmez alınır" ilkesini benimsemek ilke olarak kalıyordu. Bugün bu süreç yani "bekleme" süreci devam etmektedir.

Platform her ne kadar kendini yasa hazırlama ve alternatif yasanın çalışmalarını yapıyormuş gibi gösteriyorsa da hükümetin çıkartacağı yasayı "bekleme" tedir.

Kamu emekçilerinin sendikalarının içinde bulunduğu örgütsel durum ve hak almada izlenen eylem biçimlerine değinerek devam edelim:

1989 yılından beri verilen mücadele genel anlamda olumlu bir hat izlemesine rağmen bugün içinde bir

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Kamu çalışanlarının durumu ve platformun değerlendirilmesi-2

dizi eksiklik ve olumsuzluğu barındırmaktadır.

Kamu çalışanlarının geniş bir kesiminin sendikal mücadeleye salt ekonomik ve faydacı bir yaklaşımla sıcak bakması söz konusudur. Bunun nedenleri ise ülkemizin sosyo ekonomik ve iktisadi yapısı başta olmak üzere çalışanların sınıfsal ve mesleki olarak kastlaşmış bir devlet yapısının en merkezi kurumlarında çalışmalarını söz konusudur. Devlet aygıtının işleyişinde ve sistemin devamlılığında can alıcı damarlara kan pompolanmasında, emeklerinin peşkeş çekilmesi, hizmet üretiminden gelen güçlerinin sürekli yasa tüzük ve genelgelerle hapsedilmesi bu emekçi kesimi uzun yıllar toplumsal ve sosyal mücadelenin dışında tutmuştur. Ülkemizde kamu çalışanlarının mücadelesinde her ne kadar bazı demokratik çıkışlar olmuşsa bunları siyasi ve örgütsel açıdan değerlendirdiğimizde mücadelenin kalıcılığı ve sürekliliği açısından etkileyici olmadığı göze çarpmaktadır.

Devlet yapısının burjuva-feodal faşist diktatörlük olduğu faşizmin sürekli varlığını hissettirdiği bir ülkede kamu emekçilerinin sosyal ve siyasal durumu böyle bir fizyolojik durum içindedir.

İşte mevcut memur sendikaları böylesi bir ortamda sosyal ve toplumsal muhalefet içerisindeki yerini aldı.

Yukarıda'da belirtildiği gibi ekonomik ve mesleki temelde başlayan mücadele örgütlenme ve eylemselliklerde demokratik taleplerle zorlayıcı, etkileyici ve dönüştürücü olma yönündedir.

Mücadelede ön plana çıkan ve örgütlenmeye yön veren kamu emekçileri ağırlıklı devrimci-demokrat niteliklere ve yönelimlere sahip olmalarına rağmen örgütlenmede ve siyasi mücadelede eksiklikler zaaf ve iç çekişmeler bazen gündemi tıkayabilmektedir. Sendikaların kongrelerinde ve organ seçimlerin-

de bu olumsuzluklar daha da belirginleşip örgütlenmeyi tıkayıcı ve sekteye uğratan bir nitelik alabiliyor. Özellikle bugün meslek ve işkolu temelinde sendikaların çoğalması ve bir birinden ayrı tüzel kişilikle kurumlar haline dönüşmeleri huzurlandırıcıdır. 1961 ve 1970 dönemi arasındaki beşyüz civarındaki memur sendikalarını göz önüne alırsak meslek sendikacılığının kamu emekçilerinin birlikteliğini, mücadeleyi birliğini bozacak bir örgütlenme biçimi olduğuna dile getirmek zorundayız. Yani meslek sendikacılığı yıllardır işçi-memur ayrımı yapan hakim sınıfların böl parçala yönet politikalarına hizmet etmekten başka bir işe yaramayacaktır. Güçleri dağıtmak kamu emekçilerinin eylem ve mücadele birliğine karşı yapılan bir hareket olarak algılanmalıdır. Mevcut sendikaların genel merkez yönetim kurullarına hakim olan ve platforma yön veremeye çalışan reformist ve uzlaşmacı sendikal anlayışın bu konudaki yetersizliği ve sendikal birliği sağlamak için tabanda örgütsel mücadele birliğini sağlamak gerektiği noktasındaki politikasızlığı pratikte ortaya çıkmaktadır.

Kongrelerde, delegelik, temsilcilik seçimlerinde; kamu emekçilerinin uzun vadeli kazanımları ve örgütsel sorunları tali plana itildiği için bürokratik ve reformist sendikal anlayışın hakimiyeti mevcut sendikalarda kurulmamaktadır. Sistemden beklentileri teoride ve söylemlerde olmamasına rağmen pratik mücadele ve örgütsel faaliyetlerde kendini hissettirmektedir. Nitelikli bir örgütlenme anlayışından çok nicelikli kof üye yazımı ve örgütlenme anlayışı çalışmalarda esas alınmaktadır. Çalışanlara genel sorunları ve ülkedeki demokrasi mücadelesinden ayrı bir sendikal örgütlenmenin kalıcılığı ve özellikle anlatılmamaktadır. Kamu emekçilerinin içinde bulunduğu sosyal, sınıfsal, psikolojik durum sınıf bilincinden yoksunluk durumundan faydalanan sendikal anlayış sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını faaliyetlerde maske olarak kullanıp kitlelere mesleki ve ekonomik temelde yaklaşmayı esas almaktadır. Yönetim ve organın seçimlerinde mücadeleyi daha ne kadar ileri getirebilirizden çok yönetim organlarını ele geçirme mantığı ile hareket eden küçük burjuva ve orta yoku reformist sendikal anlayış bu temelde hareket eden oportünist sendikal anlayışları ve çağdaş sendikal anlayışta yedeğine alarak sendikal mücadelenin ülkedeki genel demokrasi mücadelesi ile bütünleşmesini engellemektedir. Bir taraftan işçi memur ayrımının ortadan kalkmasını savunmak, eylemselliklerde sık sık, "işçi memur el ele genel greve" şiarını haykırarak ama teorik ve pratik örgütlenmede uzlaşmacı ve orta yoku davranıp suya sabuna dokunmadan kitle kuyrukçusu bir sendikacılığı, yani sınıf ve kitle sendikacılığını savunmak ancak reformist ve çağdaş sendikacılığa mahsustur. Oysa günümüzde kamu emekçilerinin sendikal mücadelesinin başarıya ulaşmasının yegane yolu Devrimci -Demokratik bir programa sahip sınıf sendikacılığının savunulmasından geçmektedir.

Kokan çöpler değil Mersin Belediyesi'dir

Mersin/Ozgür Gelecek- Mersin Belediye'sinde çalışan Belediye-İş Sendikası'na üye 500 işçi birleşmiş alacaklarının ve maaşlarının ödenmemesinden dolayı 15 Ekim 1993'ten itibaren işi bırakma ve veznelerde beklemeye eylemine başladılar. İşçiler paralarını alana kadar vezne eylemine devam edeceklerini belirterek "Okullar açıldı, çocuklarımızın okul masrafları için hepimiz borçlandık. Evimize aylardır yiyecek birşeyler götürüyoruz. Gece yarları eve gitmek zorunda kalıyoruz. Biz belediye işçileri olarak bu eylemlerden de bıktık. Ama başka çaremiz yok" diyorlar.

Belediye-İş Sendikası Mersin Şube başkanı Ali Sönmez, işçinin artık dayanacak gücünün kalmadığını, işçilerin eylemlerinden dolayı hizmetlerin aksadığını, halkı mağdur etmek istemediklerini ama halkın kendilerini anlayacağını belirtiyor.

Bu haber kaleme alındığında yaklaşık 10 gündür işçiler çöpleri toplanmazken, toplu taşıma hizmetlerini tamamen durdurmuşlardı. Kanalizasyon borularında meydana gelen arızalar da işçiler tarafından tamir edilmiyordu. Mersin sokaklarında çöp dağları oluşurken, çevreye yayılan kokudan dolayı insanlar sokaklardan geçemiyorlardı. Bu arada belirtmek gerekir ki çöplerin birikmesi ve kanalizasyonlardaki patlaklardan yayılan pislik insan sağlığını tehdit eden byutlara ulaşıyor. Mersin sokaklarındaki kanalizasyon pisliği ve çöpler, devletin

her birimin ilğine kadar işlemiş pislik ve kokuşmanın bir yansıması adeta. İnsan sağlığını tehdit eden sokaklardaki çöpler mi yoksa bunlara neden olan, kokuşmuşluğu her geçen gün daha da artan düzen mi? Bunu daha iyi anlamak için yakın geçişe bakmak gerekir.

Mersin'de SHP'nin biricik adamı Kaya Mutlu, 5 bin kişiyi işe alma vaadi ile belediye seçimlerini kazanmıştı. Bu vaadini de SHP politikasını göklere çıkararak kısmen gerçekleştirmişti. Ancak bir yıl önce 2 yüz dolayında kadın işçiyi "Ben bunları hangi işe gönderiyim? Masa başı işi yok, bayanların çalışacağı iş kolları doldu" diyerek işten atmıştı. SHP'nin "büyüsü" bozuldu. Bay başkan da işçilerin bir kısmını tepkiler sonucu geri almak zorunda kaldı.

Bu olaydan bir süre sonra, 1992'de Genel-İş çıktı arena. Belediye-İş yönetimine tepki çok olduğundan işçiler Genel-İş'e yığıldılar. Ancak Genel-İş'in hukuksal eksikliklerinden dolayı sözleşmeye oturamayacağı anlaşıldı. Belediye-İş'in sözleşme hakkını kazanmasından dolayı işçiler tekrar Belediye-İş'e akın ettiler. Bu süreçte işçilerin sosyal haklarını eksik, maaşlarını gecikmeli alıyorlardı. Ancak "adamını bulan" eski alacaklarını yani ikramiye, yakacak vs. almıştı. Geriye "torpili olmayan" işçiler kalmıştı ve halen alacak peşindeler.

1993'e gelindiğinde günler çabuk geçti. Mart 1993 toplu iş sözleşmesi nedeniyle Belediye-İş/Genel-İş takışması iki ay sür-

dü. Mayıs'tan bu yana yani Eylül sonu ve 1 Ekim'e kadar sendikaların pasifliği işverene yaradı. İşçiler hep aldatıldılar, hep oyalandılar.

Ekim ayının ilk haftasında Belediye-İş grev kararı aldı ve greve gideceğini ilan etti. Zaten grev kararı almasaydı bay başkana çalıştığı iyice ortaya çıkacaktı. Bu arada devreye giren SHP İl Yönetimi, Kaya Mutlu'ya "Bizi de zor duruma sokuyorsun" mesajını verdi. Zira SHP'nin fazla kan kaybedeceğinden endişelendiler. Henüz anlaşma imzalanmış değildi. Ama "Sosyal haklar dahil; yeni bekar işçi 4 milyon 800 bin TL, eski evli işçi 5 milyon 800 bin lira" ve işçinin eski alacakları da her ay ödenmek koşuluyla bir "toplu hayal sözleşmesi" yapıldı. Böylece eylemlerin önüne set çekilmiş oldu.

Gelgelelim maaş almak için gelen işçilere "Para yok. Başkan Ankara'ya para getirmeye gitti" denildi. Sendika, işçilerin baskısından korkarak, "Bundan böyle bir ay maaş verilmez ise vezne eylemi yapacağız" kararını aldı. Sanki işçiler az beklemiş gibi 1 ay daha bekletecekler ve "koskocaman" vezne eylemi yapacaklardı. İşveren de Ankara dönüşünde işçilere "sürpriz" ini açıkladı. İşçiler, eski maaşları kadar maaş alacaklardı. Bir de aytıp olmasın diye biraz ikramiye verilecekti. Tabii işçiler bu "teklifi" kabul etmediler.

15 Ekim 1993'ten bu yana tüm işler durdurulmuş durumda. İşçiler veznelerin önünde sefalet içinde maaşlarını ve alacaklarını

bekliyorlar. Zaten zor olan hayat koşullarında aylardır perişanlık çeken ailelerine bir parça ekmeğe götürmek, borçlarını ödemek ve ev kiralarnı ödemek için bekliyorlar. Bu arada bay başkan, basında boy gösterip, açıklamalar

yapıp Mersin sokaklarına dolan çöpten işçileri sorumlu tutuyor. Mersin kamuoyu şunu iyi biliyor. Hizmetlerin aksamasının asıl sorumlusu işveren ve ortaklarıdır. Çöpler kokmuyor. Mersin Belediyesi ve devlettir kokan.

Hesap ver Kaya Mutlu!

Genellikle Mersin kamuoyunda şu söylentiler mevcut: Belediye çalışanlardan maaş alanlar veya işe gitmeden maaş alanlar var.

Ancak işçi işe alınmış ise ve işveren onlara iş vermiyorsa bunun sorumlusu yine işverendir. Veya işe gelmeden maaş alanlar varsa yine oda burdaki işverenin laçkalığındandır. O insanlar çalışmak için işe girmişlerdir. İstifdam sorunu veya belediye bütçesi sorunu işverene ve hükümete aittir. İşveren Ekim ayı başlarında bir bildiri yayınlayarak, belediyenin fabrika olmadığını gelir getiren sektör olmadığını ve sını gidere sektörü olduğunu vurguluyor. Bundan dolayı da işçilere "aza sükradin" veya "az maaşa boyun eğin" diyerek kamuoyunu aldatmaya çalışıyor.

Bay Mutlu şunların hesabını vermelidir:

1. Mersin Belediyesi'ne gelirken ve seçim öncesini hatırla. Mersin Belediyesi'nin en zengin belediye olduğunu söyleyen sen değil miydin?
2. Mersin İdman Yurdu futbol takımına yaptığın bağışları açıklayabilir misin?
3. Kimlere işe gelmeden bağış veya maaş veriyorsun?

4. SHP Kongresi'nde delegeler Ankara'ya kimlerin parası ile gitti?

5. Yurtdışına giden meclis üyelerinin seyahat masraflarını nereden karşıladınız?

6. Bu işçiler seni seçti ve Mersin Belediyesi'nin işçiyi ihtiyacı vardı. Siz de aldınız. Neden şimdi işçilere maaşlarını dahi ödemiyorsunuz?

Bu yöntem bir nevi işçileri işten atmaktır. Tabii ki bunun tek sorumlusu Kaya Mutlu değildir. Meclis üyeleri de birinci derecede sorumludur. Ancak halkı daha fazla kandıramayacağınızı anladınız ki, seçimlerde işçilerden yana görüldüğünüz halde şimdi ne hikmetse işçilerin yanına uğrayamıyorsunuz. Halk hergün biraz daha burjuva partilerinden kopmaktadır. Ve özellikle belediye işçileri partilere ve seçime ateş püskürmektedirler. Başkan Kaya Mutlu, Eylül ayında, Büyük Sahne'de işçilere hitaben konuşmak için toplantı düzenlemişti. Ancak korkusundan toplantıya gelemedi. Oyle görünüyor ki bir daha işçilerin karşısına çıkamayacaksınız bay başkan.

Mersin DDSB'li İşçiler

1994 yılı bütçesi, savaş bütçesidir

Geçtiğimiz günlerde Yüksek Planlama Kurulu (YPK), Başbakan Tansu Çiller başkanlığında üstüste toplantılar yaptı ve 1994 Konsolide Bütçe hazırlıklarını tamamlarak bütçe rakamlarını, en azından tahmini rakamlarını açıkladı. Tahmini diyoruz çünkü bütçe rakamları kesin rakamlar bile olsa yıl sonu gerçekleşme rakamlarıyla karşılaştırıldığında bu rakamların ne kadar kesin, ne kadar tahmini olduğu rahatlıkla anlaşılabilir.

Konsolide bütçenin açıklanması birçok kesimi ilgilendirmektedir. Bu kesimlerin başında, faturası da ima kendisine çıkartılan halk, gelmektedir. 1994 yılının bütçesinden zararlı çıkacak olan da yine geniş halk yığınları olacaktır.

RAKAMLARLA 1994 YILI BÜTÇESİ

1994 yılına ait rakamları verirken yanında 1993 yılına ait aynı tür rakamları da vermek iki yılın karşılaştırılması, aradaki farkın nedeninin ortaya konulması ve kendi değişimimize "bütçe sahtekarlığı"ni açıklamak açısından oldukça yararlı olacaktır.

GELİRLER VE GİDERLER BÜTÇESİ	1993 YILI BÜTÇESİ	1994 YILI
Vergiler	262 trilyon	472 trilyon
Özelleştirme gelirleri	---	35 trilyon
Diğer gelirler	85 trilyon	118 trilyon
GELİRLER TOPLAMI	347 trilyon	625 trilyon
Faiz ödemeleri	1144 trilyon	220 trilyon
Maaş ödemeleri	168 trilyon	263 trilyon
Yatırım giderleri	47 trilyon	89 trilyon
Diğer giderler	133 trilyon	243 trilyon
GİDERLER TOPLAMI	462 trilyon	815 trilyon
BÜTÇE AÇIĞI	115 trilyon	190 trilyon

Rakamları incelediğimizde 1993 yılı bütçesiyle 1994 yılı bütçesi arasında %88 dolayında bir artış farkı olduğunu görüyoruz. Bu artışın nedeni dolara endekslenmiş TL'nin enflasyonla birlikte erimesidir. Doların önlenemez yükselişi buna koşut olarak enflasyonun da yükselmesi ile liranın otomasyona bağlanmış devalüasyonu sayesinde hem tüketicinin alım gücü düşmekte hem de neredeyse katrilyona varan bütçeler yapılmaktadır. Bütçe tutarı ne kadar artarsa bütçedeki delik de o kadar büyümektedir. Ayrıca bir de "bütçe sahtekarlığı" diye adlandırdığımız bir durum vardır ki: Bütçe hazırlanırken vergi gelirleri 250 trilyon olacaktır deniyor, yıl sonunda bir bakıyorsunuz 200 trilyon vergi toplamış, bu da bütçedeki deliğe olduğu gibi yansıyor. Veya bütçe açığı 110 trilyon deniyor ama sonuçta bütçe açığı 140 trilyon oluyor. Böylece halk kandırılmaya çalışılıyor. Bu nedenle 1994 bütçesine veriler temelinde bakmak bizi mutlaka yanıltacaktır. 1993 bütçesi buna örnek değil midir? 1993 yılı için hedeflenen bütçe açığı 53 trilyon iken şu anda bu rakam aşılmış ve yıl sonu tahmini 130 trilyon dolayındadır. Enflasyon hedefi %62 iken yıl sonu tahmini %67 görünmektedir. 1994 bütçesi için söyleyecek şeylerin başında şu gelmektedir: Bu rakamlar inandırıcı değildir. Çünkü hem "bütçe sahtekarlığı" yapılmış, hem de bütçe hazırlanmadan önce sayın başbakan, sözde ekonomi kurmaylarına "rakamları iyi ölçüp biçin yoksa bütçe katrilyona dayanır" diyerek asıl olarak katrilyona dayanan bütçe suni bir şekilde düşürülmüştür. Böyle olunca da 1994'ün 4. veya 5. ayındaki veriler, hedeflenen ra-

kamları aşmış olacaktır.

Bütçenin gelirler bölümünde yer alan vergiler kısmında toplanması planlanan 472 trilyon vergiden ne kadarı toplanabilir bilinmez ama, 1992 yılı için şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: Tefeciler 40 trilyon, it-halatçılar ise 25 trilyon vergi kaçır-mışlardır. Pekala tefeci-tüccar vb. yarıfeodal ilişkilerin hakim olduğu Türkiye'de 1994 yılında aynı durumun söz konusu olmayacağını kim iddia edebilir?

"Diğer gelirler"de ise (fon kesintileri, vb.) belirtilen 118 trilyonun toplanacağına sözümüz yok, zaten bu para halktan zorla kesilmektedir.

Özelleştirme gelirlerine ileriki satırlarda değineceğiz.

Bütçenin giderler bölümünün faizler kısmında, 220 trilyon olarak geçen faiz ödemeleri iç ve dış borçlanmadan kaynaklanan faizlerdir. Türkiye bütçe tarihinde bırakın ana parasını ödemediği, faizini bile tam olarak ödemediği borcun yer aldığı bir bütçe gösterilemez. Oyle olmasaydı dış ve iç borçlanmada artış değil düşüş olurdu. Ama sadece dış borçları 60 milyar dolar yani 720 trilyon olan Türkiye'nin iç borçlarını da hesaba katarsak 1994

çeden böyle birşey de beklenemez.

Özelleştirme gelirleri: Daha önceki bütçelerde böyle bir kısım yoktur, sadece 1994 ve eğer devam ettirilirse önümüzdeki yıllarda da böyle bir kısım olacaktır. Bu gelirler bir takım kurumların özelleştirilmesi amacıyla satılmasından değil, satın gelir etme amacıyla özelleştirilmesinden kaynaklanan gelirlerdir. Bu kapsamda PTT nin T si ilk etapta satılmak istenmiş ama karar anayasa mahkemesinin oybirliğiyle iptal edilerek satışa çıkarılması durdurulmuştur. Hükümetin böyle bir şeye yeltenmesi, anayasa mahkemesinin de bunun karşısında karar çıkarması devleti elinde tutan sınıfların kendi işlemlerindeki bir sorundur. (Özelleştirme konusuna ileriki sayılarımızda değineceğiz.) Şu andaki hükümet bu bütçede özelleştirme yoluyla bütçeye 35 trilyon dolayında ek kaynak sağlamayı hesap etmektedir. Kendi hesaplarına göre bunu başaramazlarsa, bütçe açığı otomatik olarak 35 trilyon artacaktır. Özelleştirme yapılırsa sonuçta birçok çalışanın işine son vereceklerindan bunlara tazminat ödemek zorunda kalacaklardır. Bunu da hesaba katarsak, ilk etapta özelleştirme büt-

çeden böyle birşey de beklenemez.

Özelleştirme gelirleri: Daha önceki bütçelerde böyle bir kısım yoktur, sadece 1994 ve eğer devam ettirilirse önümüzdeki yıllarda da böyle bir kısım olacaktır. Bu gelirler bir takım kurumların özelleştirilmesi amacıyla satılmasından değil, satın gelir etme amacıyla özelleştirilmesinden kaynaklanan gelirlerdir. Bu kapsamda PTT nin T si ilk etapta satılmak istenmiş ama karar anayasa mahkemesinin oybirliğiyle iptal edilerek satışa çıkarılması durdurulmuştur. Hükümetin böyle bir şeye yeltenmesi, anayasa mahkemesinin de bunun karşısında karar çıkarması devleti elinde tutan sınıfların kendi işlemlerindeki bir sorundur. (Özelleştirme konusuna ileriki sayılarımızda değineceğiz.) Şu andaki hükümet bu bütçede özelleştirme yoluyla bütçeye 35 trilyon dolayında ek kaynak sağlamayı hesap etmektedir. Kendi hesaplarına göre bunu başaramazlarsa, bütçe açığı otomatik olarak 35 trilyon artacaktır. Özelleştirme yapılırsa sonuçta birçok çalışanın işine son vereceklerindan bunlara tazminat ödemek zorunda kalacaklardır. Bunu da hesaba katarsak, ilk etapta özelleştirme büt-

çeden böyle birşey de beklenemez.

BÜTÇE VE SAVAŞ

Savaş kurumlarında çalışan personelin ücretleri dışında savaşın sürdürülmesine ayrılan pay her geçen yıl artmaktadır. Burada devletin öngördüğü ile genelkurmayın istediği pay diye iki cephe vardır. Devlet genelkurmayına 77 trilyon savaş bütçesi ayırırken genelkurmay buna ek olarak 50 trilyon daha istemektedir. Bundan ortaya çıkan sonuç savaşın artık topyekün saldı- rı ve katliamlara varacağıdır. Bütçeden savaş için ayrılan pay 1992 yılında %27.8, 1993 yılında ayrılan pay %49.6 ve 1994 için genel kurmayın istediği %86'dır. (Bu oran bütçenin geneline ilişkin bir rakam değil yatırım harcamalarına orana ek olarak "diğer giderlerden" savaşa aktarılan paylarla birlikte orandır.)

Ayrıca 17,8 trilyon olan başbakanlığın bütçesinden MİT'e ayrılan ödenek 750 milyar, istihbarat hizmetlerinin geneli için ayrılan paya ise geçen yıla oranla iki katına çıkarılarak 2 trilyon 256 milyara yükseltiştir. Milli güvenlik hizmetlerine 123 milyar, kamuoyu oluşturma ve enformasyon hizmet-

leri için 441 milyar ve MGK'nun yeni yapılacak olan binası ve otomobil alımı için 1 milyar 800 milyon lira ödenek ayrıldı.

TÜRKİYE'YE GENEL BİR BAKIŞ:

Bu gün Türkiye'de olanlar sistemin bir parçasıdır. Şöyleki: Bir yandan ithalatın ihracatı ikiye katlaması sonucu dış dicaret açığının büyümesi, eğitim, sağlık, tarım vb. alanlara ayrılan paranın savaşta ayrılan paranın yanında devede kulak misali kılması, dış borçlarda 700 trilyon, iç borçlarda 400 trilyona yakın bir borçlanma olması, bu borcun da giderek yükselmesi, enflasyonun %60-70'lere tırmanması, diğer yanda patronların vergi kaçırmasında göz yumma, vergiyi emekçiden alma ve bir kuruşunu dahi kaçırılmaya zaten gösterme, fiyatlar karşısında zaten maası kuş olan memurun maaşını iyiden iyiyeye kuşa çevirme, sermayenin yeniden üretime dönmeye veya "makine üreten makine üretmek" demek olan kapitalist sistemle alakası olmayan bir üretim tarzı temelinde ithal-ikameci modeli iyice güçlendirme, tarımın yokolmasını körtük-leme ama diğer yandan da tarım ülkesiyiz diyerek köylülerin boğazına ahtapot gibi sarılma vb.vb. bütün bunlar içinde bulunduğumuz yarı-feodal üretim tarzının birer görüngüsüdür.

Bizim gibi ülkelerde egemenler bütçelerini emperyalist efendilerinin kârlarını programa bağlamak için yaparlar. Efendileri de bu programı inceler ve kendilerine bugün söylediği gibi: "Kamu'da çalışan işçi ve memur sayısı çok yüksek; indirin; personel maaşları yüksek, düşürün, vergi toplanmıyor, toplayın (Kimden? Emekçiden) KİT'leri özelleştirin," diye emir verirler ve uşaklar da bu emirleri uygulamaya geçerler.

Bunun karşısında ise geniş halk yığınları, kendi alanlarında örgütlenerek bu düzeni değiştirmek için mücadeleyi yükseltmek zorundadırlar. Kokuşmuşluğu, zulmü, zammı, zorbalığı alttetenin yolu budur.

Hem hızlı yazmak hem de kaliteyi tutturmak, zor bir iştir. Yoğunlaşmaktan, enine boyuna düşünmekten, damıtılarak yazmaktan yanayım. Eylemi ve yeniliği doğurmaya en uygun söz, öz- lü sözdür. Shakespeare, "Düşüncenin canı kısa sözdür" der. Felsefeyi kısa söze içir, karanlığı daha kolay tutuşturmak istiyorsan. Sözümlü, kendi tem- bellüğümüzün hamalı haline getirmektir en kötü şey.

Yaşamdaki zenginliği, çok yönlülüğü ve boyutlulu- ğu söz tohumunun toprağı haline getirmek. Merak etmek, aramak, kuşkulandırmak, donanmak, yarat- mak. Sözcük ve kültür dağarcığını sürekli geliştir- mek, yaşamın en canlı yanıyla ilgilenmek, birleş- mek. Sanatçı, kendisine karşı direnmesini de bilme- lidir. Kendisine karşı iyi direnen sanatçının, gelişme olanağı ve özgürlüğü artar.

Her gerçek kafa bir otoritedir ve kendisini esas alır. Şunu yazarsam, şunu yaparsam, devlet ne der, parti ne der, millet ne der. Bu tip endişeleri pek önemsemeyiz. Her gerçek kafa, kendi gerçeğini korur. Çoban sürü ilişkisini reddeder. Halkı tanı, onun bereketini, kılığını, bilgeliğini, kör karanlığını derinlemesine kavra ve yarat. Yaratırken kendi ka- fanı ve yüreğini esas al. Sun, yarattığın nesne hak- kında halkın ne dediğine kulak ver. Eleştirilenlerin piridir halk. Sadece tarihin en güzel yanlarının usta- sı değil, en rezil, en kepaze yanlarının da ustasıdır halk.

Nerede kalın bir kitap görsem, Stendhal'in, 'Vak- tim olmadığı için uzun yazıyorum' sözünü anımsarım. Az olsun öz olsun, sözünü çok kullanırız. Ben, kalın olsun, öz olsun, sözünden yanayım. Sabır, yo- ğunlaşma, imbibik sözcüklerini severim. Patrick White'in Voss'unu okuyorum bugünlerde. Romanın kal- nlığı dikkatimi çekti (578 sayfa). Sırf öz olup olma- dığını anlamak için sarıldım kitaba. Dün yetmişbeş yaşında, ipek huylu bir kocakarıyı dinledim. Kadının öz konuşup konuşmadığına yönelttim tüm dikkatimi. Şaşılacak derecede öz konuşmuyordu kadın. Sırf bu yanıyla, roman kahramanı olabilecek bir tipti. Bir ara fırsat kollayıp yanbaşında oturan köylüye, ko- cakarının neden kısa ve öz konuşmadığını sordum. Köylülüğünü gözbebeği gibi benimseyen saygıdeğer zat, yapay bir tarzda gülümsedi, "sıkıntılıdır," de- di. "Bütün melanetlerin kaynağı sıkıntıdır. Savaşla- rın baş sebebidir sıkıntı. Ben bile, aha buraya sıkın- tıdan dolayı geldim."

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Kalın ve Özlü

Dikkat edeceğin, önemseyip üzerinde yoğunlaşa- ğın çok nokta var. Duru ve yalın bir dil şarttır. Okun- duğunda sıkılmayacaksın. Derinleşme ve afallatma serüvenine atılmaktan çekinmeyeceksin. Eğer ada- makıllı engin ve de derinsen, herkes senin bu mari- fet deryana, kendi enginliği ve derinliği çapında da- lıverektir. Geçmiş ve mevcudu iyi bilen, geleceği görmekte güçlük çekmez pek. Bir sayfanın diğerine benzemesi tehlikelidir. Sanatçının renk dünyası ye- diyi aşar. Her sayfanın ayrı bir rengi ve zenginliği yüklenmesi, kendine özgü bir klime, bir ruha sahip olması şarttır. Şarttır ama, gerçekleştirmek de çok çok zordur.

Neyi anlattırsan anlat. Nasıl anlattığın önemlidir. Hiç bir alanını es geçemez, küçümseyemeyiz yaşı- mın. Estetik zevkimize, açlığımıza, insiyatifimize, geleceğimize ne veriyorsun? Sahrada anasını bekle- yen, henüz gözleri açılmamış çıplak bir civcivin açlı- ğı, bizim de açlığımızdır. Bu kocaman sarı ağızlı civ- civin güdülerini, açlığını, amacını, yaşam serüveni- ni, anasının tüylü sıcaklığı altında uyurken gördüğü düşleri, beşyüz sayfalık bir romana sığdıramazsın. Tüm ciddiyetsizliği ve önemsizliğiyle sırttan şeylerin çekirdeğinde gizlenen dev sorunları açığa çıkarabili- yor musun? Senin duyarlılığını, derinliğini, deliş- men, şaşırtıcı, serüvenci yanını nasıl anlayacağız? Adama bak! Anırışını küçümsüyor eşeğin.

Bu kitada roman yazmak zordur. Kırkbin yıllık si- yah, ikiyüz yıllık ise bir beyaz tarihi ve kültürü var. Yazmak için, insanlarla konuşacak, okuyacak ve ge- zereksin. Tasmanya'yı bir boydan bir boya gezdim. Tropik ormanları, envai çeşit yaratıkları, köpek ba- lıklarının ağzı gibi ışıldayan vahşi dalgalarıyla afal- laticı bir ada. Gezmekle bitmez bu kıta. İçteki çölleri gezmek şarttır. Aborijinlerin kurşuna dizildikleri yerleri, resimli mağaraları, ulu ırmakları görmek şarttır. Çöle azıcık yaklaşırsın gibi oldum. Murray ır- mağının kıyısında oturup ikiyüz yıl öncesinin çığlık- larını dinledim. Bitki örtüsü, hayvan ve kültür çeşit- liliği açısından bu denli şaşırtıcı olan bir ülkede ro- man yazmak gerçekten zor mudur? Konu, malzeme ve çağrışım zenginliği sunuyor insana bu kıta. Abor- icini kırımı, altına hücum, hızlanan bantlar, saniye- de atılım, ozon deliği ve güneş korkusu.

Altın madencisi gibi davranıyorum artık. Okudu- ğum şiirin, öykünün, makalenin, romanın toprağını külünkümle deşip duruyorum. Her on vuruşta, bir külünk demiri, altına tanışmaldır. Hareketi ve has ateşi rahim haline getiren toprakların altın madenle- ri zengin olur. Zamanında, çok güçlü mücedelelere sahne oldu bu kıta. Sakalları altın gibi parlayan se- rüvencilerin, umuda ve güneşe tirmanan insanların kitasıydı. Güneşten korkanların kitası haline geldi giderek. Edebiyatın, bu kitayı yeterince yağmalama- dığı kanısındayım. Para, silah ve haçtan çok sonra- ları girdi edebiyat bu kitaya. İlk göçmenler, gemi dehlizlerinde zincire vurularak getirilen mahkumlar- dı. Temeli, cezaevi sisteminden esinlenerek atılan bu yeni toplumun, katı bağrına düşen edebiyat tohumu- nun, kabuğunu çatlatarak filizlenmesi yavaş ve acı- lı oldu.

Çok seslilik, renk ve ışık cümbüşü, şaşırtıcı kont- raslar... Oblomovluğun geliştiği, toplumsal murtaza- lığın ise pek tutunamadığı bir kıta. İkiyüz yıllık kısa- cık beyaz tarihine rağmen, kalın ve özlü bir kitabı andırıyor bu kıta, ki asıl kahramanları Aborijinler- dir. Bu kalın ve özlü kitabın mayasında onların çığ- lığı, ışığı, rengin ve saflığın çığı vardı. Onların bayrağıdır sadece, bu kalın ve özlü kitabın kapağını zapteden. Kırmızı çöl toprağına oturmuyor karan- lığın temeli. Büyük ve kutsal serüvenine, bu temel- den başlayacaktır güneş.

"Eskici ve Oğulları"

Kütle'de ailece çalışmanın amacı tamirci dükkanını büyüktür.

Konya/Özgür Gelecek- Orhan Kemal'in aynı eserinden si- nemaya uyarlanan "Eskici ve Oğulları"nı 19 Ekim günü tele- vizyonun 6. kanalında izledik. Filmde; ön planda eskici, kundura tamircisi, baba ile babanın yan- ında çalışan oğullar, dükkanın gelirinin hepsine yetmemesi içe- rikli, arasında çıkan tartışma ve kavgalar, arka planda ise, bu kav- galara yol açan nedenlerin eşlen- diği bir film.

Eskici, oğullarına karşı son de- rece haşın, kaba ve kırıcıdır. Trablusgarp cephesinde bir baca- ğını bırakan, -tüm kirli savaşlara

katılanların hakeyledikleri- alaya alınan, savaşa gitmeyen vurgun vuranlardan nefret eden baba, to- pal bacağıyla şimdi de didinmek- te, kundura tamir ettiği dükkanın- da yaşama tutunmaya çalışmak- tadır. Fakat bu arada yeni gelişen üretim ilişkisi "eski"nin canına okumakta teslim almaktadır. Ba- ba mağlubiyetin bütün ceberrut- lüğünü üstünde taşıyarak, nefret ve öfkesini en yakınlarının üstüne kumaktadır.

Kapitalizmin gözünü seveyim (!) ve içine tüküreyim, Çukurova toprağına daldığı zaman, kurulu düzenleri, köksüz birlikleri ve ai-

lenin sahte ilişkilerini hallaç pa- muğu gibi atmakta, kişileri hem kendileriyle hem de iktisadi 'zor'la yüz yüze getirmektedir. "Kundura Tamircisi" ailenin ba- şına gelen de budur. Alçaltıcı bul- dukları kütle (pamuk) toplama işinde çalışmak, "yerli" olmayan- ların işini yapmak onların tercihi değil, tam tersine kapitalizmle fe- odalizmin arasında kopan fırtına- nın neticesidir, onların pamuk tarlalarına savrulması.

Oğullar baba otoritesinden, bü- tün direnmelere rağmen kurtulur- ken, babalık kurumunun içinin boşluğunu da göstererek, bir baş-

ka şöyle, pamuk, sarı cıcağ, sıtma yiyip bitiren sivri sinek ve toprak sahibinin -ağanın kendisi hiç bir sahnede görünmüyor-kırbacı/arı- cıyla yüzyüze gelirler. "Kapita- lizm yaşama girmiş, insanı (ken- di!) işinden gücünden etmiştir." Kütlede ailece çalışmanın amacı tamirci dükkanını büyüktür. Heyhat, ölü artık dirilmez ve uzandığı yerden bu bedbahtlara nanik yapar. Sıtma kıran gibi gir- er aileye. Oğullar hastalanmış ve hatırı sayılır bir para gerekmektedir tedavi için. Dükkan satılır. Artık elde hiç birşey kalmamıştır. Ailenin çözülme sürecinde aileye sessizce, sinsi ve arsızca giren filmin tek proletere yakın kişisi- nin (Menderes Samancılar) "Biz Zelha ile fabrikaya yazıldık, siz de yazılın" sözleri, filmin vardığı zirve ve mesajının en özlü ifade- sidir.

"Yazılacak kardaş, ekmeğimize bak" sözleri, oğullar açısından hem bir teslimiyetin hem de bir sınıfın, işçi sınıfının doğuşunun ilanidir. Çok özlü olarak söyler- sek, bir üretim ilişkisinden bir başka üretim ilişkisine geçerken her boyutta süren çelişki ve çatış- ma ve değişimin anlatıldığı, yön- netmenliğini Şahin Gök'ün yaptı- ğı ve Kadir İnanır, Fikret Hakan ikilisinin oynadığı bir film.

Hemen belirtmek istiyoruz, bugün Orhan Kemal'in eserini filme çekmek iyi bir şeydir. An- cak açıktır ki, 30-40 yıl öncesinin ilişki ve çelişkileri günümüz iliş- ki ve çelişkilerine yanıt vermiyor. Çok daha doğrudan söyleyecek olursak, filmin bitiş mesajı yeni bir sınıfın, işçi sınıfının doğuşunu müjdelemektir, oysa bugün o sınıfın ve temsilcilerinin toplum- sal ve tarihsel konumları deşmiş- tir. Şimdi onlar burjuvazinin ve toprak ağaları sınıfının bur- nuna dikilmiş yazıttır.

Kızılırmak coşturdu

Ankara/Özgür Gelecek- Mamak Halkevi 23 Ekim günü İnci Düğün Salonu'nda dostluk ve dayanışma gecesi düzenledi.

Mamak bölgesinde kültürel faaliyet yürüten Halkevi daha önceden Grup Kızılırmak'ı getirmek istemiş ancak valilikçe engellenmişti. Tüm bu zorluklara rağmen gece düzenlemekten vaz geçmeyen Halkevi bu kez Grup Kızılırmak'la böyle bir gece tertiplemeyi başarmıştı.

Geceye Grup Kızılırmak'ın yanısıra Özlem Özgür, Grup Adalılar ve Halkevi Folklor ekibi katıldı.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başlayan gecede bir açış konuşması yapan Halkevi yönetimi, slogan atılmaması yönünde uyarıda bulundu. Ancak, dinleyiciler tarafından bu uyarı dikkate alınmadı. Daha programın başında "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Sivas'ın Hesabını Soracağız!" sloganları atıldı. Daha sonra sahneye çıkan folklor ekibinin değişik yörelerden sunduğu oyunlar ilgiyle izlenirken "Kurt ve Kuzu" folklorik oyunu beğeni kazandı. Yaklaşık 2500 kişinin katıldığı gecede çoğunluğu oluşturan gençlerin bulunduğu sıralardan yükselen sloganlar salonda yankılanıyordu. Grup Kızılırmak'ın sahneye gelmesiyle doruğa ulaşan coşku yer yer "Yaşamın Halkların Kardeşliği" ve "Marks, Lenin, Mao Önderimiz İbo Savaşıyor TIKKO!" sloganları Kızılırmak'ın söylediği türkülerde ifadesini buluyordu, slogan atılmaması için sık sık yapılan uyarılara aldıran bile olmadı. Kızılırmak adeta kitleyle bütünleşmişti ve çoğu türküler kitleyle birlikte söyleniyordu. Özellikle "İbrahim Yoldaş" söylenirken hemen hemen tüm dinleyiciler ayağa kalkıp yumruklarını havaya türküyü birlikte söylediler.

Öte yandan 21 Ekim günü Yeni Kültür Merkezi'nde öğrenci dernekleri tarafından düzenlenen bir grup Kızılırmak konseri İzmir'de de gerçekleştirildi. 2 bin civarında kitlenin katıldığı konser çok sayıda polis gözetiminde yapılmış ve olaysız sona ermişti.

Yarışma programları ve ezen ezilen ilişkisi

Konya/Özgür Gelecek- İçinde yaşadığımız toplumda kuşatılmışlığımızın, yaşamımızın denetime alınmış olmasının sınırsızlığını ancak içinde yaşadığımız topluma ve bizlerle doğrudan ve dolaylı bağlantıları olan nesne ve öznelere dik-katli, görmek için baktığımızda görebilir, anlayabiliriz. Bu kuşatılmışlığın bazı yazılı, bazı yazısız kanunlarla sağlanır. Kimileri de vardır ki, geniş halk yığınlarının çıkarınaymış gibi gösterilir, yaşamın normal halymiş gibi sunulur; dahası ilk bakışta hiçbir zararı olmadığı tersine 'yarar'ı varmış gibi beyinlere kazılır. Bu 'yumuşaklık' taki vahşet zaman zaman çıplak zor ve şiddetten daha etkili ve tahripkar olabiliyor, insan ve toplum üzerinde.

Bütün bunların neler olduğunu üstünde tek tek durmayacağız fakat bunlardan bir tanesinin, özellikle son dönemlerde hemen her TV kanalının çeşitli isimler altında sunduğu, biçimsel olarak birbirinden farklı olsa da özü aynı olan, hergün ekran aracılığıyla evlerimize, odalarımıza patavatsızca giren ve bizleri de kolumuzdan bacağımızdan çekeleyerek kendisine katan, 'yarışma' gibi ilk bakışta pek de zararsız bir edim olma özelliğiyle kendisine ortak eden ve tabii ki, beyinlerimizi dumura uğratan "Yarışma Programları"dır.

Dediğimiz gibi, yarışma programlarının üstünde tek tek durmak yerine, genel olarak ve esasen de yarışmanın ideolojisini/felsefesini ele almakta fayda görüyoruz.

Yaşadığımız toplumda hakim olan, ezen, sömüren sınıfın düşüncü ve davranışının bir yansımaları olan yarışma ve yarışma; sömürülenlerin hem düşüncelerinde hem davranışlarında, hem de ceplerinde tahrifatlar yapmaktadır. Bir kere yarışanlar yarışmalara katılmak için dakikası binlerce lira ile ifade edilen telefonlarla yarışmalara başvurmakta, doğal olarak da yarışmada tek tek bireylerin kazanacağı 'hediye/ikramiye' gibi şeylerin paraları daha baştan televizyon kurumunca toplanmaktadır. İkincisi, hangi burjuva, üç-beş dakikalık reklam için normalde reklam kuşağına ödeyeceği ücreti binlerce, milyonlarca izleyicinin dik-katine sunmak için harcamak istemez ki? Üstelik reklama ödenen paraların gider olarak gösterildiği memleketimizde.

Daha somuta inelim, burjuvazinin felsefesi/ideolojisi kazanmak, kâr etmek, üstünlük sağlamak, yenmek, alt etmek vb. içeriklidir. Karşımızda duran televizyonun

herhangi bir kanalını açıyoruz, ekrana hatırı sayılır derecede laubali, espri yapma çabasında komik yarışmanın felsefesine uygun ve provokatif hal ve tavırlar içinde alımlı, çalılı bay-bayan sunucular, yarış-turucular. Programı izlenebilirlik için izlenen yol ve yöntemlerden birisi, yarıştıranların sorularının kolay olması. Hediyelerin değerlerinin yüksek olması bir başkası ve en önemlisi de, sunucuların orada çalışanların kendilerini yarıştıran yerine, malları pazarlanacak olanların yerine koymalarıdır. Yani işin nesnesi iken pazarladıkları malların çığırkanlıklarını yama derecelerine göre özeleşmeleridir. Halkımızın aktıslık örnekleri vererek bu tür yarışmalara katılımlarını sağlamak için kanalları ellerinden geleni yapmakta, yine bir başka alan ve dallarda yarışmaların ürünü olarak çıkmış ve toplumda 'itibar' gören 'sanatçı', futbolcu gibi ünlüleri de zaman zaman yarışmacı, zaman zaman da sunucu gibi kullanmakta, yarışmaya katılana bir ünlü ile tanışmış olma 'payesi' verilmiştir(!) Sunucu bay-bayanlar aslına bakılırsa yarışan, yarıştıran ve seyreden üçgeninde en tuzu kuru olandır, orada komprador patronlar ve toprak ağalarının sisteminin temsilciliğini yapmaları hesabıyla; 'İşte meydan

yarışın' diyorlar. Ekranda verilecek hediye, para vb. şeylerin somutlaştığı, dolayısıyla ağızlarının içine bakılan ezen-sömürülenler. Bunları hakim, rahat, üstün, ukala, bonkör kılan ceplerinden beş kuruş çıkmaması ve esasen de yarıştıran olması nedeniyle bilinçleri iyice bir dumura uğratmaları ve yarışma olgusunun meşru hale getirmeleri, hayatın da zaten bir yarışma olduğu felsefesini doğrulamış olmalarıdır.

Yarışmaya katılan halkımız ise her zamanki gibi, 'adeta mağrur koşmakta', dakikası binlerle ifade edilen rakamlar ödeyerek, esasen de yok-yoksulluğunu bir 'umut' la aşmaya çalışan, kendisi gibi yüzbinlerin ödediği telefon paralarından ancak bir kısmına sahip olma umudu taşıyan, sorulan ve sorulacak olan soruların, soruyu soranların, ekranda olmasının, milyonda bir ayağına gelen 'şans'ın kullanılmasının ağırlığı altında ezilen, küçülüp tuzla buz olan yarıştıranlardır, ezilen-sömürülenler durumundadır.

Belirtmekte fayda görüyoruz: Biz yarışmalara karşı değiliz. Madde, doğa ve toplumda açıkça ve içten içe yarışma/çelişme zaten mevcuttur her zaman. Sorun bu yarışmanın/çelişmenin neresinde olacağıdır ve yarışmanın içeriği ile

yöneliminin insan, doğa ve toplum yaşamına ne katacağıdır.

Her ilişkide karşıtar ve karşıtarların birliği mevcuttur. Yarışma programlarında da aynı şey mevcuttur. Oyunun diyalektik mantığı kazanan ve kaybeden taraflar olacağı üzerine kuruludur. Eski ile yeni, olumsuz ile olumlu vb. Ancak sömürü, talan ve zorbalığın hakim olduğu Türkiye ve benzeri ülkelerde yarışmalar, yarışma programları, bilginin, olgunun ileri götürülmesi, insanın düşüncü ve davranışlarının, bilgilenme, eğlenme, mutluluk duyma, yani daha insanlaştırıcı ufuklara ulaşmayı sağlayacağı değil, tam tersine (Dikkat edilirse, yarışmalarda 'hile-hurda' olmasının diye(!) devlet ciddiyetini (!) temsilen Noter de bulundurulur) sömürme ve ezme noter/devlet huzuru, onayı ve desteğiyle sağlanır. Ezme ve sömürmenin sömürülenlerin bilinçlerini 'oyun'a, 'şans'a, 'kader'e bağlama biçimiyle bombardıman edip, tersine çevirerek, bu sömürme ve ezme biçimine ortak edilmiş biçiminde, kandırma, insanı alçaltma biçiminde yapılmaktadır. Yarıştıran sorar, "araba hangi zarfın içinde". Yarışan, tabii bu arada seyirciler de pür dikkat ve yaltaklanmaya hazır, "Bir ipucu verin n'olur." Yarıştıran, sırtık ya da ciddi eda takınmış, "Üç tane zarf var, hadi ama." Yarışan, "ama bir ip ucu verseniz, ne olur?" Ekranlı başında, milyonlarca evde, milyonlarca kelle ekranla, sunucunun/yarıştıranın ağızıyla özdeşleşmiştir. O, hakim, küstah, normal bir toplumda vurulmasına neden espiriler yapmaktaki, o rahatlığı, üstünlüğü ile yarıştırdığını ezdikçe ezmektedir.

Yarışmalarda bilginin değil, bilgisi o an üretmenin de değil, 'tahminin', 'şans'ın öne çıkarılması elbette tesadüf değildir. Yönetenler zengin olmanın, yöneten olmalarının nedenini saklamak için bütün bunların 'şans' eseri, 'tesadüfen' olduğunu söylemiyorlar mı?

Her yarıdan pislik akan bu düzenin, tükenirken tüketmesini, yok olurken bizi de yok etmesinin önüne sadece bu programları protesto ederek, izlemeyerek geçemeyiz. Yarışma adı altında yapılan insana ait bütün güzellikleri soyma, talan etme felsefesiyle saldıran ve bunu çocuklara kadar yayan programların önüne ancak kâr dürtüsü, kazanca hırsı, insanın insanı alçaltması ideolojisi/felsefesine karşı savaşıp onu yok ederek geçebiliriz.

Mersin'de Ferhat Tunç ve Tohuma Türkü dinletisi

Mersin/Özgür Gelecek- Organizesini, Özgür Gelecek, işçi partisi ve Tuncelililer Derneği'nin ortaklaşa yaptığı konser üç bin kişilik bir kitle tarafından ilgiyle izlendi.

Beş gün gibi kısa bir süre içinde tertiplenen konser 25 Ekim günü Mersin Belediyesi büyük Sahne'de gerçekleşti.

Ferhat Tunç ve Tohuma Türkü grubunun yer aldığı konser saat 19.00'da İP Mersin İl Başkanı Yunus Altıkulaç'ın yaptığı açılış konuşmasından sonra sırasıyla; Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik, İP ve Tuncelililer Derneği'nin mesajları okundu. Yerel sanatçı Ayhan Çubuk'un Pir Sultan'dan deyişler sunmasından sonra sahneye gelen Tohuma Türkü grubu seslendirildiği militan Türkülerle kitleyi oldukça coşturdu. Özellikle Ali Haydar'ın vuruluşunu konu alan Türkü salonunda dalga dalga yankılanıyordu. Kitle ayakta büyük bir coşkuyla bazan koro halinde bazan alkışla katılarak eşlik ediyordu. Her bir türkü Halk Savaşını ve Gerillayı anlatıyordu.

Botan'dan Dersim'e, Dersim'den Diyarbakır zindanlarına götürüyordu insanı.

Ferhat Tunç'un sahneye çıkmasıyla kitlede bir alkış, bir coşku furyası başladı. Adeta dinmek bilmiyordu. Mersin böylesi bir konsere sanki yeni tanık oluyordu. Ferhat Tunç'un bir birinden güzel sunduğu militan türküler bir süre daha kitleyi etkileyeceği benziyordu. Konserin ardından polisler kitlenin içinden bazıları tartaklayarak İnan Karakuş ve Nardane Karadağ isimli kişileri gözaltına aldı. Daha sonra kitlenin karşı koymasıyla serbest bırakıldılar.

Tarsus'ta 3. Gençlik Günleri

Adana/Özgür Gelecek-20-24 Ekim tarihleri arasında, Tarsus, Belediyesi, Kültür Bakanlığı, Özgür Sanat Ortamı, Çekşam, Halkevi, Eğitim-Sen, Eğitim-İş ve Tarsus'ta yayın yapan özel radyolar Özgür FM, Süper FM, Taç FM, Tempo FM adı radyoların katkılarıyla "Tarsus 3. Gençlik Günleri" adı altında kültür ve sanat şenliği yapıldı. Şenlik, polislin yoğun baskısına rağmen kitlelerin duyarlılığı ile coşkulu bir şekilde tamamlandı.

Çağdaş Halk Müziği müziği yorumcuları Ferhat Tunç ve Selda Bağcan ve Tohuma Türkü gurubunun konserleri izlenmeye değerdi. Polislin daha önceki konserlerde hiçbir arama ve video çekimi yapmadığı halde bu konserde arama ve video çekimi yapması dikkat çeken noktalarından biriydi. Dikkat çeken bir diğer nokta ise, şenliğin son günü İzzet Altınmeşe, Belkis Akkale, Süreyya Davlucuoğlu konserinde MHP bayrağı açılması, konserde ışık ve ses ayarı görevlisinin polis tarafından dövülerek hastahanelik edilmesiydi.

Konser boyunca, ağır hakaretlerini küfür derecesine ulaştıran siyasi polis, zaman zaman jop kullanarak konser alanına girmeye çalışan insanları dağıtmaya kalkışması, kitlenin yoğun tepkisiyle karşılaştı. Polislin bu tutumlarına boyun eğen organizasyon görevlileri ve belediye başkanı kitle tarafından yuhalandı.

Şenlik boyunca konserlerin yanısıra paneller düzenlendi ve kitap standları açıldı. Paneller insanların yoğun katılımıyla gerçekleşirken, kitap standlarına da aynı ilgi gösterildi. İnsanların yoğun ilgisi bu tür etkinliklere olan özlemi ortaya koyuyordu.

Tarsus şenliğinin 12 Eylül sonrası sindirilmişliğinden ortadan kalkmaya başlaması burjuva politikacıları rahatsız etmesine rağmen onlara yönelmesi; bu tür organizasyonları gerçekleştiren gençliğin dinamizminden yararlanmaya çalışması göze çarparken gençliğin özünü bulmaya çalışıyordu.

Ruhi Su'yu Anma Gecesi yapıldı

İstanbul/Özgür Gelecek-Ada kültür dergisi tarafından düzenlenen Ruhi Su'yu Anma Gecesi, 22 Ekim günü Can Düşün Salonu'nda yapıldı. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı gecede sunuculuğu Zeki Göker ile Ayfer Aslan üstlenmişlerdi.

Ruhi Su'nun "Dostlar merhaba merhaba" türküsüyle başlayan gecede, sunucu Zeki Göker "saygı duruşu da hareketsizlik" açıklamasını yaparak, kitleyi alkışlı saygı duruşuna davet etti. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganı eşliğinde, alkışlarla "Tüm devrim şehitlerinin anısına" saygı duruşu gerçekleştirildi. Ozan Ruhi Su'nun yaşamını slayt gösterimi eşliğinde şiirsel bir anlatımla gecede katılanlara sunan sunucular, "19 Eylül 1984'te bu büyük ozanı kaybettik, ama dostlarımız arasından hiç ayrılmadı" sözleriyle nok-

taladılar. Ardından sahneye gelen İnsanlık dergisi Genel Yayın Yönetmeni Cengiz Gündoğdu; kapitalizm, burjuvazinin yok et-

ken, aslında onları değil, insanlığın geleceğini yok ettiğini, bunun bir örneğinde Sivas'ta yaşandığını belirterek, Ruhi Su'yu yaşatmanın, kapitalizme karşı çok sesli karşı çıkışla olacağını vurguladı. Gündoğdu; "sanatın insandan koparılacak metalaştırıldığı günümüzde, Ruhi Su'nun "Sanat insan içindir" sözünü formüle ettiği sanat felsefesini sahiplenmenin önemli daha da büyüktür" dedi.

Geceye gelen mesajlar okundu, şiirler söylendi. Grup Şafak Hüseyin Başaran ve Sadık Gürbüz'ün türkülerıyla renklenen gecede, Özgür Sanat Atölyesi "Gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" başlığı altında üç ayrı konuyu içeren bir tiyatro oyunu sergiledi. İzleyicilerin yoğun ilgiyle karşıladığı tiyatro oyunundan sonra Kırklar Semah Ekibi sahneye geldi. Güzel bir gösteri sunan ekibin kitle tara-

findan uzun uzun alkışlandı.

Saat 19.00'da başlayan gecenin sonuna yaklaşıırken sahneye gitarıyla Bilgesu Erenus geldi. Gecenin hemen hemen en politik söylemlerini dile getiren sanatçıyı diye bildiğimiz Erenus; Başbakan Tansu Çiller'in yakın geçmişte gazetecilere yaptığı açıklamada "Bir miktar asker daha Somali'ye gönderileceği" şeklinde geçen sözlerini hatırlatarak, "Gençlerimize miktar olarak bakanlara lanet olsun" dedi. Sanatçının bu tepkisine kitle de alkışlayarak katıldı.

Organizasyonun düzenliliğinin dikkati çektiği gece, politik bir gece olmaktan uzaktı. Ruhi Su'nun kişiliği, gördüğü baskılar ve günümüzdeki devrimci sanatçıların siktinlerinin işlenmediği bir gecey Bilgesu Erenus'un kitleyle birlikte söylediği "Avusturya İşçi Mar-

Demirel'e fahri doktorluk

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Erciyes Üniversitesi'nin 1993-94 öğretim yılı açılış konuşmasında, "Türk ulusuna sesleniyorum. Ülkeye iğne batarsa hepimize çuvaldız batar. Herkes millî şuur içinde bölücü fitneye karşı mücadele etmelidir" dedi. Bu arada, Demirel'in zırt-pırt üniversite açılışlarına katılarak fahri doktorluklar alması ve Erciyes Üniversitesi'nin açılışında da bu kuralın bozulması şaşkınlığa sebep olmadı. Konuştuğumuz birçok işçi ve köylü,

"Eee, olacak tabii. Kolay mı başkanlık yaparken iki kez cuntayla indirilip üçüncüsünde cumhurbaşkanı olmak" dediler.

Bu arada, İtalyan yarış otosu üreticisi Ferrari firmasının da Demirel'e "En iyi virajcı" ödülü vereceği açıklandı. Ferrari yetkilileri ödülün gerekçesini "Hükümette olduğu müddetçe cuntacıları yerin dibine batıran sayın Demirel, şimdi askerlerden daha çok askerci görünüyor. Bu virajı nasıl aldığını hâlâ anlayamadık" şeklinde açıkladılar.

DİSK atakta

DİSK yöneticileri onca yıllık durgunluktan sonra atığa geçti.

Kurulduğundan bu yana lafa gelince mangalda kül bırakmayarak "breh! breh!" dedirten ancak bir türlü sözünü tutmayan DİSK'in ani atığı şaşkınlık yarattı.

Konuyla ilgili olarak görüştüğümüz ve isminin gizli kalmasını isteyen bir üst düzey DİSK yetkilisi "Uzunca bir süredir açık mücadeleye hazırlık safhası için örgütleniyorduk. Bu süre zarfında gerçek yüzümüzü maskeleyerek ve ağır gizlilik şartları altında çalıştık. Artık gerekli yerlerde ve yeterli sayıda örgütümüz mevcuttur. Bu yüzden stratejik denge aşamasına geldik ve artık yarı-açık şubeler kurma çalışmalarını başlatıyoruz" dedi.

Yetkili şahıs yapacakları İthalat-İhracaat-Mümessillik-Reklam ve Pantograf hizmetlerinin içeriğini açıklamaktan özellikle kaçındı. Çok üstelememiz üzerine "Buna şöyle cevap vereyim: Biz bu alana yeni giriyoruz. Şimdi ben açıklama yaparsam piyasaya başkaları da el atar, ekmeğimle oynar. Kısaca pazarlama diyebilirsiniz" dedi.

Karse-Der'den kınama

Karga Sevenler Derneği (Karse-Der), yaptığı bir basın açıklamasıyla, Özgür Gündem gazetesi yazarlarından Hasan Munzur'u kınadı.

Dernek, 28 Ekim günü yaptığı basın açıklamasında; bir gün önce Özgür Gündem'in ikinci sayfasında yayınlanan ve Hasan Munzur imzalı "Türk Solu Resmi İdeoloji Kısacasında" başlıklı makaleyi "Karga düşmanı bir makale" olarak niteledi. Açıklamada; makalede yer alan "PKK'ya saldırı tezlerini Doğu Perinçek ve Aydınlik hazırlıyor. Bugün TDKP, TKP-ML gibilerinin bildirimlerinde kullandıkları dil Aydınlik'in dilidir" ile "Türk Solunun

bu kesiminin ideolojik olarak devletinden kopmadığı gerçeğiyle karşılaşıyoruz. Bu kesimden bazılarının PKK 'Yeni Dünya Düzeni'ne uygun davranıyor demekte. Bilindiği gibi 'Yeni Dünya Düzeni' savaşları bitirmek istiyordu. Kapitalizme tapınmayı sağlamaya çalışıyordu. PKK ise 'Yeni Dünya Düzeni' laflarının en çok dillendirildiği yıllarda mücadelesini yükseltti" anlatımlarının, adeta sinir gazı gibi kargaları güldürerek öldürdüğü belirtilerek: "Sayın Munzur'u en kısa sürede bu katliamdan vazgeçmeye çağırıyoruz" dendi.

YORUMSUZ

■ ABD Başkanı Clinton, Somali'de 24 Pakistan askerinin öldürülmesinden sorumlu kişilerin bulunması görevinin Amerikalılara verilmesini eleştirerek BM'yi ABD'ye "polis işlevi" yüklemekle suçladı.

Clinton, Beyaz Saray'da düzenlediği basın toplantısında BM'nin Somali'ye yapılan müdahaleyi insani yardımla sınırlamayı hata ettiğini, ABD'nin hatasının da BM'yi bu konuda yeterince zorlamamak olduğunu söyledi.

■ İstanbul polislerinin modern bir güvenlik sistemi diye işyerlerinde kurulan alarm sistemleriyle başı derte. Yanlış alarmlar yüzünden polislin yılda 80 bin kilometre yol katettiği istatistiklerle saptandı. Geçen yıl boyunca da 2 bin 195 işyerinde çalan 1773 alarmdan sadece 11 tanesi doğru çıktı.

Çiller aradığını bulamıyor

Ermeni-Azeri çatışmalarının bütün sıcaklığıyla sürdüğü günlerde Moskova'yı ziyaret eden Çiller, henüz proje aşamasında olan Bakü-Ceyhan petrol boru hattı için ısrarlı çıkışlar yaptı. Ancak Rusya, petrolü Karadeniz'den geçirmek istediğini açık ve kesin bir dille belirtti. Rusya'dan eli boş dönen Çiller, AT'dan da Türkiye'nin statüsüne ilişkin taleplerde bulundu. Ancak yine olumsuz yanıtlar aldı. Son olarak ABD'ye giden Çiller, Irak'a koyulan ambargonun Saddam'dan çok kendilerine zararı olduğunu ve bu ambargonun kaldırılması gerektiğini Clinton'a rica mihnet ilettili. Sonuç öncekilerden farklı değildi. Bütün bu olumsuzluklardan sonra, Çiller'in çevresindeki bakanlara "Bizim başımız kel mi?" dediği fısıltı halinde dolaşan rivayetler arasında.

ÖRSÇEKİÇ

Devrim DEMİRAL

Tuncay ÇARIKÇIOĞLU

(Çetin) Tuncay Çarıkçıoğlu

Tuncay Çarıkçıoğlu, 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın en yoğun saldırı döneminden önce 1982'de İstanbul'da Mühendislik Akademisi öğrencisiyken TKP/ML'nin yürüttüğü faaliyetlere aktif olarak katıldı.

Sürdürdüğü azimli mücadelesiyle hızla yetkinleşirken 1985'de esir düştü. İşkenceye gösterdiği örnek direnişiyse, işkence makinası polisleri şaşkına çevirdi. Zorlu işkence sınavından zaferle çıkan Tuncay, zindan direnişilerindeki militan mücadelesiyle bu tavrını sürdürdü.

Mahkeme salonlarını, siyasi propaganda alanı gibi kullanan Tuncay Çarıkçıoğlu, 1987'de zindanlardan çıkar çıkmaz, gençlik kesimindeki parti faaliyetlerine katıldı. İsmail Oral ve diğer yoldaşlarıyla ete kemiğe büründürdükleri TMLGB (Türkiye Marksist-Leninist Gençlik Birliği)'nin kurucu önderleri arasında yer aldı.

1987'de üyesi olduğu TKP/ML içindeki ideolojik-siyasi-örgütsel pratik faaliyetleri içinde hızla yetkinleşti. 1989'da gerilla faaliyetine katılmadan önce Kayseri, Sivas ve daha sonraları Çukurova'da faaliyet yürütüyordu.

Kır yaşama yabancı olmasına ve gözlemlerindeki ileri derecedeki bozukluğun dezavantajlarına rağmen, tereddütsüz katıldığı gerilla faaliyetindeki fedakarlığı, çalışkanlığı, örnek kişiliği ve önderlik vasıflarıyla gerillalar ve halk kitlelerinin gözünde taht kurmayı kısa sürede başardı.

Gerilla faaliyetinin Çetin'i Tuncay, 1990 baharında (birlik öncesi) KBK üyeliğine atandı. 1991 Sonbaharındaki "Konferansçı" kesimin 4. Konferansı'nda MK (Merkez Komitesi)'ne seçildi.

Halkın, devrimin ve yeni olduğu Komünist Partisi'nin genel menfaatleri doğrultusunda hareket ederek, kendisi

Kavganın Güncesi

istememesine rağmen, atandığı BABK (Batı Anadolu Bölge Komitesi) sekreterliği görevini, birlik oluncaya dek sürdürdü.

1992'de TKP/ML parti güçlerinin birliği gerçekleşince, GBMK (Geçici Birleşik Merkez Komitesi) üyeliği görevini sürdürdü. Tuncay'ın İstanbul'daki deşifre olmuşluğunu da gözönüne alan GBMK, 1. Olağanüstü toplantısında O'nu, Askeri Komisyon Üyeliği'ne getirip Karadeniz ve İç Anadolu bölgesi gerilla faaliyetine atadı.

Komünist önder Tuncay Çarıkçıoğlu, atandığı görev alanına gittikten iki hafta sonra 1992'de Tokat'ın Almus ilçesi, Arusu köyü'nün Eskici mezrasında 2-3 Kasım 1992'de karşılaştıkları beyaz ordu güçleriyle girişikleri ve saatlerce süren çatışmada şehit düştü. Komünist önderlerden olan Tuncay Çarıkçıoğlu'nun Tokat-Almus'ta şehit düşerken yoldaşlarının bıraktığı kızıl bayrak, yoldaşları tarafından Türkiye bozkırlarında dalgalandırılıyor. O, süren kavgasında yaşıyor, yaşayacak.

"Gündüz işte, gece savaşta" İşte Hasan YAŞAR

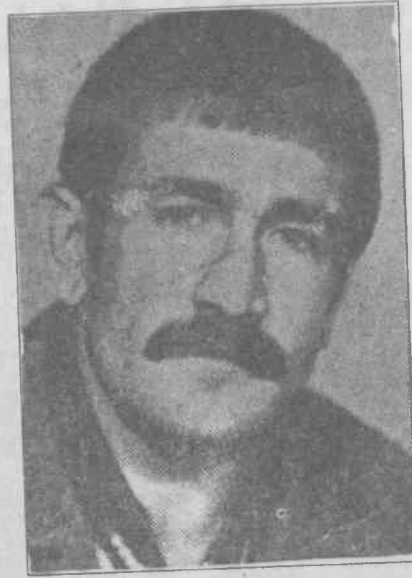
1960'ta Tunceli-Mazgirt'in ibimahmut köyünde doğdu. Yoksul bir ailenin çocuğuydu Hasan YAŞAR. Lise yıllarında "Halkın Yolu" grubu vasıtasıyla politikleşti.

Liseden mezun olduktan sonra ailesinin ekonomik yükünü biraz olsun paylaşabilmek için 1978'de geldiği İzmit(Kocaeli)'de TKP/ML TIKKO militanlarıyla tanıştı. Girdiği siyasi tartışmalar sonrasında İbrahim KAYPAKKAYA'nın ideolojik-siyasi hattını benimseydi ve özeleştirisini vererek TKP/ML TIKKO saflarına geçti.

Hızlı bir ideolojik-siyasi gelişme grafiği çizen Hasan YAŞAR, kısa bir süre sonra İzmit-Gebze arasındaki otoban yapım şantiyesi olan Bahattin Gören firmasında Puantör olarak işe başladı. 700 işçinin çalıştığı bu şantiyede illegal olarak sürdürdüğü sendikal ve siyasal çalışmaları sonucu, genç yaşına rağmen üç bölümlük şantiyenin çalıştığı bölümünde işçi temsilcisi seçildi.

Yoldaşlarıyla birlikte sürdürdüğü 4 aylık bir çalışma sonucunda işçileri finans olarak dört günlük bir direnişe götürdüler. Direnişin hedeflediği haklarını almasında önemli rolleri olan üç işçi önderinden biriydi Hasan.

Hasan Yaşar, işyerinde sürdürdüğü

Hasan YAŞAR

proletarya partisi perspektifli faaliyetlerinin yanı sıra, Kocaeli bölgesindeki yarı-legal ve illegal ajitasyon-propaganda faaliyetleri içinde yer alıyordu. "Gündüz işte, gece savaşta" nitelemesine uygun yaşamıyla İzmit-Hereke arasındaki yerleşim bölgelerindeki hemen her bildiri, afiş, pankart, yazılama vb. eylemde yer alırdı.

Özverili, disiplinli çalışması ve bitmez tükenmez enerji yapısıyla kısa sürede yoldaşları arasında ve faaliyet yürüttüğü yerleşim alanlarında ve işçiler arasında sevilip saygı duyulan Hasan YAŞAR, çalıştığı şantiyede muhabeden 24 Ekim 1978 günü maaşını almaya gittikten bir saat sonra şantiyede, "Hasan'tren kazasında ölmüştür" haberi bomba gibi patladı, tüm işçiler arasında işi komple durdurdu.

İşi durduran işçiler, saatlerce E-5 otoyolunu trafiğe kapattı. Ve ortaklık protesto sloganlarıyla çınladı. Hasan muhasebe odasında başına vurulan darbelerle katledilip naaşı 20 m. mesafedeki demiryoluna atılmıştı. Hasan YAŞAR'ın katledilmesiyle İzmit, siyasal eylemliliklerle çalkalandı.

İki gün sonra cenazesi hastahane-den alınırken E-5 trafiğe kapatılarak yürüyüşe geçildi. Polis saldırılarına taşlarla karşılık verildi. Gözaltına alınan 30'u aşkın TKP/ML taraftarı işçi, işkenceyi protesto ederek ifade vermedi.

Cenazesi, doğum yeri olan köyde toprağa verilirken proletarya partisi Hasan'ın resimlerini bastığı afişleri Türkiye'nin dörtbir yanına dağıtmıştı bile.

Hasan'ın toprağa verilisinin üçüncü günü, onun katledildiği şantiye binası yoldaşları tarafından kurşunlandı. Şantiyenin muhasebecisi kayıplara karışırken, Hasan YAŞAR, devrimci mücadeledeki örnek kişiliğiyle gökkubbe de bir yıldız olarak parlamaya devam ediyor.

"Diplomat" katiller ve yangınlaşan Ermeni Yalım'ı

Ermeni milliyetinden olan Nubar Yalım, 1957'de Mardin'in Silopi ilçesinde, yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak doğdu. Ailesi, geçim sıkıntısı yüzünden 1969'da İstanbul'a göç ettikten sonra Nubar, parasız olan bir Ermeni okuluna gider. Oradan da Surpharç Ermeni Lisesi'ne geçer. Ancak, yıllardan beridir uğradığı haksızlıkların birine de bu okulda maruz kalır. Mardin'den geldiği ve ermeni olmadığı iddiasıyla bu okuldan atılır. Bir süre sonra, bir yandan matbaa işçiliği yapan Nubar Yalım, bir yandan da Dericiyan Lisesi'nde öğrenimini sürdürür.

1974-75'lerde devrimci düşüncelerle tanışan Nubar, 1976'da proletarya partisinin ideolojik siyasi hattını benimseyerek saflarına katıldı. 1978'de Hollanda'ya gittiği güne kadar, öncünün İstanbul'daki faaliyetleri içinde aktif olarak yer aldı.

Nubar, siyasi mülteci olarak yerleştiği Hollanda'da, öncünün yurtdışı faaliyetlerinin Hollanda kesitinde aktif olarak çalıştı. O, Ermenilere uygulanan milli baskının, diğer ezilen bağımlı ulus ve milliyetlerden Türkiye halkının kurtuluş mücadelesinden bağımsız olarak ele alınamayacağını bilince çıkarmış bir devrimciydi. Hiçbir zaman milliyetçiliğe prim vermedi. Bu bilinçle öncünün yurtdışı faaliyeti içinde yer alan Nubar Yalım, dostlarının sevgisini kazanırken, aktif çalışmasıyla da sınıf düşmanlarının gözüne batıyordu.

Nubar Yalım, TC'nin Askeri Faşist Cunta'sının diplomat kılıklı MIT'in katilleri tarafından, Hollanda'nın Utrecht kentindeki evinde 5 Kasım 1982'de saat 18.00 dolayında, bıçaklandıktan sonra kurşunlanarak katledildi. Bıraktığı bayrak, mücadele arkadaşlarının elinde, yurtdışından anadolu dağlarına taşınarak dalgalandırılıyor şimdi.

Nubar YALIM

UMUT YAYIMCILIK İMTİYAZ SAHİBİ

Nergiz GÜLMEZ'in tutsaklığı çaresizliğinizdir

Umut Yayımcılık tarafından yayımlanması için, Muzaffer Oruçoğlu'nun yazmış olduğu "NEWROZ" adlı kitabın orjinal metninin, içinde bulunduğu bilgisayar disketine polis tarafından yolda el konulmasıyla başlayan kitap baskısını engelleme girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Fakat Umut Yayımcılık tarafından ilk baskısı gerçekleştirilen "NEWROZ" adlı kitap, çıkmasından kısa bir süre sonra toplandı. Umut Yayımcılık sahibi Nergiz GÜLMEZ tutuklandı. Türkiye'de ilk defa bir yayımcılık şirketinin sahibi, sahibi olduğu şirketin çıkarmış olduğu kitabıyla ilgili ilk mahkemede tutuklandı. Böylece ilginç olaylar ülkesi Türkiye'deki ilginç olaylara bir yenisini daha eklenmiş oldu.

Gazetemizin sahibi Nergiz GÜLMEZ'in tutuklanması, TC devletinin düşünceye saygısının ne kadar gemi(!?) olduğunu bir kez daha gösterdi. TC'nin düşünceye ve düşünene insana göstermiş olduğu tahammülün ancak bu kadar olduğunu dost-düşmana bir kere daha göstermiş oldu.

Genelde tüm Sosyalist Basına, özeldede gazetemiz ve yayın şirketimiz olan Umut Yayımcılığa yönelik tüm baskıcı politikaları protesto ediyor ve devrimci-demokrat kamuoyunu bu baskılara karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Partizan, Özgür Gelecek,
Yeni Demokrat Gençlik çalışanları

Mao ZEDUNG

YENİ DEMOKRATİK
DEVİRİM

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI!

PARTİZAN

"Dersim halkına ve devrimci demokrat kamuoyuna duyuru, PKK'ya açık çağrı ve uyarı!"

Özel Sayı ÇIKTI!

Rius & Arkadaşları

Yeni Başlayanlar İçin
Mao

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI!

Doğumunun 100.
Yılında

BAŞKAN
MAO'DAN SEÇME
SÖZLER

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKIYOR!

Devrimci Kitle
Eleştirisi Yazı Grubu

Felsefe Bir Sır
Değildir

UMUT YAYIMCILIK

ÇIKTI!

GRUP
MUNZUR

İlk Kaseti

ÇIKIYOR!

Özelleştirme sorunu, kadın ve işsizlik

Emekçi kadın ve işsizlik (iş yapmamış anlamında) birbirlerini yadsıyan iki olgudur. Zira sömürücü sınıfa dahil olamayan tüm kadınlar yaşam boyu çalışır. Ama kimi bu çalışmasının bir kısmının karşılığında ücret alır. (Kamu ve özel sektörde çalışanlar yada emeğini şu bu şekilde satma olanağı bulurlar.) Kimide hiçbir ücret almadan gün boyu çalışır durur. (Ev ve köylü kadınlarda olduğu gibi.)

Ülkemizde ücret karşılığı çalışan kadın geçmişe göre artsada yinede yeterli oranda olmadığı çok açıktır. Bu durum sosyo-ekonomik yapı ile doğrudan ilintilidir. Bunda geleneksel değer yargılarının önemli bir payı vardır. Erkek çalışır para kazanır, kadın evde çocuklarına bakar, kocasına hizmet eder anlayışı hala yaygındır.

Çalışan kadınların, erkek oranına göre az olmasının ikinci nedeni; eğitimi düzeylerinin düşük olması, kalifiye ve yetkin bir emeğe sahip olanların sayısının az olmasıdır. Üçüncü bir nedeni ise; genelde iş alanlarının az olması-zira işsiz konumda milyonlarca erkek de var- özdelede de cinsiyetçi iş bölümü ile kadınların çalışma alanlarının oldukça sınırlandırılmasıdır. Öğretmenlik, avukatlık, hemşire, sekreterlik, tekstil sanayi vb. alanlarla sınırlandırılmıştır. Oysa yaşamın idamesi için yüzlerce iş çeşitlerinin olduğu bilenen bir olgudur.

İşe almada kadınları tercih etmemenin dördüncü nedeni ise hamilelik dönemlerinin çalışma yaşamlarını kesintiye uğratması yada evlenince işten ayrılmak istemeleri. Herşeye kâr mantığıyla bakan sömürücüler bu tür "risklere girmemek için kadınlarında yapabileceği işe erkekleri alıyorlar. İşsizliğin bunca yoğun olduğu ülkemizde tercihlerini erkekten yana koyabiliyorlar. Kadın ve çocuk emeğinin yaygın olarak ancak çok ucuza satın alındığı koşullarda ve belli alanlarda kullanılıyorlar.

Var olan olgular bir yandan kadınların çalışmasını sınırlandırırken bir yandan da ekonomik kriz kadınları iş alanlarına çekiyor. Artık kentlerde tek kişinin ücretiyle geçinmek neredeyse olanaksız hale geldi. Kadının çalışmasını olumsuzlayan anlayışlar da önemli ölçüde kırılmıştır. Artık aile fertleri 7'den 70'e çalışarak yaşamı idame ettiriyorlar. Kamu ve özel sektörde çalışan kadınların yanısıra işportacılık yapanların, ev temizliğine gidenlerin, çocuk bakımı üstlenenlerin ya da evde para karşılığı nakış, dikiş örgü yapanların sayısı artmıştır. Tabii zorunluluktan çalışma hayatına atılan kadınların yanı sıra ekonomik bağımsızlık kazanma ve sosyal bir insan ol-

mak için çalışması gerektiğine inanan kadın sayısında da geçmişe göre bir artış vardır.

Bir yanda şu yada bu nedenle çalışmaya olan talep artarken bir yandan da siyasi ve ekonomik krizden dolayı çalışma alanları daraltılmakta, işyerleri kapanmakta ya da günümüzde olduğu gibi özelleştirmeye gidilerek yavaş yavaş işçi artımı gündeme gelmektedir. Burada da en çok kayba uğrayanlar yine, kadınlar olmaktadır. Zira öncelikle kadınlar işten atılmaktadır.

Patron-Ağaa devleti ve kendi bünyesinde barındırdığı tüm sömürücüler varolan ekonomik krizin yükünü emekçilerin sırtına yükleyerek sömürülerini devam ettirmek için hergün yeni önlemler almakta IMF patentli acı reçeteler öne sürmektedirler. Pahalılık ve işsizliğin birlikte artması yaşamı çekilmez hale getirmektedir. Bu durum toplumsal ilişkileri dejenerer etmekte, insanların ruhsal durumunu olumsuz etkilemektedir ve onları mutsuzluğa itmektedir. Hatta intihar etmelerine neden olmaktadır. Gün geçmiyor ki boyalı basında işsizlik yada yoksulluk yüzünden intihar eden birinin haberine rastlamayalım.

24 Ocak kararlarıyla gündeme getirilen, Ozal tarafından hareketeletilen savununun özelleştirme, ekonomik ve siyasi krizin hat safhaya çıkması ve emperyalistlerin dayatmasıyla Çiller hükümetince uygulamaya konulmuştur.

Ülke kaynaklarının iç ve dış sömürücüler tarafından talan edilmesi, yağmalanması, ulusal ve sınıfsal mücadeleyi bastırma için harcanan milyarlarca dolar TC'yi ekonomik olarak iyice tıkanma noktasına getirmiştir. TC, bu tıkanıklıktan çıkmak için bir yandan zarar ediyorlar gerekçesiyle KİT'leri yok bahasına satış özelleştirirken bir yandan da igneden ipliğe herşeye zam yaparak kaynak yaratmaya çalışmaktadır. Oyleki emekçilerin aldıkları 3 kuruşluk vergi iadesine bile göz dikmiştir. Ellerinden almaya çalışmaktadır. Ama taşıma suyla değirmen dönmeyeceğine göre bu da içine düştükleri krizden kurtulmalarına çare olmayacak, bütçe açıkları hergün biraz daha artarak çoğalacaktır.

Özelleştirilmenin emekçi cephesi için yaratacağı en önemli sorunlar: Birincisi yoğun bir işten atılma konusu olacak ve bundan da en çok kadınlar nasibini alacaktır. Varolan işsizlik dahada katmerleşecektir. Uzun zamandır ekmeği aslanın ağızında kapmaya çalışan emekçiler artık praya ulaşmakta zorlanacaktır. İkincisi; sendikalaşmanın ve örgütlenmenin önündeki engeller daha da yoğunlaşacaktır.

Emekçi kadının işsiz kalma-

sıyla yaşayacağı sıkıntısına birde eşinin işsiz kalmasının yaratacağı sıkıntı eklenecektir. Şimdi artık her zamankinden çok daha akılcı, dirayetli ve özverili davranması gerekmektedir. Sistemin çarkları arasında ezilip yok olmaması için bu bir zorunluluktur.

Bu durumda emekçi kadınlar için yapılması gereken ilk şey; herşeyden önce erkek sınıf kardeşleriyle birlikte özelleştirme uygulamalarına örgütlü olarak karşı durmaktır. Örneğin: 1985'de IMF'nin dayatmasıyla özelleştirme programını kabul eden Arjantin, sendikaların direnişi yüzünden bunu uygulayamamıştır. Aynı şey bizim ülkemiz içinde mümkündür. Yeterki sınıf bilinciyle direniş yoluna gelinebilir.

Bu direnişe omuz vermek salt ücret karşılığı çalışan kadınlarımızın görevi değil; aynı zamanda ev kadınlarının da görevidir. Eşinin ya da sınıf kardeşlerinin işten atılmalarına kaynaklık edecek olan özelleştirmeye onlarda karşı durmalıdırlar. Ki böylesi durumlarda tüm emekçiler direnişe omuz vermek, dayanışmanın en yüksek örneğini sergilemelidir. Ve devletin zulmü ancak bu koşullarda geri teptirilebilir.

Emekçi kadınlar bir yandan TC'nin özelleştirme saldırısına karşı direnirken, bir yandan da işsizliğin, yoksulluğun evde çıkaracağı sorunlara karşı daha akılcı, daha dirayetli ve daha yapıcı olmalıdır. Ki aynı durum erkek emekçiler için de geçerlidir. Hele de kentlerde yoksulluk yaman bir beladır. Ev kirası, yol parası, su, elektrik, yakıt, yiyecek, çocuk parası derken insan kendini korkunç bir kuşatma altında hissediyor. Ödemede zorlanan borçlar yüzünden eziklik duyuyor, onurunun zedelendiği duygusana kapılıyor.

Evdde bir yanda aile fertlerinin ihtiyaçlarının giderilmesi noktasında, adil davranırken, bir yandan da herkesin gücü ve kapasitesi doğrultusunda sorumluluk yüklenmesi kavrıtılmalıdır.

TC, halkı maddi ve manevi yönden bir yıkıntı haline getirmeye çalışıyor. Emekçiler de bu durumu geri tepen sifahi durumuna getirmek için maddi ve manevi olarak dayanışma içine girmelidir. Herkes olanakları ölçüsünde, ya da meslekleri kanalıyla çevresine yardımcı olmalı ve her soruna para hesabıyla bakma bencilliği içine asla düşmemelidir.

Emekçiler bir yandan işsizliğin çoğalmasına neden olan özelleştirmeye karşı çıkarken bir yandan da var olan sistemin kuruluş olmadığının bilincinde olmalı, onu değiştirmeyi ve emekçiden yana bir düzenin kurulması kavgasına katılmalıdırlar.

Kitap

Şehitler mezarlığında komünist olmayan tek yabancı

Agnes Smedley

Toprağın Kızı İnter yayınlarının bize sunduğu bir kitap. Toprağın Kızı Agnes Smedley'e ait, biraz karışık, otobiyografik bir roman. Agnes Smedley, kitaptaki Maria Rogers karakterine kendi yaşadıklarını tümüyle olmasa da- katmış, kendi duygusal çatışmalarının ve siyasal düşüncelerinin kurgusal bir temsilini yaratmış.

Agnes Smedley'in "yaşamıma yön vermek için umarsız bir girişim" olarak tanımladığı Toprağın Kızı, geçmişinde çocukluğunu ve genç kızlığını şekillendiren savaşın hala varlığını ve geleceğin yönünü belirleyeceğinin kavranmasını temsil ediyor.

Yazarın roman biçimini seçerek yazdığı otobiyografi, süreklilik ve tutarlılık vermek için yaratıcı bir düş gücüyle yazılmış. Ve bu, hepimizin aslında birer kurgu karakterinin olduğunun bilincine varmaya da götürüyor.

Evet otobiyografik bir roman Toprağın Kızı. Kitapta Agnes Smedley yaşamını biçimlendiren üç ögenin gelişim sürecini bize aktarıyor. Yaşamının ilk yıllarındaki toplumsal ilişkilerin, yoksul ve cahil olan ailesinin yaşamının onda uyandırdığı duygu ve düşüncelerin, yaşam politikasındaki- sosyalizm, feminizm ve enternasyonalizmin kendisinde şekillenmesinin ön koşullarını ortaya koyuyor.

Yoksul ve cahil bir ailenin çocuğu olan Maria Rogers, babasının maden bularak zengin olma düşüyle ailesini maden kamplarında do-laştırmasını, annesinin ona zorlu bağımlılığı ve bu sürüklenmeyi kabul edişindeki zavallılığını, teyzesinin ailesini ekonomik olarak ayakta tutmak için fahişelik yapmasını sorgulayarak izliyor. Zaten kitapta baştan sona kadar yaşamı sorgulayan, bağımsızlığına düşkün biri olarak karşımızda Maria Rogers.

Yaptığı her iki evliliği, kulluk, bağımlılık ve aşağılayıcılık olarak gördüğü için ve duygusal sorunlardan kaçma kararlılığı yüzünden bitiriyor.

New York'ta çalışırken Hindistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi veren bir örgüt elemanı olan yaşlı bir Hintliyle sürgünde tanışarak, Hindistan tarihini öğreniyor. Orada Hintli milliyetçilere yardım ettiği için gözaltına alınıyor ve muhbirlikle suçlanıyor. Altı aylık cezaevi sürecinden sonra feminist kadın hareketinin önde gelenlerinden birinin kefaletiyle serbest bırakılıyor. O çıkınca yeniden Hintli milliyetçilerle bağ kurarak faaliyetlerine illegal olarak devam ediyor. "Amerikalılar adına utanıyorum" diye ifade ettiği düşüncenin onların yaşadıklarına isyan etmeyişlerine duyulan şaşkınlığı ve kabullenmeyişi olarak karşımızda.

Kitap Agnes Smedley'in otuz yaşına kadar olan sürecini anlatıyor. Kitapta hakim olan anlayış feminizm, sosyalizm ve enternasyonalizm harmanı karışık düşünceler birliği. Oldukça akıcı ve edebi bir dille yazılmış olan roman, gazeteci yazar Agnes Smedley'in yazma konusundaki başarısını da gözler önüne seriyor.

Yazarın doğum tarihi 1892 ve bu kitabı 1927'de Hindistan'a gitme umuduyla geçtiği Avrupa'da yazıyor. Ama yazar daha sonra gazeteci olarak Çin'e gidiyor. O yıllarda Çin'de verilen devrim mücadelesinin tanığı oluyor ve Hindistan'a gitmekten vazgeçerek burada tam on üç yıl yaşıyor. Çin ve Çin Devrimi ile o kadar yakından ilgilieniyor ki, yaşamının sonuna dek bu ilgi canlı kalıyor.

Agnes Smedley Çin'de gördüklerinin kendisinde nasıl bir değişim yaptığını bir kitabında şöyle anlatmış: "Ayağımı Çin toprağına değdirdiğim andan itibaren, yavaş yavaş önumde iki seçenek olduğunu kavramaya başladım. Çevreme soğukluk ve kayıtsızlık, hatta düşmanlık koruyucu duvarları inşa ederek, kendimi ahlaksız insanlık selinden koruyabilirdim. Beni rahatsız edenlere küfür edip vurabilirdim; ya da yaşam ırmağının ortasında durup bana tüm gücüyle vurmasına izin verebilirdim-hırsızlığı, hastalığı, hatta ölümü tehlikeye atarak. Uzun süredir ikinci yolu seçtim; sonra deneyim bana, kendimi bir ölçüde koruyarak bu yolu değiştirmeyi öğretti. Çin'deki son yıllarımda, yarıdan değişip ırmağı tüm gücümle kavradım. Bazıları idealist, diğerleri aptal diyor; kimilerine göre ise hem idealist hem aptalım."

Çin'de yürütülen devrimci mücadele üzerine birçok kitap yazan Agnes Smedley, orada Mao Zedung ile birlikte birçok değerli komünistle tanışıyor. Çu Teh'in otobiyografisini de yazan Smedley, Mao Zedung ile birlikte doktorların Çin Devrimine yardımcı olması yönünde yaptığı başvurular Çin'e oldukça yararlı oluyor. Oradayken 8. orduyla birlikte uzun yürüyüşe katılan Smedley, hastalandığında tedavi olmak için Amerika'ya dönüyor. Bu arada Çin'de gerçekleşen Demokratik Halk Devrimi'ni görmek için Çin'e gitmek istediği halde, gidemiyor.

1950 yılında Çin'e gitmek için vize beklerken, Oxiord'da ölen bu karışık insanın külleri Pekin'deki Ulusal Devrimci Şehitleri Anma Mezarlığı'na getirilerek gömülüyor. Ve başına "Agnes Smedley'e Çin Devriminin Dostuna" yazılı bir mezar taşı konuluyor. Onbeş yıl sonra bile, o mezarıda gömülü tek komünist olmayan yabancı ünvanını koruyor.

İnsan yüreğine sahip olan, yaşamı sorgulayan her emekçi, bir insan değişip dönüşerek bir Agnes Smedley olabilir. Bu kitap bize bu düşünceyi yaşama geçirmedeki cesareti ve ısrarı öğretiyor.

ÖNEMLİ DUYURU

Gazetemiz baskıya girerken 30 Ekim 1993 tarihli Hürriyet gazetesinde "PKK vahşeti, TIKKO'yu bile cileden çıkardı" başlığıyla yayınlanan kontra haberini okuduğumuzda hiç şaşırmadık...

MIT'in Özgür Gelecek adını kullanarak İzmir'de dağıttığını öğrendiğimiz yazının bir örneği de faxla, aynı sıralarda elimize geçti.

Bu yazının kesinlikle bizimle hiç bir ilgisi yoktur. Bu MIT'in öteden beri bilinen bir provokasyonudur. Tüm okurlarımızı, devrimci-demokrat kamuyunu, bu provokasyonlara karşı uyanık olmaya ve buna zemin hazırlayan gelişmeler üzerine hassasiyetle düşünmeye çağırıyoruz.

özgür
gelecek

İslamiyetle, erkeğin 3 kez "boş ol" sözüyle dul kalan kadının yaşamını çarpıttığı gibi kadını

Amerikan yönetiminin Somali'deki askerlerini geriye çekeceğini açıklaması, bir yandan kapitalist dünyada şok şaşkınlık yaratmıştır. Öte yandan ise bu ülkenin gelecekteki siyasetlerine ilişkin yeni sorunların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Kapitalist dünya ile onun uydusu durumundaki ülkeler, şimdiye kadar "sosyalizmin çöküşü, kapitalizmin mutlak zaferi" sloganıyla "En büyük Amerika, başka büyük yok; dünyanın yeni jandarması ve tek efendisi, hiç yenilmez gücü Amerika'dır" efsanesini yaratmışlardı. Şimdi bu gücün, Somali'den, özellikle de "altı üstü bir kabile reisi olan çete başı General Farah Aidid" güçleri önünde geri çekilmesi, yaratılan efsanenin sihrini ve büyüünü bozmuştur. Çünkü Amerika'nın, Somali'ye "insanları kurtarmak" gibi soylu bir amaçla oraya gitmediği ortaya çıkmıştır. Bu birinci noktadır. İkinci nokta ise, Amerika "her zaman kazanamaz" gibi yadsınamayan bir olgudan doğmuştur. Üçüncü noktada Amerika'nın "her derde deva" bir güce sahip olmadığı gerçekliği yatıyor. Nitekim Somali'deki anlaşmazlığı çözmemiştir. Dördüncü ve son noktaya bakalım: Başlangıçta, Somali'de "açlıktan ölenlere yiyecek vermek" söyleminden hareket eden ABD- ardından "Somali'deki çatışmaları silahsızlandırma" gerekçesine başvurmuş; artık bir yan kuruluşu haline gelmiş BM örgütünde planına alet etmiştir. İş burada da kalmamış, Somali'nin nasıl sömürgeleştirileceği konusunda emperyalistler arasında anlaşmazlıklar çıkmış; ilk efendi İtalya ile BM kapışmış, ardından ABD ile BM örgütü arasında tutum farklılıkları ve çelişkiler (emperyalistlerarası çelişkiler) baş göstermiştir.

Bu düzlemde, Somali tecrübesi; ABD'nin mutlak bir güce sahip olmadığını, tersine ekonomik yönden dış işgalleri finanse edecek durumda bulunmadığını da göstermiştir.

Somali tecrübesi, aynı zamanda, ABD'nin "hem yayılmacı hem de kendi içine kapanmaya hazır tecritçi" bir siyaset izlediğini gösterir. Nitekim zor karşısında Somali'den çekilmeye hazırlanan ABD, dünyanın öte ucundaki bir ülke olan Haiti'yi denizden abluka altına almaya başlamıştır.

ABD'nin Libya'ya ilişkin siyaseti de "umursamaz" ve "yavaşta alma" olarak nitelenebilir. Çünkü Libya'ya uygulanan ambargonun ağırlaştırılması ve bu

Faik Bulut

Amerika gerçeği

ülkenin cezalandırılmasını en çok isteyen İngiltere'dir. Fransa'nın ise cezalandırma konusunda acelesi yoktur. Amerikan yönetimi de, "dosya açık kalsın, ama iş uzarsa da uzansın" havasındadır. Bu da üç emperyalist ülkenin anlaşamadıklarını kanıtlıyor.

Irak'a yönelik siyasetlerinde, Amerika eski tutumunu sürdürmektedir. Ancak Saddam yönetimine karşı "ambargo ve cezalandırma" silahını kullanmakla yetiniyor. Bu azami nokta ise, sadece Saddam'ın Clinton yönetimini "kışkırttığı" anlarda devreye sokulmaktadır. Ashnda Amerika, Irak'ın evcilleştirilerek (gerçekte Saddam'ın) kendi arka bahçesine ya da diplomatik deyimle "uluslararası aile"ye dönmesinden yanadır. Yani kişinin ve düzenin korunmasıdır.

Burada ABD'nin Körfez'e ilişkin siyasetinin bir başka boyutu ortaya çıkıyor: "İran ile Irak'a yönelik çifte kuşatma planı." Hatta Clinton danışmanları, Irak'tan daha çok İran'a önem veriyorlar. İran'ın kuşatılıp terbiye edilmesi ve evcilleştirilip kendi denetimlerine sokulması hayati bir önem kazanıyor.

Neden?

Çünkü İran meselesi, bölgede İsrail-FKÖ anlaşması çerçevesinde ele alınıyor. Arap-İsrail barışı, gelecekte önemli bir yatırım zemini doğuracak. Deyim yerindeyse, yabancı emperyalist güçlerin Ortadoğu'daki politikalarının uygulama alanı olacak. Dolayısıyla bölgenin yeniden sömürgeleştirilmesi ve onların deyimiyle "yepyeni bir Singapur mucizesi"nin yaratılması, bu barış planını pürüzsüz yürütmesine bağlıdır. Bu yüzden, barış denen "gül bahçesinde İslami dikenler" istemiyor Sam Amca. Gerçekte İran iletişim araçlarının "demagojik reddiyeleri" Washington hükümetini pek ilgilendirmiyor. Önemli olan İran'ın, gerek bizzat gerekse bölgedeki yandaşı Hizbullahi ve İslami örgütler aracılığıyla, uygulanmakta olan barış planına askeri yönden karşı çıkıp çıkmayacağıdır. Bir anlamda, İranlı mollalar, Sam Amca'nın tekerleğine çomak sokacaklar mıdır yoksa sokmayacaklar mıdır? mesele budur.

İran'dan fiili bir engelleme durumu gelirse, Amerikan yönetimi bu ülkeye karşı her türlü yatırımı uygulamayı düşünüyor. Bunun içinde İran'a askeri müdahale olasılığı da yatıyor.

Görüldüğü gibi, efsaneleştirilmiş bir "süper Sam Amca"nın da kendince zaafı ve zayıf tarafları var. Yine bu ülkenin de, sabit ve değişmez değil tersine her duruma göre değişebilen siyasetleri bulunabiliyor.

Burada ve tam da bu dönemde yakalanması gereken nokta şudur: Sam Amca da sorunları karşısında çaresiz kalabiliyor. Sam Amca da, üç-beş eşya denilen Somalili gerillalar karşısında kabuğuna çekilebiliyor.

Böylece, "emperyalistler kağıttan kaplandı" sözünü söyleyen Mao, tarih karşısında bir kez daha haklı çıkıyor. Yeter ki sabırlı olup tarihin akışını iyi izleyebilelim.

Ama bu özdeyişten hemen şu sonuç çıkarılmasın: Amerika, bugünden böyle hep gerileyecek ve kabuğuna çekilecektir. Tersine, zaman zaman saldırıp kendine yepyeni mevziler de tahkim edecekler. Son Haiti kuşatması ile Ortadoğu'daki "yeni ekonomik mevzilenişi" bunun somut örnekleri.

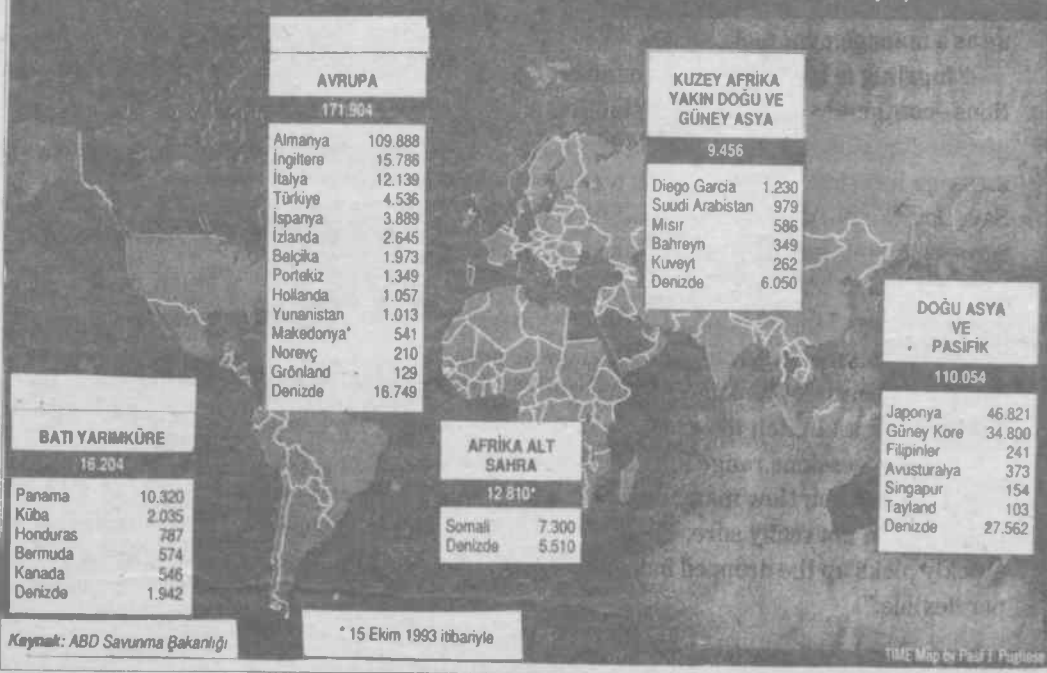
ABD'nin sancılı işgal politikası

Haber Merkezi- "Şimdi artık Moskova problemimiz kalmadığına göre, insan haklarının temel problem olduğunu açık ve net olarak söyleyebiliriz. Daha önce Sovyetler'den korktuğumuz için yardıma gitmediğimiz her yerde, her çeşit insani yöntemi uygulayabiliriz". ABD Başkanı Clinton, bu sözleri Ocak 1992'de büyük bir coşkuyla söylüyordu. Ne de olsa, Rus sosyal emperyalizmi gerilemeye hatırla çöküşe doğru gidiyordu. Altmanya'nın "Avrupa Ordusu" talepleri hariç ciddi bir askeri rekabet yoktu.

Emperyalistler için, "insan hakları", "insani yöntem" teriminin ne anlama geldiğini yavaş yavaş bir kez daha gösterdi. Clinton'un sözlerinin büyümesine kapılan Bosnalılar Amerikan kanının ve Amerikan parasının kendilerine yardım için kullanılacağını sandılar. "İnsanların kitle katliamına uğramasına seyirci kalamayız" diyenlerin, bırakın seyirci kalmayı, katliamlar yaptıkları, gelen "yardım"ları karborsa-ya çıkardıkları vs. vs. tüm Balkan halkları tarafından açıkça görüldü.

Somali'ye de "halkı açlıktan kurtarma" amacıyla çıktılar. Somali halkının "yardım" istemediği çok açıktı. Oyle ki, daha ilk günlerde BM birliklerinden bir askerle yatan Somali'li bir kadın, halk tarafından parçalanarak öldürüldü. Daha nice eylem yapıldı işgale karşı ama gerici medya bunları yansıtmadı. Amerikalılar ise, Clinton'un "insancıl" şovundan etkilendiğini düşünüyorlardı. Hatta bir kısım Amerikalı, refah için yayılmacılığın şart olduğunu bile dile getiriyordu. Zaten Clinton dolu mideleri ve şişkin cüzdanlarının en iyi korunma yöntemi olduğunu defalarca

Emperyalist ABD'nin dünya çapında askeri yığınağı (30 Temmuz itibarıyla)

tekrarlamamış mıydı? Ancak özellikle ABD birliklerinin üstüste yediği darbeler ve buna misilleme olarak halkın yüzülü sayılarla ifade edilebilen toplu imhalarla uğratılması, % 64 Somali'ye "yardım"a "evet" diyen Amerikalı oranının % 62'lik Somali'yi işgale "hayır"a çevirdi.

ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher, Ulusal Güvenlik Danışmanı Anthony Lake ve BM temsilcisi Madeleine Albright, birbirlerine düştüler. ABD, BM'yi haddini aşmakla suçlayarak, olayı BM'nin taşkınlığı olarak lanse etmeye çalıştı. Clinton ve yardımcısı ise "Her zaman önderlik edeceğiz" şeklinde yeni yeni yeminler ettiler. "Yeni bir kamu-

oyunun tepkilerine rağmen "insani yardım"a.

Şimdi, ABD kamuoyunu söyle ikna etmeye çalışıyorlar: "Genişleme stratejilerine çok sayıda uyarı ve eleştiri eşlik ediyor. Çünkü yeni dünya düzeninde sınırdışı operasyonların yapılmaya değer birer müdahale olduğu konusunda şüpheli bir kamuoyunu etkilemek için oldukça az sayıda yöntem var. Bu yüzden özellikle önemli zararların görülebileceği bölgelere yelken açılması sözkonusu olduğunda Amerika temel çıkarları arasında bir seçim yapacaktır. Düşük riskli, az masraflı barış operasyonları iyidir. Zor ve fazla para gerektiren barış operasyonları artık yok."

Şimdi, ABD'nin gerici kaleşörleri dahi Clinton'u eleştiriyorlar. Ama nasıl? Örneğin Time'in baş siyaset muhabiri Michael Cramer şu "eleştiri"yi getiriyor: "Somali ya da Bosna gibi yerlerdeki sınır ötesi askeri operasyonlar öz-savunmadan çok sempati kavramıyla haklı çıkarılabilir. Bugün askeri müdahaleler ihtiyaçtan çok bir tercih sorunu". Bunun bir tercih sorunu olup olmadığını anlamak için, ABD'nin dünya çapındaki askeri yığınağına bakmak yeterlidir (ki bunlar "resmi", yani miktarı daha küçük rakamlarla yansıtır). Bu kadar askerin "sempati" için konularını masası biraz pahalı değ...

"Ölüm Gemisi" United States Rusya yolunda

İstanbul/Özgür Gelecek- Kamuoyunda "Ölüm Gemisi" olarak bilinen ABD bandralı United States isimli gemi, 22 Ekim günü asbestten arındırılarak sökülmesi için Rusya'ya götürülmek üzere Tuzla'dan ayrıldı. Rusya'ya ait bir römorkör tarafından çekilen geminin, yaklaşık 40 günde Rusya'ya ulaşacağını belirten İstanbul Liman başkanlığından bir yetkili, Boğaz geçişi sırasında iki klavuzun gemiye eşlik ettiğini söyledi.

1992 yılının Ağustos ayında, işadamı Kahraman Sadıkoğlu tarafından ABD'den satın alınan gemi Tuzla Tersaneleri'ne getirilmişti. Kahraman Sadıkoğlu'nun gemiyi otel yapabilmek için Hazine Dış Ticaret Müsteşarlığı'ndan 3 trilyonluk kredi istemine devletin olumlu bakması, halkın ve çevrecilerin yoğun tepkisini çekmişti. Geçtiğimiz Ağustos ayında çeşitli sendikalar, İHD ve S.O.S Çevre Gönüllüleri Platformu ortak yaptıkları basın açıklamaları ve eylemliliklerle bunu protesto etmişlerdi. Dünyanın gelişmiş ülkelerinde kullanımı yasaklanan, akciğer hastalıkları ve kanser yapan asbest maddesiyle kaplı bulunan gemiye devletin kredi vermesi; insan yaşamına verdiği önem boyutunu açıkça gösteriyordu. Hem bir işadının menfaatinin yanında halkın sağlığını ne önemi olabilirdi?

Daha önce; uluslararası çevreci kuruluşları asbest taşıyan geminin sökülmesini protesto amacıyla United States'e pankart asmışlardı. Kamuoyundan büyük tepki alan geminin sökülmesine başlanmış, ama sonra durdurulmuştu. Asbest sökülmesi Türkiye'de gerçekleştirilmeyen gemi, bir yılı aşkın süredir Tuzla açıklarında bekliyordu.

YALANLARINIZ SÖKMEDİ!

Peru Komünist Partisi kazanacaktır!

1. Bölüm

25 Ekim 1993 tarihli haftalık TIME dergisinin aşağıdaki satırları yazması gayet doğaldı. Ne de olsa dergi, ABD emperyalizminin en büyük sözcülerinden biriydi.

"LIMA: Uzlaşma mesajları gerçek mi? Aydınlik Yol'un kurucusu Abimael Guzman Reynoso nun liderliğini yaptığı 13 yıllık kanlı isyan, Peru'ya 27 bin cana ve 22 milyar dolara mal oldu. Fakat hareket, Eylül 1992'de Guzman'ın yakalanmasıyla parçalanmaya başladı ve şimdi yeni rüzgarlar esiyor. Zindandaki lider, Başkan Alberto Fujimori'ye Eylül ve Ekim aylarında iki mektup göndererek, barış arayışı için yetkililerle beraber (Peru hükümet yetkilileri kastediliyor b.n.) tarihi bir karar aldığına iddia etti. Aydınlik Yol liderleri hala geniş basın açıklamalarıyla, Guzman'ın mektuplarının baskı altında yazıldığını söylüyorlar."

Haberdeki tutarsızlıklar dökülmektedir. Senaryo; "Uzlaşma mesajları gerçek mi?" denildikten sonra, bir "terör uzmanı" edasıyla ve şüpheye yer kalmaması için çabalayan bir dille anlatılmaktadır. Mademki bu senaryo doğrudur ve Guzman teslim olmuştur, o halde daha yazının girişinde neden bunun gerçekliğinden şüphe ediyorlar? Bu, bizim değil ama emperyalistler ve işbirlikçilerin sorunudur.

Fujimori daha önce de bazı "gerçekler" i açıklamıştı. Örneğin hemen bu "teslimiyet" ten bir ay önce, "Abimael Guzman papazlarla görüşerek nedamet getirmiş ve Hristiyan olmuş" tu!

Emperyalizmin Türkiye'deki antenleri de hemen mesajı aldılar. 11 Ekim 1993 tarihli Hürriyet, haberi "Peru'nun Apo'su barış çağrısı yaptı" başlığıyla verdi.

Ne yazık ki ilerici geçinen bazı gazeteler de, Fujimori ve ABD'nin sahtekarlıklarına inanmayı tercih ettiler. Özellikle 12 Ekim 1993 tarihli Özgür Gündem gazetesinde yer alan ve Ertuğrul Kürkçü'ye ait "İnsan hakkı mı, devrim hakkı mı?.." başlıklı makale; insanlık tarihine, Fujimori tarafından yayınlanan hükümet bildirimleri kadar onurlu bir belge olarak geçmeyi başarmıştır. Bu konuya ve köklerine daha sonra gireceğiz.

Abimael Guzman veya bizim deyimizle Başkan Gonzalo geçeceği nedir? Bunu açmadan önce, Peru'da son yaşananları ve halk savaşının seyrini incelemek bir zorunluluktur.

TOPLU KATLIAM SINYALLERİ

Bugün acil olarak ele alınması gereken bir sorun var: Guzman teslim oldu mu olmadı mı sorunundan önce ele alınması gereken bir sorun... Faşist Peru rejimi, Başkan

Peru hakim sınıfları tarafından "Cholo" diye aşağılanan; işgalciler, emperyalistler ve işbirlikçileri tarafından defalarca soykırımlara uğratılan, ezilmiş Kızılderililer şimdi Peru Komünist Partisi önderliğindeki Halk Gerilla Ordusu'nun çoğunluğunu oluşturuyor.

Gonzalo'yla ilgili yalanlarla iki şeyi amaçlıyor.

Birincisi; Peru halk savaşıyla özdeşleşmiş bir önderi karalayarak deyrime set çekmektir.

İkincisi; Başkan Gonzalo'nun teslim olduğu yalanını gündemde tutmaktır. PKP'nin örgütlü çekirdeğine çok önemli darbeler indirdiği halde halk savaşının ve önderliğin rotasının şaşmadığını, halk savaşının yükseldiğini faşist rejim görmektir. Bu yüzden, PKP'nin tutunduğu alanlarda toplu katliamlara girerek, gerillanın içerisinde kaybolduğu denizi kurutmak istemektedir. Fakat bunu yaparken dikkatleri Başkan Gonzalo üzerinden toplamaktadır.

Faşist Peru rejiminin ikinci amacı daha tehlikelidir ve maalesef dünya devrimci kamuoyunun dikkatini birincisi kadar çekmemiştir. Bu önemli konuyu iyi tahlil edebilmek için birkaç ay önceye gitmek gerekiyor.

21 Ağustos'ta önemli bir olgu göze çarptı: Burjuva medyasının, Peru devrimine dünya çapında yeni bir saldırı kampanyası! Burjuvalar, Reuter Ajansı aracılığıyla, Maoist gerillaların Peru ormanlarında katliam yaptıklarını duyuruyordu. Bu tür haberlerin ardı arkası kesilmiyor. Peru Komünist Partisi'ne bağlı Halk Kurtuluş Ordusu savaşçılarının 15 köyü basarak 62 Kızılderilili vahşice öldürdüğü ve 34'ünü yaraladığı şeklindeki iddialar yayılıyordu.

Reuter Ajansının Marry Power

tarafından hazırlanan haberine göre: "Yıkıcılar (PKP kastediliyor), anti-gerilla milis üyeleri kılına giriyorlar. Halkı kapalı odalara topluyor ve Halk Kurtuluş Ordusu'na milislik yapmalarını konusunda şiddetli baskılar ve katliamlar yapıyorlar" di. Yani PKP milisleri, kendi düşmanlarının kılına girerek, kendisine yardımcı olan milisleri katletmekteydi(!). Bu tür haberler Peru'daki devrimcilere karşı kin beslenmesi amacıyla, özellikle Amazon'da soykırıma karşı mücadele eden ve tüm dünya halkları tarafından desteklenen PKP'yi engellemek için hükümet tarafından hazırlanmış senaryolardan sadece biriydi.

Haberin hemen ardından Acil Enternasyonal Komite şu noktaya dikkat çekti: "Ashaninka olayları*, Brezilya'daki altın madencilerinin 200'den fazla Yanomami Kızılderilisini öldürmesinden bir gün sonra ortaya çıktı. Bu gerçek dışı haber dünya burjuva medyasının resmi düşünceleriyle uyum içinde olup, hep beraber Yanomami hikayesini ortaya atmışlardır. Kendi senaryoları olan Yanomami hikayesi**, çoğunluğu yerlilerin oluşturduğu Peru Komünist Partisi'nin hedef alınması için uydurulmuştur" (36. Acil Bülten).

Dünya medyası bu kampanyayı bir hafta sürdürdü. Bu kampanya çerçevesinde saldırılardan kurtulabilen Kızılderililerin, Ulusal Peru Polisi'ne bağlı Sinchi'ler (korucular) ve ABD'li Yeşil Bereliler tarafından "korunduğu" duyuruldu. Ulusal Birleşik Basın da boş durmayarak, "devletin istahından kaçan ve 62 yerliyi öldüren Aydınlik Yol gerillalarının izini bulabilmek için, Peru hükümetinin merkezi ormanlık alanlara helikopterler ve sürat motorları gönderdiğini" duyuruyordu. 24 Ağustos'ta Papa "Bu katliamlar Maoist gerillalar tarafından gerçekleştirilen terörizmin yeni eylemleridir" derken 25 Ağustos'ta da Reuter Ajansı "Peru askeri birlikleri 78 yerli gerillalardan kurtardı" şeklindeki haber başlığının altında, gerillaların ormanlara kadar izlendiğini, onların yerinin belirlenmesinden sonra, gerillaların "baskısı altında olan 23 kadın, 19 erkek ve 29 çocuğu" faşist ordunun "kurtardığını" iddia ediyordu. (Rakamları bile iyi uyduramamışlar.)

PKP'nin kendi eylemlerini her zaman üstlendiği ve eylemlerinin her zaman politik amaçlı olduğu, bu tür eylemlerin PKP'nin eylemlerine benzemediği açıktır. Ayrıca bu tür eylemlerin hiçbir politik

amaca hizmet etmediği de ortadadır. Fakat bütün bu gerçeklere rağmen gerici medyaya inanmak isteyenler, Senderolojist denilen ABD "terör uzmanları"nın PKP hakkındaki raporlarına bakabilirler. Çünkü onlar bu gerçekleri itiraf etmek zorunda kalmışlardır.

Katliamı kimin yaptığına gelince...

Bu olayların yaşandığı Mazamari bölgesinin hemen yakınında askeri bir üs var. Bu üste ABD'li yeşil bereliler tarafından eğitilmiş 400 askeri polis (bunlara Sinchi adı veriliyor) mevcut. Buna ilaveten, olayların geçtiği Santa Isabel, Santa Rosa, Sol de Oro, Monterrico, Tawantinsiye ve Chirari köylerinin çevresi; 500 askerin barındığı Satipo, Sanmatinde, Pangoa ve Puerto Occopa üsleri tarafından çevrilidir. Diğer bir deyişle bu katliam beyaz ordu tarafından gerçekleştirilmiştir. Böyle bir katliam 15 köyde yaşanırken askerin bundan haberdar olmaması mümkün değildir. PKP'yi suçlayan Peru basını bile (Caretas gazetesi, 26 Eylül 1993), katliam karşısında devlet güçlerinin neden hemen harekete geçemediğini anlayamadıklarını yazarak büyük açık vermiştir.

"ZEHİR YÜZBAŞI" NIN TEHDİTLERİ

Caretas gazetesinin toplu katliam denemelerinden hemen önceki sayısında, bazı konularla ilgili ayrıntılar yer almıştı. Gazetenin haberi şöyle:

"100 asker ve mütefikleri (Yanki'ler kastediliyor b.n.) 15 Ağustos Pazar günü sabah saat 05.00'da insanları çok vahşi bir şekilde uyararak bir alana topladılar. Buna direnen insanlar evlerinden zorla alındı ve yerlerde sürüklendi. Bu durum karşısında dehşete düşen bazı insanlar Ulusal Polis komandolarından yardım istemeye koştular. Ulusal Polis komandoları da, askeri birliklere karşı yapabilecek birşeyleri olmadığını söylediler. Resmi bir kurumda, kendini 'Zehir Yüzbaşı' olarak tanıtan askeri bir yetkili, halka, PKP'yi yok etmek amacıyla organizasyonlar yapmaları için çağrıda bulunuyor. Bu yetkiliye göre, teröristler halkın içine yayılmış ve bu yüzden halkın kendi kendini savunması için komiteler oluşturulması zorunluluk haline gelmiştir."

Bu organizasyonların oluşturulması için halka 15 günlük bir süre veriliyor. "Zehir Yüzbaşı" en son şunu söylüyor: "Kırsaklarınızı oranda biriktirmeyi istiyorum."

Cünkü benim damızlık atlarını serbest dolaşılıyorlar". Bu aşağılık tehdit, Peru halkının yiğit kadınlarına yöneltilmiş "anamlı" bir küfür. Bunun ardından sokağa çıkma yasağı ilan edilirken gece saat 10'dan sonra herkesin evinde olma zorunluluğu da getiriliyor.

Bu olaydan üç gün sonra Reuter Ajansı gerillaların 15 köyde saldırarak birçok insanı öldürdüğünü duyurarak; Caretas da "Zehir Yüzbaşı"yla ilgili böyle bir haber vermesine rağmen resmi otoritelerin hikayesini tekrarlayarak, bu öldürme olaylarının Maoist gerillalar tarafından gerçekleştirildiği çığlıklarını atıyorlardı.

Savaşan gerillalara aktif destekte bulunan Mazamari bölgesinde bir oyun sahnelendiği/bundan birkaç gün sonra insanların evlerini terk etmesi amacıyla yeni katliam senaryoları hazırlandı/ beyaz ordu katliamdan kurtulan devrimci halkı yok etmek için karadan ve havadan saldırılara girişti faşist rejime gizlenmeye çalışılıyor. Ustelik daha sonra askeri katliamlardan kurtulanların Mazamari bölgesindeki komünistlerle iletişimlerini kesebilmeleri için onları koruyormuş gibi görünmeye çalıştılar.

Mao: "Devrimciler kitleler arasında denizdeki bir balık gibi yüzelebilir" demişti.

Denizi kurutma taktiği emperyalistlere ve işbirlikçilerine özgü klasik bir taktiktir. Yüksel köylüleri stratejik bölgelerde gerillaya karşı kullanma projesini hayata geçirmeye çalıştıkları da açıktır.

Faşist Peru devleti, halka karşı topyekün imha seferberliğine mütefik ABD ile beraber girişmiş bulunuyor. Dünya halklarını yalıtılmak için "Maoistler Peru halkına karşı bir dizi gaddar katliamlar gerçekleştirdiler" denilecek, işbirlikçilerden biri tekrar radyoya çıkacak, Ashaninka ve diğer köylülerin askerler tarafından korunmaya alınması gerektiği duyurulacaktır.

"Ashaninka olayları": 20 Ağustos'ta, bu kabileye mensup 62 kişi vahşice katledildi. 33'ü yaralandı. Reuter ajansı içreng bir biçimde, katliamı PKP'nin yaptığı duyurarak görevini yerine getirdi. "Yanomami hikayesi": Yanomami kabilesi, Ashaninka kabilesinin bulunduğu toprakların doğusuna yerleşmiştir. İlk zamanlar iki kabilenin arasında toprak sorunu vardı. PKP'nin doğru politikalarıyla bu sorun önemli ölçüde çözülmüştür. Ancak faşist Peru devleti, Ashaninka'ların PKP'ye daha çok destek sağladığını bilmektedir. Brezilyalı kapitalist madencilerin Yanomamileri katletmesinin hemen ardından bu katliamı Ashaninka'ların üzerine yüklemeye çalışmıştır. Böylece Ashaninkaların kardeşçe yaşayan Yanomamilere düşmanlık empoze ederek Ashaninkaları daha rahat katletmiştir.

Amazon'da kauçuk hasadı